

העולם הזה

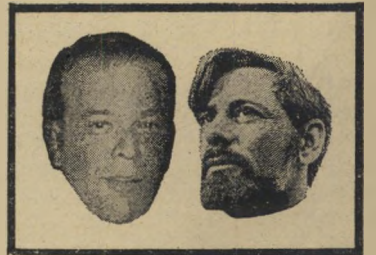

חוק
באדד -
עופר

התדידות!

מזה כמה שבועות מגיעים למישרדי מערכת "Zoo" הארץ" מיכתבים הנושאים את הכתובת "העולם הזה" רח' קרליבך 12 ת"א. השולחים התמימים לא המציאו כתובת זו. הם נוטלים אותה מהמיסגרת, המופיעה בראש המוסף להור"מור, המצורף מדי שבוע ל"Zoo" הארץ". ודי אם נציין, כי גם מיכתבים המגיעים מן הכנסת נושאים כתובת זו, כדי שת"בנו עד היכן מגיעים הדברים. זו כוחה על מילה כתובה, וזה הסי"כון שלקחנו על עצמנו, שהחלטנו להקדיש את 38 העמודים האחוריים של "Zoo" הארץ" לשבועון להומור עצמאי. "העולם הזה", כפי ששמו מעיד עליו, נועד להיות עיתון הומוריסטי בתוך עיתון, עם מערכת נפרדת משלו, ועורכיו רשאים ללגלג על כל נושא שבועלם, כר"ל "Zoo" הארץ".

החידוש ב"העולם הזה" הוא שבפעם ראשונה יש למדור הבדיחות מערכת נפרדת. שני העורכים הם פנים חדשות, אך מוכרות — א. אבנרי הוא מחבר השיר הידוע "שועלי שמשון", ואילו שמו של א. תבור מתנוסס בגאווה בכל ספר טלפונים מוכר. גם חלק מן הרפרטואר של מועדון ההומור "כנסת" שייך להם.

אבנרי ותבור

ברור, איפוא, ש"Zoo" הארץ", התרבהתמדה אחרי כשרונות צעירים, יום התכונות מעין זו שהולידה את "העיר למ הזה", על כתיבתם אין צורך להכביר מילים. נסיון השבועות המעטים מלמד כי הכתיבה אינה הצד החזק שלהם. נור"תר רק לקוות שהשניים לא יהיו בבחינת תופעה חולפת, מעין כוכבישביט המופיע ונעלם.

..לא! לדניאלה

דניאלה ג'קסון חיפהפיה (בתמונה) לא תהיה אשת הנשיא הבא של מדינת יש"ראל. במקומה בחרה מיפלגת העבודה, בלחץ הווש המפא"י, בגב' קצ'לסקי. התירוצים המגוחכים, שנשמעו לאח"רונה, כאילו לא נבחרה היפהפיה בת ה-28 משום שאינה נשואה, או משום שאינה אזרחית ישראל, לא יטשטשו את העוול. ברור לכל כי ותיקי מפא"י, ילידי רוסיה ופולין, הכשילו את הבחירה כדי ש"האשה הראשונה" תהיה אחת מש"להם, ולא, חס וחלילה, צעירה מתקדמת וליברלית.

אך העם לא אמר נואש. התמיכה ה"המונית מעודדת את דניאלה להמשיך ול"הילחם במישור הציבורי, עד בוא הניצחון. ומי שמכיר אותה יודע שהניצחון בוא יבוא.

דיין: יש לאפשר ליהודים לרכוש תנאים מוקדמים מעבר לקו הירוק

כמה חלקות של תנאים מוקדמים ליד חברון או בית"לחם. עוד נמסר, שאם התקבל הצעתו של מר דיין, עומד מינהל-מקרקעיישראל למנות קבלן פרטי, שירכוש כ-230 דונאם תנאים מוקדמים באזור השומרון.

חוגים בירושלים מסרים שעמדה זו תואמת את התורה שבע"פ של מפלגת העבודה. המתנגדת לכל תנאים מוקדמים ממלכתיים, אך מעולם לא הביעה התנגדות תה לתנאים מוקדמים בבעלות פרטית. "אין להבין", הוסיפו החוגים, "מדוע לא יוכלו אנשי-עסקים יהודיים להחזיק ב"ה

שר-הביטחון, מר משה דיין, הביע אמש שוב את דעתו שיש לאפשר ליהודים לרכוש חלקות תנאים מוקדמים מעבר לתחור"מי הקהילה. בדבריו חזר והדגיש את נכונות ישראל להיכנס למשאומתן מיידי עם כל מדינה ערבית ללא התנאים המוקדמים, שיישאר בידים פרטיות.

בהלת שווא בנמל התעופה

דובר המיטרה שנשאל לפרש את החמרה בביקורת ה"מסענים, הסביר כי מקרה זה אינו יוצא דופן וכי לאחר רונה נערכות ב"קורות פתע לנה"גים ברכב במטרה לבדוק אם אחוז ה"סוכר (המבורח) ב"דמם עולה על ה"מותר על פי החוק.

נחמן (אינני מברוח) זורקי

עגמת-נפש גרמה אמש למר נחמן זורקי, עת עמד לעזוב את הארץ מנמל-התעופה לוד. עצבנותו הגלויה לעין, משכה אליו את תשומת-ליבו של פקיד המס, שהזדרז ל"ערוך חיפוש בכליו, בתיקוה למצוא סחור"רות מוברחות. ואמנם, פישפוש קצר ב"מיזוודתו של מר זורקי העלה שתי שקיות ניילון גדושות באבקה לבנה. החומר הועבר מיד לבדיקה מעבדתית, אך משהוברר שהחומר אינו סוכר, אלא הירואין פשוט, שוחרר האיש תוך ה"נצליות נרגשות.

בעיות בטחון

היתה בעייה ביטחונית. נו, אתם רואים? לולא הייתה לנו בעייה ביטחונית, היה מצבנו רע מאוד. פשוט לא היה בשבילמה לחגן, להאכיל, להברי"א, לצמצם או לשכן אותנו. פשוט לא היה. ככה זה, מה לעשות?

על כל הטוב והשפע שיש לנו במדינה הזאת חייבים אנו להודות למחלקת הביטחון, להלל ולשבח. לפאר ולרומם. לקלס ולהצדיע. קחו, למשל, את הפער העדתי. לולא הייתה לנו בעייה ביטחונית, פשוט לא היה לנו בשביל מה לחסל אותו. שלא לדבר, שבכלל לא הייתה סיבה לצמצם אותו. ככה, עם בעיות ביטחון ומדינה במצור, הפער עלול להיות מסוכן — מרירות, שינאת"אחים, פירוד ושאר מרעין בישין, שלא נדע.

וגם האוכל, המזון, זו בעייה — אילו לילדים שלנו לא יהיה מה לאכול, אז הם יהיו חלשים נורא, והערבים יבואו ויאכלו אותנו. פחד. או החינוך — מבחינה ביטחונית רצוי מאוד שכולנו נהיה משכילים, כדי שנוכל להיות יותר חזקים מהערבים. אם לא בכמות — אז באיכות. וככה זה גם עם הבריאות של הבר"אדם — אם לא נטפל היטב בחולים, הם עלולים למות, ולא יהיו לנו חיילים וא... וגם תיאטרון צריך בשביל זה, וטלוויזיה, ותרבות, וכבישים, ודואר, וטלפונים, ומישרד-סעד. הכל-הכל למען הביטחון. כן, וגם דיור ושיכון זו בעייה ביטחונית. אז תתארו לכם שהיה פתאום שלום, ולא

ראיון השבוע

הרי תמצית הראיון, שערכה ה"שבוע מערכת Zoo הארץ עם שר העבודה מר אלמוגי בנוגע לבעיות השעה:
ש: מר אלמוגי — מה דעתך על הצהרתו האחרונה של בן-אהרון?
א: כיוון שבן-אהרון לא הכחיש את הדברים המיוחסים לו, היינו שמדיניות הממשלה מכוננת להעמ"קת הפער החברתי — הגעתי ל"מסקנה שזו ההצהרה האווילית ביותר ששמעתי מפיו זה אלפיים שנה.
ש: האם אתה מתכוון לומר ש"במשך אלפיים שנות-גלות לא הש"מיע בן-אהרון שום הצהרות אוויליות ממין זה?
א: בהחלט. על כל פנים לא זכור לי שום דבר אווילי יוצא"דופן. נדמה לי שהצהרה אווילית

במיוחד נשמעה מפיו, אם אני לא טועה, כשלוש שנים לפני חורבן בית שני.
ש: ולפני זה?
א: בצאת ישראל ממצרים בית יעקב מעם לועז. אבל אז הייתי עוד קטן.
ש: בן-אהרון דיבר גם על אפשרות של נסיגה ללא שלום?
א: כן, ואני רוצה להגיד לך שזו ההצעה המגונה ביותר ששמעתי מפיו זה עידן ועידנים.
ש: אתה טוען שבן-אהרון כבר הציג לך הצעות מגונות בעבר?
א: נו כמובן, לפני כשש אל"פים ושלוש מאות שנה — בעניין ראשות עיריית חיפה, כמדומני, אבל לא הסכמתי. מה אני, אידיוט?

י. בן-אריה

בזכות הזעקה

יום אחד בילבד לאחר העלאת המחירים התארגנו כל הדפוסים ו"יצאו להפגנה. הפנתרים השחורים, התנועה ל"חיסול הפער החברתי, נציגי עדות המזרח באוניברסיטאות, שליחי עיירות פיתוח, תושבי שכונות-עוני — כולם היו שם. על הבימה עלו בזה אחר זה נואמים חוצבי-להבות וקראו ל"מיפלגת העבודה, לממשלה ולכנסת לחזור בהם מהחלטתם. דמעות עמדו בעיני. אשרי ה"מדינה שאלה הם בניה, ואשרי ה"דמוקרטיה שאלה אזרחיה. העם כולו הפגין. האומה כולה הביעה מרי וזעם נגד החלטת ה"ממשלה לבחור במר קצ'לסקי ל"נשיא. לא יסיחו את דעתנו, ולא ישכחו את זעמנו הצודק על העוול שנעשה ליצחק נבון, על-ידי הטכסים ה"שקוף של העלאת כמה מחירים מגוחכים.

דבר המערכת

כך ולחמים באינפלציה?

אם ביקשנו הוכחה לעובדה כי מל-חמתה של הממשלה באינפלציה היא מן הפה ולחין, הרי קיבלנו הוכחה זו השבוע. ללא נקיפות מצפון ובמצח נחושה הודיע שר-האוצר על תשלום תוספת התייקרות בסך 3½ ל"י לנפש במיטת-מועטות הכנסה.

דומה והבחירות הקרבות מעבירות את ראשי הכלכלה שלנו על דעתם, והם הורסים כמו ידיהם את הצעד הנ"בון של ספיגת כספי הציבור, שבו החלו השבוע. לשם מה, רבותי, באה הזרמת אותם 3½ ל"י לנפש בזקקה, אם לא כעידוד לספקולנטים, ספסרים ומבזבזי כספים? והרי ידוע שאותו סכום כסף לא יוצא על מיצרכי-מזון. נהפוך הוא — אותם 3½ הלירות יבוצ"בו על טלוויזיות, מיקסרים, מכוניות, רכישת דירות יקרות, נסיעות לחו"ל ושאר עסקים מפוקפקים, הממוטטים כל תיקוה להבראת המשק. ועל נתמה לתופעה של קניית דולרים, השקעה בזבזנית במניות וכו'. אנו נותנים 3½ ל"י בידי הציבור, למה נלין, איפוא? ואפילו הצידוק לתשלום זה הוא מגוחך מעיקרו — "פיצויי התייקרות". איזו התייקרות? האם עלה מחיר ה"לחם? החלב? המים? הזיתים? או שמא התייקרו שאר אבות-המזון? מה טעם לנפנף בפיתויי התעשרות קלה ומהירה בפני השכבות הללו?

33 מ. 13/15

ממישנתו של מייסדו :
אם אין קמח -
אין סוכר.

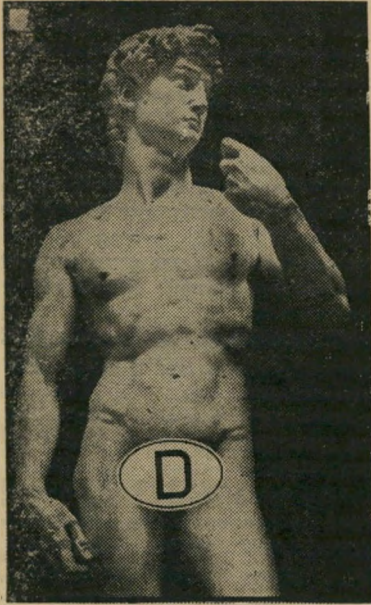
ד"ר מ.ז. ז"ל
(חנות המכולת 28.3.73)

מכתבים

מדוע פרשתי ולמחזרתי

כשפרשתי מאגודת הסופרים פירסמתי בעיתונים שונים מאמרים שונים על הסיבות שהניעוני לכך (מחיר כל מאמר 200 ל"י. פטור מניכוי מס במקור מצו"ר).

כמו כן כתבתי שמונה שירימחאה (מחיר כל שורה 3.40 ל"י, לפי תעריף אגודת הסופרים) בעניין עדין זה. עתה, מפרשתי מדעתי הקודמת והחלטתי לחזור בי ולחזור לאגודת הסופרים כתבתי עוד כמה מאמרים בעניין (מחיר

ד. אבנגרד

כל מאמר 250 ל"י. פטור מניכוי מס ב"מקור מצו"ר).

לאחר האסיפה הבאה של האגודה אביע, ללא ספק, את דעתי המתחדשת בבעיות השעה (מאמרים ושירים לפי ה"תעריפים הנ"ל ניתן להזמין מראש ב"משרדי "בעל המאה", מחלקת פרשחור, רח' עולמחדש 11, תל-אביב).

מיכתבי זה יעלה לכס 120 ל"י (פטור מניכוי מס במקור מצו"ר), ומצורפת גם תמונה יפתואר שלי (75 ל"י, פטור מצו"ר) ושני שירים (תעריף אגודת הסופרים. פטור מצו"ר).

בסך-הכל יעלה לכס הפרסום הכולל 120 ל"י (המכתב) + 75 ל"י (התמונה) + 91.80 ל"י (27 שורות השירים x 3.40 ל"י), דהיינו 286.80 ל"י (חשבון מבוטל מצו"ר).

בכבוד הראוי

דוד אבנגרד, משורר-המחאה
רח' עולמחדש 11, תל-אביב

התיאטרון הלאומי ורמטכ"ל מלחמת ההתשה מציגים מחזה מחיי הארץ

חדווה ועני

בהשתתפות מאות קילוגרם סוכר, אלפי סיגריות, רבבות ניצבים המומים ומיליוני לירות. בקרוב, לאחר ההצלחה המסחרית, קומדיה עליוה "קו בר-לב בסופרמרקט", מאת אותו מחבר.

"ספריר" - טיל קרקע-צרכן חדש...

"עם צעירים"

אך מכיוון שעלינו למלא עוד שעותיים, נתחיל איפוא לברכר. מי רוצה להיות רא"ש?

נ"ק: אני. ז'ותומרת... בלהבלהבלה... אינטגרציה... בלהבלהבלה... כלומר... בלה... קטליזציה... בלהבלה... ז'ותומרת, וגסרן בלהבלהבלה... דפורמציה. ג'יג: אני מסכים עם ניקי שבלהבלה בלה... קונסטרוקציה... אם כי בלהבלה... קונסטרוקציה.

אורי: עקרונית ברור שבלהבלהבלה... דגנרציה... בלהבלה... אינטואיציה. יורם: ללא ספק בלהבלה... וולנטריות ציה... בלהבלה... אינפוזיה. יעל: אני חושבת ש...

צוקי: ערב טוב, צופים יקרים. שמי צוקי מור, ואני גם מתוק וגם חביב, וגם אינטליגנטי. הערב נעסוק בנושא הפער הערתי - חיוב ושלילה. לצורך זה, זימנו לאולפן צוות של אנשים צעירים, שכולם נוגעים ישירות לבעייה.

נ"ק: אני B.A. נאמנה להורי האמיר דים, עולי-מצריים בעלי תרבות צרפתית, ומסמלת בתוכנית את החן השובבני, ואת העוקצנות הצברית. שימו לב לחיוך ה"מזורי המבצבץ מזוויות-פי, ולדאגה העמור קה לגורל העם והמדינה, העולה מכל מיצ'מוץ חינוני בשפתי.

ג'יג: אני M.A. סנתר, מטורק ותוקי-פני. הביאו אותי לתוכנית כי לסעדיה מרציאנו אין תואר אקדמי ההולס את המאורע.

אורי: אני B.A.C. וגם פרענק, למרות שלא רואים עלי. בשיקופית שמאחורי אתם יכולים לראות את הוויליה שלי, המסמלת את הפער הערתי. כפי שתראו, לא ברור למה הביאו אותי לתוכנית.

שוקי: אני M.A.C. ומשופס. הביאו אותי לכאן כדי להבלים שאם יש רצון, יש גם יכולת, ללא הבדל דת, גזע, וצבע. יעל: אני אומרת דברים חריפים ונכרי גים, אבל אל תקחו אותי ברצינות, ואל תשימו לב אלי, כי אני אלמנת-מלחמה, ואתם הרי יודעים מה זה עושה לבן-אדם. יורם: אני יורם, והביאו אותי לתוכנית כדי להיות יורם, ולייצג יורמים. כמה מ"חברי הטובים ביותר הם ספרדים. כמרכן אני מוכיח שיש גם אשכנזים עם תואר אקדמאי.

צוקי: אולי נעצור בנקודה זו, ובכן, צופים יקרים, עימנו כאן, כפי שראיתם, מיוגון עשיר של אקדמאים פרענקים, ה"מייצגים את הפער הערתי ההולך ומעמיק, בין הפקולטה למדע-הרוח לבין הפקולטה למדע-הטבע. בעצם, יכולנו לסיים את התוכנית בנקודה זו, שהרי את הבשורה כבר תפשתם: מי שרוצה, ועובד, ולומד, ולא שותה עראק, ולא גר בשכונת-עוני, ומתקדם ומצליח - יכול בהחלט להצליח בחיים, למרות פרענקיותו, אלה שלא מצליחים - שלא יבואו בסענות אל אף-אחד.

באב אל וואד

השמיים לבשו ארגמן, והשמש החלה נושקת את ראשי הגבעות. ערב. התקרבנו אל חימת ההרים המוריקה, ולמולנו התגלה פיתחו של הוואדי. "שער-הגיא" ניסר השם בתוכנו, וליבותינו החלו הולמים בעוז. "באב אל-וואד" הצטללה חרישית המנגינה, "לנצח זכור נא את שמותינו".

ואנו זכרנו, זכרנו ברטט וביראה את כל אלה ששוב אינם עימנו, אך דבר אחד ידענו: נגיע לירושלים בכל מחיר!

יוסקה, הנגה, העביר את המנוע להילוך נמוך והמכונית החלה גונחת במעלה ההר. החומות הירוקות סגרו עלינו, ואיש לא הוציא הגה מפיו, כאילו נדבקנו משתיקתו של הנוף. דומיה כבדה עמדה באוויר - רק איוושת הענפים ורעש המנוע. הכל היה שליו ורוגע, ורק שילדי המכוניות הדוממים, המוטלים בצדי הדרך, הזכירו לנו את הסכנה האורבת בעיקולי הכביש.

זכרנו את דודו, שנכנס עם הפולקסוואגן שלו בקיר הגשר, והתהפך פעמיים. זכרנו את ציפי ואת גידי ובתיה, שהתנגשו במשאית חצץ מדרדרת במורד הקסטל. זכרנו את אברום הגדול ואת אחיו, שנסעו בשליחות חשיבה לעיר הברה ולא הגיעו מעולם. זכרנו את שמיל ורפי וסמוך ורובקה, את רינה ואת ריבקה-להי את נחצ'ה וצביקה, ואת כל החברה ממחלקת השיקום בהדסה, וכמובן, את כל האסקוורטים והצ'קרים והבאמואים והפרינצים, שהפכו ערימות גרוטאות. שלדים דוממים המוטלים בשולי הדרך, והמקפלים בשתיקתם הנצחית סיפורים על חיים ומוות.

ערב. רוח חרישית. במערב שקעה השמש אדומה כדם. באב אל-וואד... הקסטל... גשר-מוצא... מילים נוראות. לנצח זכור נא את שמותינו... שלדים אילמים. גרוטאות. פצועים. הרוגים. בצדי הדרך מוטלים רעינו, שלד הברז שותק כמו רע... בום, טראאח...

(קטע זה לא הגיע לדפוס מעולם)

תשקיף

יוקם סכר

במיפרץ נויבה

הסוכנות היהודית תשקיע 2.5 מיליון ל"י בהקמת סכר, שייגן על מיפרץ נויבה בסיני. הסכר יוקם מאחר שסכר קודם נשטף בחורף, ונשקפה סכנה למושב נביעות ודי כפריהנופש, הממוקמים במיפרץ נויבה. הקמת הסכר חייבת להסתיים עוד בקיץ זה, כדי למנוע אובדן כל ההשקעה במושב ובכפר הנופש.

פיגועי חבלנים

לא פורסמו

שורת הפיגועים האחרונה של אירגון נ"ח חבלה אינה כוללת רק את המיקרים שפורסמו.

בשבוע שעבר אירעו שני מיקרים, אשר עליהם לא דווח:

האחד: מטוס של חברת ט.ו.א.י. שהמריא מנייר יורק ללוד, הוחזר באמצע הדרך, לאחר שהתקבל איום שהוכנס בו מיטען חבלה. הנוסעים הועברו למטוס אחר, ויצאו שוב לארץ.

המיקרה השני: מישטרת בריסל עצרה בדואר מעטפה ממוזכרת, שנשלחה מהולנד ליחידת מן יחידה בלגית.

בן-אהרון מנסה

לצאת ממלכות

העלאת מחירי המצרכים החיוניים, שנעשתה במתכוון בעת העדרו של יצחק בן-אהרון מהארץ, היתה מתוכננת על-ידי ספיר ועוזריו, גם כדי להוציא את בן-אהרון למלחמה גלויה בספיר ובגולדה מאיר ולחסלו על-ידי קבלת אולטימטום ברגע האחרון מגולדה מאיר בנוסח "או אני או הוא".

בן-אהרון יודע כמובן על המלכודת הממי תינה לו, במאי, והוא מנסה להימנע מלדי פוג בה על-ידי הנמכת קול הביקורת שלו נגד הממשלה וע"י עצירת ועדי העובדים וועדיהם הפעולה מכל הפגנה או שביתה עד למושב הוועדיהם בו יוכרזו הבחירות.

היות וגם אנשי הגוש מבינים מה היא הטקטיקה בה ינהג בן-אהרון, ינסו אלה להוציא את הארי מסור גרו כבר בימים הקרובים — לכן יש לצפות לשורה של התקפות אישיות, השמצות ופרובוקציות שכולן נוד עדו להרגיו את בן-אהרון ולגרותו לקרב הכרעה. בינתיים הוקם ועד למען בן-אהרון, הכולל פרוסי סורים ומרצים של האוניברסיטה העברית בירושלים. הוועד, המונה כ-30 אנשי סגל אקדמי באוניברסיטה, הוקם למען בחירתו מחדש של בן-אהרון לתפקיד מזכ"ל ההסתדרות והוא מתכוון להפעיל לחץ-נגדי נגד הלחצים להדחת בן-אהרון.

עוד גוש -

קישקוש

בניגוד לדיעות שהופיעו בעיתונות כאילו איומם של אנשי הסניף הירושלמי של מפלגת העבר דה להקים גוש נגדי לגוש התלאביבי השולט במפרץ לגה עורר חששות בקרב האחרונים, מתייחסים אנשי הגוש התלאביבי לדיעות בזלזול גלוי. אחד מהם אף הגדיר אותם כ"קישקוש".

הגוש התלאביבי אינו שואב את כוחו מעצם התארגנותו, אלא ממקורות הכוח הכספיים והאחרים הנמצאים בידיו, ושאנם בנמצא בידיו אנשי ירושלים. אין שום סכנה שאיזו שהיא התארגנות במפלגת העבודה תסכן את מעמד הגוש התלאביבי הנמצא בשליטת פנחס ספיר.

גם הידיעות כאילו תובעים אנשי ירושלים תפקיד של שר לה"כ משה ברעם התקבלו בליגלוג. שמו של ברעם קשור בכמה פרשיות בלתי נעימות העלולות להתפוצץ בקרוב, ואיש בצמרת העבר דה אינו מעלה עד דעתו למנותו כשר.

ייצוא

נעלים ליפאן

אחד המיפועלים הגדולים בארץ לייצור נעליים, עומד לייצא השנה נעלי נשים ליפאן.

זאת הפעם הראשונה שישראל מייצאת נעליים ליפאן. מחיר כל זוג נעליים יהיה בין 40 ל-50 דולר.

גילויים מרעישים

בספר על מרד

גשו ורשה

יצחק ("אנטק") צוקרמן, מי שי היה ממפקדי גשו ורשה ומפקד יחידת פרטיזנים בפולין, עוסק ע" תה בכתיבת ספר ביוגרפי. בספר צפויים גילויים מרעשים על מרד גשו ורשה וההתקוממות היהודית בפולין.

אנטק חינו חבר קיבוץ לוחמי הנטאות בגליל המערבי, ומנהל כי קיבוץ את "בית לוחמי הנטאות" שהוא מוזיאון למורשת השואה וי המרד.

יחמיר המחסור

בלבידים

המחסור בלבידים ייך ויחמיר, לאחר ששני חוזי יבוא מטייוואן ורומניה בוטלו ברגע האחרון.

מיפעלי הלבדים בארץ אינם מספקים את הביקוש המקומי הגובר, מפני שכדאי להם יותר לייצא בעיקר לבריטניה, שם הגיעו מחירי הלבדים לשיא של 225 דולר לטון.

המחסור העולמי בלבידים נובע מהתדלדלות חומ"ר הגלם, בעיקר באפריקה.

דרייפוס יעלה

על הבמה

הבמאי הישראלי דויד מוכתר, שביים את מחזהו של ג'ון ספרלינג, צה נווארה של מקרו, בתיאטרון אוניברסיטת תל-אביב, עומד להופיע בפסטיבל אדינבורו — החשוב והמכובד שבין הפסטיבלים לתיאטרון בעולם.

מוכתר יעלה בפסטיבל מחזה מקורי של מיכאל אלמו, בשפה האנגלית, בביצוע בכיר רה וכשחקן יחיד. שם המחזה: "דרייפוס על אי השדים".

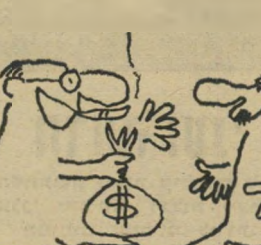
אין זו הפעם הראשונה שמוכתר מעלה כשחקן מחזות של מיכאל אלמו, שהקים בארץ את תיאטרון האוונגרד הראשון זירה, העתיק את זירת פעולתו ללונדון. בפסטיבל אדינבורו בשנה שעברה, העלה מוכתר, יחד עם אשתו השחקנית פיונה, את מסייה ארטו שאף הוסרט עבור הטלוויזיה הבריטית והי סקוטית.

במישטרת אשדוד

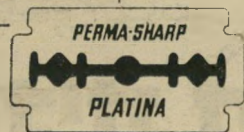
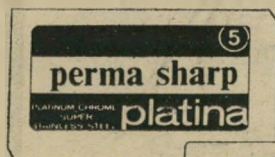
לומדים קאראטה

אופנת הקאראטה שפשטה בישראל בעיקבות מבול סרטי הקאראטה המוצג על מסכי הקולנוע בארץ, שיכנעה גם את מישטרת אשדוד.

שוטרי תחנת המישטרה באשדוד התחילו לאחד רונה לעבור קורס מיוחד בשיטת לוחמה יפאנית זו.

הנחירים עולים... רוחים לעשירים...	
 1	 2
 3	 4

ש.ש..
אל תפריעי
לאבא
להנות מהגלוח
בפרמה שרפ...

קיא ירי

סקופ חשוב — ועצוב מאוד — של העולם הזה מצא השבוע את אישורו הרשמי מעל במת הכנסת וגרם לסנסציה כללית.

לפני שבועיים פרסמנו (העולם הזה 1855) כתבה שזיעזעה רבים. היא נשאה את הכותרת "מי בוז את המטוס הלובי?" והיתה מורכבת כולה משאלתה אחת של אורי אבנרי.

השאלתה התבססה על מידע סודי, שנתקבל במערכת בדרכים שאין צורך לפרטן כאן. די לומר שצערירים פטריוטים, החרדים לביטחון ולטוהר צה"ל, דאגו שהמידע יגיע אל המערכת האחת שלגביה היו בטוחים שלא תפחד לפרסם את הדברים. (בכלל, נדמה לי שעמדתו האמיצה של העולם הזה בפרשת המטוס הלובי, ומאבק היחיד של אורי אבנרי בכנסת באותה פרשה, הנחילו לנו אהדה דווקא בקרב אנשים הקרובים לענייני ביטחון. אנשים כאלה מתנגדים לפולחן המסולף של צה"ל. הם סבורים שצה"ל, כמו כל מוסד אחר, זקוק לביקורת מתמדת, ולפיקוח מתמיד מצד הדואגים לו ולרמתו המוסרית).

נוישפט צבאי

בשבוע שעבר — פחות משבוע אחרי שהוגשה השאלתה — קם משה דיין בכנסת כדי להשיב עליה. יש לציין לשבח את המהירות של מתן התשובה, שהיא נדירה בכנסת. אולי סבר דיין שכדאי להשיב במהירות, מאחר שכבר פרסמנו את הדברים ולא היה כדאי להשאירם ללא מענה רשמי. הנה שאלותיו של אבנרי, ותשובות השר:

שאלותיו של מ' 6292.
אבקש מכבוד השר לשייבני:

(1) האם יחד עם גוויות חללי המטוס הלובי, או בי נפרד מהם, הוחזרו למישפחות הקורבנות או לשילטונות המדינות שהקורבנות היו אזרחיהם, החפצים האישיים שהיו רכושם הפרטי של הקורבנות, כמו, שעור נייד, שטרות כסף, תכשיט, טים, יהלומים וחפציי-ערך אחרים כל שהם?

(2) אם לא הוחזרו לי משפחות הקורבנות או לי מדינותיהם החפצים כמפורט רש לעיל, מדוע לא נעשה הדבר?

(3) האם ידוע לשר כי ביטחון כי היו מיקרים בהם נלקחו חפצים אישיים של קורבנות המטוס הלובי על ידי אנשים שלא היו מוסמכים לכך?

(4) האם יש ממש בידי עה שאנשי החברה קדישא של צה"ל, שתפקידם לי אסוף את הגוויות ואת רכושם של הקורבנות, לא מצאו — כאשר הגיעו למקום בו התרסק המטוס — את מרבית החפצים האישיים של החללים, וביניהם שעוניידי שלהם, כי כסף שלהם והתכשיטים של הנשים שהיו בין קורבנות המטוס הלובי?

מי בוז את המטוס הלובי?

השאלה נשאלה על ידי חבר הכנסת אורי אבנרי, שביקש לדעת מה היה גורלם של חפציהם האישיים של חללי המטוס הלובי, שנחטפו בידי צה"ל.

חללי המטוס הלובי ביום השרפה.

אדמות החרס הרבות שהתפרסמו עם התמונה בנזל החטופה של טרור.

הסקופ ב"העולם הזה" (1855)

- (5) אם לא נמצאו ולא נאספו חפציהם האישיים של קורבנות המטוס, האם נערכה בידי גורם כל שהוא חקירה על-מנת לבדוק אם הרכוש הפרטי הנ"ל אבד בהתרסקות המטוס, או נלקח בידי אנשים שלא היו מוסמכים לכך?
- (6) האם נתפסו בידי שלטונות-הביטחון אנשים שלקחו שלא כחוק, או שנמצאו בידיהם שלא כחוק, רכוש שהיה שייך לחללי המטוס הלובי?
- (7) האם הועמד מי שהוא לדין על שנטל שלא כחוק, או שהחזיק שלא כחוק, ברכוש שהיה שייך לחללי המטוס?
- (8) האם ננקטו איוה שהם תהליכים, מישפטיים או אחרים, נגד אלה שנטלו שלא כחוק חפציי-ערך משברי המטוס?
- (9) האם ידוע לשר-הביטחון כי בימים שאחרי הפלת המטוס, שילמו אנשים בשטרות כסף של מדינות זרות תמורת רכישות מיצרנים בקניינות של השק"ם בסניני?

תשובת שר-הביטחון משה דיין:
לשאלות 1, 2, 5 — מיד לאחר נפילת המטוס הוסקדה שמירה של יחידת צה"ל על שברי המטוס וחפציהם שהיו פזורים בשטח. כמיוון ניתנה הוראה שלא לגעת בשברים ובחפציהם. בשלב מאוחר יותר גודר השטח, ומקיימים בו שמירה רצופה וסדירה מאז נפילת המטוס. החפצים האישיים נאספו באורח מסודר על-ידי יחידה צבאית. בשלב מאוחר יותר הועברו החפצים האישיים, שנמצאו פזורים בשטח ועל הגופות, לשלטונות המצריים, באמצעות הצלב האדום.

לשאלה 4 — הידיעה אינה נכונה.
לשאלות 3, 6, 7, 8 — ידוע על ארבעה מיקרים של נסיון לקחת פריטים מתוך שברי המטוס. בכל אחד מהמיקרים החזירו החיילים את הפריטים שלקחו, והועמדו לדין. שלושה חיילים הועמדו לדין על לקיחת פריטים משברי-המטוס, כמו ריפוד כסאות. חייל אחד נדון ל-24 ימי מחבוש, חייל שני הורד בדרגה ושלישי נידון ל-21 ימי מחבוש על-תנאי ל-3 חודשים. חייל רביעי הועמד לדין על לקיחת תיק צעצועים ועט נובע. החייל נדון להורדה בדרגה מדרגת רב"ט לטוראי.
לשאלה 9 — לא.

MUSK OIL

from the
SOURCE

המעורר את היצר הכראי
BAT-SHEBA and CLEOPATRA
used MUSK OIL
to entice and conquer
MUSK OIL lingers for hours

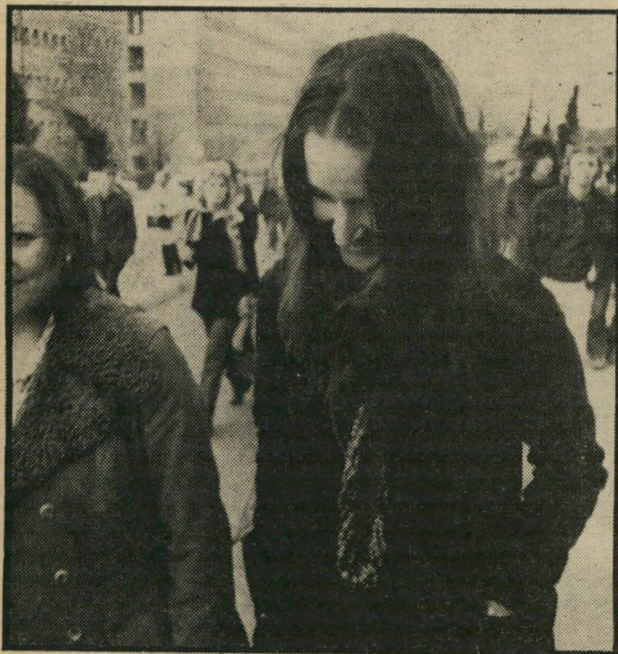

יהודית חילור

ישראל

העולם הזה, שבועון החודשות הישראלי • המערכת חמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134. תאריך 136 • מען מברקי: עלמפרס • הדפוס החדש בע"מ • ת"א, רח' כרמי-גורדון • תפוצה: גר בע"מ • גלוטות: צינקוגרפיה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המו"ל: העולם הזה בע"מ.

העולם הזה

אחותו של אודי אדיב

מיכל, בהפגנת המחאה נגד ה"עונשים" שהוטלו על חברי י"ח שחילקו כרזים נגד ריטוס שדות עקובה, שנערכה בשבוע שעבר בירושלים. כאשר ראתה מיכל שמצלמים אותה, היא ניגשה בבהלה לצלם, ושאלה: "האם אתה מצלם אותי בגלל הקשרים המשפחתיים שלי?" הצלם, שלא ידע את מי הוא מצלם, בירר בין המשתתפים, ואז התברר לו הקרבה המשפחתית.

כאלה שלא סובלים מחוסר כסף. על משפחה כזאת סיפרה השבוע השחקנית גילה אלרן. לאותה משפחה יש, מלבד מכונית פרטית, גם ילד, בהגיע הילד לגיל שש, ביקש מהוריו כמתנה לנסוע באוטו. בוס. עד אותו יום הוא לא עבר את החוויה הזאת.

בגלל מותה של תלי-אביב, שרוב מקומות הבילוי בה הפכו לפיצריות, החליט עורך-הדין חיים משגב ש"צריך לעשות משהו עבור יקירי ריה של העיר העברית הראי שונה. הוא קנה בית עתיק בראש-פינה, ועתה משפץ את תו ומתכוון להפוך את המקום למרכז למסיבות, אליו יע" לו לרגל החל-אביבים הניכחי רים בסופי השבוע.

מסיבת פרידה אינטימית לחוג ידידים מצומצם, ערך ה"שבוע הסופר-עיתונאי הפוליטי יגאל לב, לרגל שני מאיר רעות. האחד: הוא חתם על חוזה עם אולפני הסרטה בהרצ" ליה להפיק סרט מספרו ע"י רוס מתחת לגלימה; השני: הוא יוצא להשתלמות בקרימינולוגיה בבריטניה, הולנד ו"גרמניה.

פסוקי השבוע

● **שרהאוצר פינחס ספיר**, לחברת-הכנסת אסתר רזיאל-נאור: "את קומדיה!"

● **מוכ"ל ההסתדרות יצחק כריאהרון**: "ההתייקריות, כמו הצרות, באות בצורות."

● **שרהביטחון משה דיין**: "אני מעדיף את גולדה יותר מכלה מאשר ממלכת מלכים."

● **מועמד מיפגת העי בודה לנשיאות שהפיד את מועמדותו, יעקב צור**: "אני הנני הנשיא-לעתידי ל-שבוע".

תמונה. אז אולי גולדה מאיר? לא. מפני שהודיעו שהיא היתה בחופשה. אז כל העובדות מצביעות על אדם אחד: **יגאל אלון**. למה אלון? ראשית, הוא סגן ראש הממשלה והוא ממלא מקומו של גולדה כדרג המדיני הבכיר. חוץ מזה, הוא שריהרון ו"מספרים שבמטוס היו כמה ילדים בגיל בית-ספר, ודבר אחר, זה שהוא האיש היחיד של לא התנצל ולא הביע דעתו בפומבי על הפרשה. אז אין ספק שהוא האחראי האמיתי."

כמו כל יושבי-הראש של מוסדות ההסתדרות, מנהל גם **פינחס רשיש**, יו"ר הוועד המפקח של קופת-חולים, את ישיבות הוועד בתקופות ובי עמידה. כשהעירו לו חבריו לסיעת המערך במושב הוועד האחרון שהתקיים בטבריה, כי נציג העולם הזה — כוח חדש, **אלכס מסיס**, קיבל זכות דיבור מייד אחרי דברי ה"פותרים כ"שבכנסת נהוג שהם מדברים אחרונים", צעק רשיש: "כאן לא כנסת. כאן קופת-חולים..." על רשיש, אגב, מספרים כי בעת שהיה מזכיר מועד פועלי פתח-תיקות, הר"ג גיע את חבריו למועצה בתקופה שהיה חוסר עבודה חמור במושב: "לא לדאוג. את

חושב שאלה שלא נתנו לי להגיע לנשיאות יתנו לי להגיע לממשלה? העניין אבוד בשי"בילי!" התערבה אופירה שהי"תה בזמנו כתבת במחנה נח"ל: "אין לו כל סיכוי להתקדמות יותר!"

מתוך המהלכים שקדמו להצגת מועמד מיפגת העי בודה לנשיאות, מתברר כי שריהרון תיקשר עם **שמעון פרס**, סבל מקשיי תיקשורת. לאחר שכל העיתונות פירסמה כאילו הוא התקשר עם פרופסור **אפרים קצ'לסקי** במטרה להשיגו כי מועמד לנשיאות, טרח פרס ל"טלן לעיתונאים ולהסביר להם כי פנה לקצ'לסקי לא על-מנת לבקש להציג את מועמד דותו, אלא כדי לברר אם הוא מתכוון בכלל להציג את מועמדותו. וזאת, כדי לחשב את סיכויי של יצחק נבון מול מתחרים.

כאשר ניגשו נציגי שמור נה הסיעות הקטנות אל יו"ר הכנסת, **ישראל ישעיהו**, כדי לבקש לדחות את ההצבעה הגורלית על הצעת-החוק באדר-עופר, טען ח"כ **אנו"י שלמה לורנץ** שלא כדאי להעביר את האווירה ערב פסח. את הצעת-החוק הישורה למ"ר רור. תיקן אותו ח"כ **ל"ע יצחק גולן**: "זה לחסידינו, שרוצים לגזול מאיתנו!"

מי נתן את ההוראה להפלת המטוס הלווי בסיני? גירסה חדשה על כך הביא בי לילי שיש האחרון רדיו קאהיר: "מפקד חיל-האוויר **מוטי הוד** לא אשם". הסביר הקריין, "מפי"ני שמישהו מעליו נתן לו את הפקודה, מעליו נמצא הרמט"כ **דוד אלעזר**. אבל לא יכול להיות שדוד נתן פקודה כזאת חמורה בלי להתייעץ בי סמכות המדינית שמעליו. זאת אומרת, משה דיין. אבל דיין הודיע שהוא לא היה בכלל בי

הבחירות ההולכות וקרבות והתנהגותו של שריהרון טחון **משה דיין** משפיעים על ראשי מיפגת העבודה. כך, למשל, כאשר באחד הדיונים בוועדת הכלכלה של הכנסת, השיח ח"כ **גח"ל יוחנן בא"ר**, "פינחס ספיר, מרגרי-שים שאתה מתקרב לבחירות!" השיב לו ספיר כשהוא מכסה בידו את עינו השמאלית: "אני יודע שיש בחירות. מה אתה רוצה שאעשה, שאוציא לעצמי עין?"

לעומת מליאת-הכנסת, שהיא חסרת-הומור, שולט ה"הומור במיוזון, שם מתערבים הח"כים עם מזכירי-הסיעות והעיתונאים. השבוע נולדה שם מהתלה חדשה. מישו שאל את מזכירת סיעת מק"י **היפהמיה גאלדה אליהו** השתחררות (שאחותה נשואה לבנו של משה סנה המנוח), מדוע אינה מציגה את מועמדותה לתפקיד נשיא המדינה. בו במקום ערכו העיתונאים כתבי-מניין על מפת, וגאלדה הלכה לאסוף עשר חתימות של ח"כים, כנדרש על ידי החוק. תשע החתימות ה"ראשונות לא היו בעייה, ו"ח"כי כמה סיעות חתמו ב"רצון. אז ניגשה גאלדה אל ח"כית **גח"ל אסתר רזיאל-נאור**. כשנכחה זו לדעת ש"חתימתה תהיה העשירית, סירבה. גם חברה לסיעה, **כריציון קשת**, העיר: "לי אין חוש-הומור. אני לא חותם."

ח"כ **יצחק נבון** נראה בבוקרו של יום שישי השבוע יחד עם אשתו **אופירה בקפה אקסודוס** בתל-אביב, כששניהם במצב-רוח קודר. ניגש אליו עיתונאי שישב בקפה, ואמר: "מר נבון, אתה צריך להיות שמח שלא נבחרת לנשיא." שאל נבון: "למה?" העיתונאי: "נשיא זה סוף הדרך בשבילך. ככה עוד תוכל להגיע למשהו. נבון: "אני? להגיע? אתה

מרגוט קלאוזנר

(מימין) בעלת אולפני הסרטה בהרצליה, מראשי העוסקים ב"פארמסיכולוגיה בארץ, מהפונטת אנריקו צ'יקרלי העורך עתה סיבוב הופעות בארץ. מרגוט מהפונטת, שבין השאר עוסקת בסלפטיה, יושבת ומנגנת על כינור דמיוני.

שהיינו יכולים ללכת לכל מקום. אמר פלזנס, "אבל בישראל יש משהו מיוחד — התינויות. כמוכן שזהו גם מקום נפלא לילדים."

האם קיים אדם בשם **עמוס עין**? בהפגנה למען עקורי איקריה ובירעם שנע"ר כה השבוע, היה צריך הסופר עמוס עין לנאום והוא נקרא כמה פעמים לבמה. כשיצאו כמה ממשתתפי ההפגנה לחפ"ש בקרב הקהל, מתוך הנחה שבגלל צניעותו הרבה הוא לא עולה על הבמה, התברר שאף אחד מהם לא ראה מימיו את עמוס עין. הוא איך הוא נר"א.

לעומת המשפחות העניות הרבות בארץ, יש גם

הבחורים נסדר בבניין ואת הבחורות נסדר בפרדסים.

לשחקן הקולנוע הבריטי **דינגד פלזנס**, הנחשב לאחד השחקנים הטובים בעולם, אין הרבה זמן לבילוי חופשות. אבל לפני נסיעה ללוס אנג'לס כדי להשתתף שם בתוכנית טל"וויזיה לבין נסיעה למונטריאול להצגת הבכורה של נערי ה"קשת" — סיפור מטורף אודות שלושה אנשים מזוהים הוצ"א רכובים על אופנוע לחיפש זה בפיסגת הר — מצא שבו פנוי כדי לקפוץ יחד עם משפחתו לארץ. פלזנס נשוי ל"שחקנית הישראלית **מאיריה שור**, שישחק בילדותה בי סרט הישראלי איי לייק מייק בתפקיד אחותה הקטנה של **אילנה רובינא**. "אני מגיח

עליזה אדר

השחקנית הישראלית שנולדה במרוקו, גרה בירושם ובבאר-שבע. נסעה לא"י עליה ועשתה שם קאריירה בטרטים, הגיעה השבוע לביקור-מולדת כדי להיות נוכחת בנישואי אחיה ואחותה שנערכו באותו יום באילת ובבאר-שבע. בתמונה היא נראית יחד עם יצחק שתיל, עורך העיתון המקומי **ידיעות באר-שבע** וכתב הספורט של הטלוויזיה בדרום. הפג"ר שה נערכה במלון **נאות-מידבר** בבאר-שבע. לפני נסיעתה לאיסלמה עבדה עליזה כספרית במלון. השבוע היא חזרה אליו כאורחת, התי גוררה בחזר המרוחק מטרים ספורים מהמספרה בה עבדה פעם.

לפי דעתי מועמדותו של אפרים קצ'לסקי לכהונה נשיא המדינה, היא מועמדות מיפלגתית מובהקת, לא רק של מפלגת העבודה, אלא של מפא"י בתוכה ושל "הגוש" בתוך מפא"י. ומטרתה שקופות בהחלט ורגילות: השתלטות אנטי-סיבית על עוד עמדה אחת ועוד מישלש אחד במערך השלטוני-ייצוגי בישראל. נוסף לכך, קצ'לסקי כמו כל המדענים, הוא צר אופק וחד התמחות, סגולות הפוסט לות אותו מלהיות נשיא המדינה. לעומת כל זאת, הרי יצחק נבון הוא מועמד על-מפלגתי של חוגים רחבים ביישוב, אשר רואים בו סמל וייצוג ליש" ראל החדשה ולרובה של ישראל. יש לו כל הסגולות הדרושות להיות נשיא טוב, מכובד ומכבד את בוחריו ואת מדינת ישראל במפנים ומבחוץ. ומן הראוי לכן שכל העם בישראל יתלבד ויצביע בעד נבון כנשיאה הבא של מדינת היהודים, ויהיה זה לתפארת ולכבוד למדינה ולאזרחיה.

הגיע הזמן לפרק את אלה המחפשים שתלטנות מיפלגתית בכל מישרה ובכל מקום. מספק ודי! הגיע הזמן לחופש דעת, לרוח לב, לבחירה חופשית מי אינטרסנטיות קטנונית שהשביעתנו מרו"רים עד אין קץ. ויש לשים לזה קץ! עמי ליכנה, ע"ן חרוד מאוחד

אחד כפה

ואחר בלב

נתמול לי מזלי ואני שומע שפה נוספת פרט לעברית. בתחנת רדיו זרה שמעתי

יצחק נבון

ט רם שעדתה מועמדותו של אפרים קצ'לסקי — לתפקיד הנשיא המיועד של ישראל — נבחו כל אמצעי התקשורת בזכות "יצחק נבון הוא האיש". גם הכנסת, מקיר אל קיר, ביקשה להקיץ פיצ את סגן היו"ר שלה, מעלה, לנשיאות. השאלה הספקנית היא: מה פתאום נבון? האם אנו רוצים בנשיא הוא איש העם? או מורם מעם?

שאלו בן קיש, האיש שיצא לבקש את האותות ומצא את המלוכה — היה שני הם גם יחד. את תרומותיו הוכיח מיד, בקדנציה הראשונה, במעשה יבש גלעז. "יצחק נבון איננו עול ימים, ולעת עתה הוא "רק" אחד משלנו. עם ג'ובים טובים — מורה, מזכיר ראשה מממשלה, דיפלומט וטר (בהשוואה ליעקב צור), וח"כ סימ"פאטי. שכחתי לציין: הוא האיש שליט שירים עממיים וחבר להם דברי קישור — עבור המחזמר המסחרי בוטחן ספרדי. עבור המערכון הטנה מאקא לא קיבל את זרם נשיא המדינה כמחזאי השנה בתיאטרון.

אך דובר גם. שנבון, אם יאיש את כס נשיאות, עשוי להיות בלם מצפוני ל-חזרלי השלטון. מותר לחלוק על כך? עם מצפון נולדים. לא עונדים מצרך זה מדיה בגיל 52. כיצד נרדם מצפוני של צחק נבון בתקופת פרשת לבון? הוא זכיר זאת בתוכנית הבידור חיים שנאלה, ה הצטיין ככוכב המסך הקטן: "אמרת בן-גוריון... אתה כמו משה רבנו... העם טא לך... סלה לו..." אומץ-לב כביר, להעם

כי ועדת האו"ם לזכויות האדם גינתה את ישראל על פעולותיה בשטחים. ברדיו ובעיתונות שלנו אין ידיעה זכר. פשוט מעלימים ידיעות בלתי נוחות מהציבור. האם אני רשאי לדעת מה חושב העו"לם על המימשל בשטחים הפועל בשמי? ש.ב. נחמיה, חיפה

פילטר

בבקבוק

בימים אלה קניתי בקבוק משקה קל מתוצרת אחת החברות הידועות ובתוכו היה פילטר של סיגריה. את ה בקבוק לא פתחתי ושלחתי אותו לבדי בקבוק הנ"ל ובחץ מסומן פילטר הסיגריה. רצוי שהחברה המשווקת את המשקה תנהג בייתר השגחה על תהליכי הפיקוח והייצור.

ישראלי פנחס, תל-אביב
הבקבוק והפילטר — ראה תמונה.

הראווה

מיותרת

"ארבע מאות מטוסים ינועו בשמי ה-ארץ בחג העצמאות" (מן העיתונות).

מאח תלמה יגול

מה

פתאום

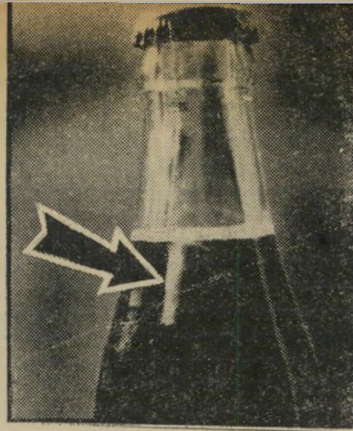
נבון?

כך את האריה השואג. שהוא גם הבוס. במקום להתפטר בדומיה, או לזעוק אל דויד — כמו נתן הנביא: "אתה האיש" אפילו מפא"ייניקים ותיקים. שהלכו ב עיוורון אחרי המנהיג הדגול עשרות שנים, אלה המכונים בעגה העיתונאית "עסקנים אפורים. קארייריסטים, וג'ובניקים", גילו, פתאום מצפון: הם לחמו למען פנחס לבון מלחמה אבודה, ואיבדו כיסאות. דוגמא: יונה כסה, ח"כ, שנעלם מהרשימה לאחר מרד הנפל. זו היתה שעת משבר — ונבון פעל בהתאם למצפונה, וקיבל פרס לאחר סיום תפקידו.

היכן היה נבון במהומה הנוראה שי קמה סביב פרשת סובלן? מותר לשי-אול, לא?

הוא באמת איש העם, לא טוב, לא רע, רגיל, כמונו.

האם בנשיא זה הפצנו? הקנדידט שקיבל 221 קולות מרכנו מפ"לגת העבודה מול 279 של קצ'לסקי, לא נחל תבוסה מוחצת. לו נבחר במישאל צופי הטלוויזיה, היה מביס בנקל את הפרופסור. איזה חן, איזה נוחות, יש לס"ט הזה. גם בית"ר, גם רפ"י, גם מפא"י. גם לאדינו, גם ספרדית של צילינר, דר, גם סחוג, גם כינמון. לעומתה, קצ'לסקי, בטלוויזיה, נבון, ביי שן, אורח חיים שכאלה שלא קורא למנחה,

האם יש מישהו המטיל ספק בכוחו של צה"ל? לשם מה הביזבזו הזה, הרעש, והשוויון.

מוטב לשכן מיספר חיילים חסרי אמ צעים בעד הכסף הזה, כך אומר ההיגיון מכל הבחינות.

מאיר בדומברג, ראשון-לציון

ישראל

בעיני

הערבים: הקטנצ'יק המטיל את מימיה של ארה"ב באיוור. האמריקנים: הקיבוצר המשחק על כספו של מפרנסו.

הרוסים: מוטב לא לדבר על זה. האו"ם: משוגע הכפר.

השכירים: ראה בן-אהרון. הימין: כל זמן שיש בשר-תוחכים ב שפע, אני נותן את הטון.

"יפי הנפש": אנו נגד... אבל, "סיסמאות בידור": "אם זה טוב ואם זה רע, אין עוד דרך חזרה". "אל תירא עבדי יעקב, הלא גור אריה אתה". "על שפת הירדן אני שוכב לי וישן". מרדכי גונן, קריית-שפרניצק, חיפה

אפרים קצ'לסקי

כמו נבון: "נתן לי לדבר, אלו החיים שלי פה". כי נבון הוא שש שנים יותר צבר מקצ'לסקי.

עיקר שכחתי. נבון הצנוע. בצדק צנוע. קצ'לסקי — צנוע, לא בצדק. קצ'לסקי הוא חלוציות, מדע, עולם ה מחר, אור לגויים. ללא האחים קצ'לסקי — אין עטרת גדולה לישראל הליבנטית. אי זה ישראלי, זולת אהרון קציר ז"ל (ש נטבה בלוד בידי אוקאמוטו וחבריו) הור מן לפקין האדומה, לשאת הרצאה, עם דרכון ישראלי? ולאן אנו צועדים ללא המדע השימושי, המצטייד בחידושי המדע העיוני?

האחים קצ'לסקי, אחוז בשנים גם יחד, ראוי לספר כאן, מיקרה ישן נושן. האחים הסטודנטים בהר-הצופים, מפתחים במעבדה להכימיה, חומרינפץ להגנת ירושלים. לא כסחוג וכינמון — אלא עם הראש היהודי.

ושלושה ימים לפני מלחמת ששת הימים, כאשר התערער צורך דחוף באמצ פולות מחשש להפגנת גוים מצד המיצי רים, אל מי פנו? אל קצ'לסקי. במשך שלושה ימים עסקה המעבדה שלו במחון ויצמן, על כל עובדיה, בהכנת חומר נגד השפעה של גוים שחולק לכל חיילי הקו הראשון.

הוויכוח שהוכרע, כמעט, סופית, הוא על דמות מנהיג ישראל. בלי כסא בכנסת, אני מצביעה עבור האיש המורם מעם. שלא מספר בטלוויזיה על געפילטע-שיש. ואין לו אשה חתיכה שהיתה פעם מלכת יופי — או מלכת מים. כבר שכחנו.

אור

לגויים

בתור כופר גמור בכל הדתות ובכל האלים למיניהם, אני עומד מהצד ומסתכל באופן נייטרלי במלחמת היהודים נגד ה מיסיון הנוצרי. וחושב לי: איפה המוח היהודי הנודע לתהילה שלכם? שיטת ה לחימה שלכם כל-כך עלובה, אווילית, חל מאית. ככה לא תנצחו לעולם.

ישנה רק דרך אחת ויחידה לגינתון אמיתי: להתעלות על הנוצרים מבחינה מוסרית! להראות דוגמה לעם ולעולם איך אתם חיים על-פי חוקי תורתכם המורסרית למעשה, בחיי היומיום. זוהי הדרך הקשה — אבל רק כך תהיו באמת "אור לגויים".

במקום זה בחרתם לעצמכם את הדרך הקלה: התרברבות של "עם נבחר", כב יכול, בליווי איומים ואלימות. ככה מנצחים רק במיגדל הכדורגל, ואפילו שם לא.

ישראל סחי, חולון

מדוע מקפחים

את האזרח הפשוט?

"העולם חזח" 1852, "מי צריך לממן את הרבנים?", מכתב למערכת של חקורא ד"ר ש. לוי נגד תשלום משכורות לרבנים הראשיים מקופת המדינה.

אינני מבין מדוע מתמרמר חקורא ה נכבד נגד העובדה שהמדינה משלמת משיכורות לרבנים הראשיים. קודם כל עלינו להתקומם נגד התשלומים (משכורת, אחי זקת דירת-שרד, ומכונית + נהג) לסגור בים הראשיים לשעבר, ה"ה אונטרמן ו נסים, שלא נאה להם לרדת מגדולתם וממשיכים לחיות על חשבוננו למרות ש הציבור הדתי עצמו השליך אותם.

האם יכול העורך או עו"ד אמנון זכ רוני לייצגני בתביעה לקבלת דירת-שרד ומכונית שרד, ואיזה בן-אדם שיפרוש שטיח אדום לפני ברחוב (כמו "המטאטא" שהולך לפני הרב נסים, על חשבוננו). אם לאורחים פשוטים כמו אונטרמן ונסים מגיע, או מדוע מקפחים אותי?

צבי דוידוביץ, תל-אביב

תורה

ל"מגור"

ברצוננו להודות ולשבח את עובדי חברת מגור: שוקי מאיר, אלפונסו ("סאסי"), הנרי שושני, על העזרה הרבה שהושיטו לנו בתאריך 15.3.73 ובמיוחד לשוקי מאיר אשר סייע בדינו מעל ומעבר לנדרש.

דן אבני, מרים גיבלי, מושב מזור

רושם

חיובי

חבל הית לקרוא שבארץ הצטיירה תמורנה מבעיתה לגבי תוכנית הטלוויזיה של דייוויד פרוסט מתל-אביב.

לשמחתי הרבה התוכנית השאירה רו שם מאוד חיובי על אנשים פה בלונדון. נכון שהחברה הישראלית התפרצו וצעי קו קצת אך זה לא היה מיגום. ועצם נוכחותו של אורי אבנרי בתוכנית דיברה בפני עצמה.

מה שדייוויד פרוסט לא מבין, זה של בעייה כמו שלנו שעה קלילה של יכוח לא מספיקה.

ערי, לונדון

פרסומת

אימפריאליסטית!

זה כשבועיים מתפרסמת ברדיו סיסמה המשבחת את המיפעל הפושע של ההתנחלות בשטחי הכיבוש. סיסמה זו מפארת את מיספרן הרב של ההיתאחוויות, ואת מהירות וקצב הקמתן.

הרדיו הינו ממלכתי וחייב להיות נייטר ראלי. אסור לכלי המוני כמו תחנת שידור בלתי-תלויה, לפרסם סיסמאות פור ליטיות מכל סוג שהוא. המשכה של פירסומת וסיסמאות גלויות

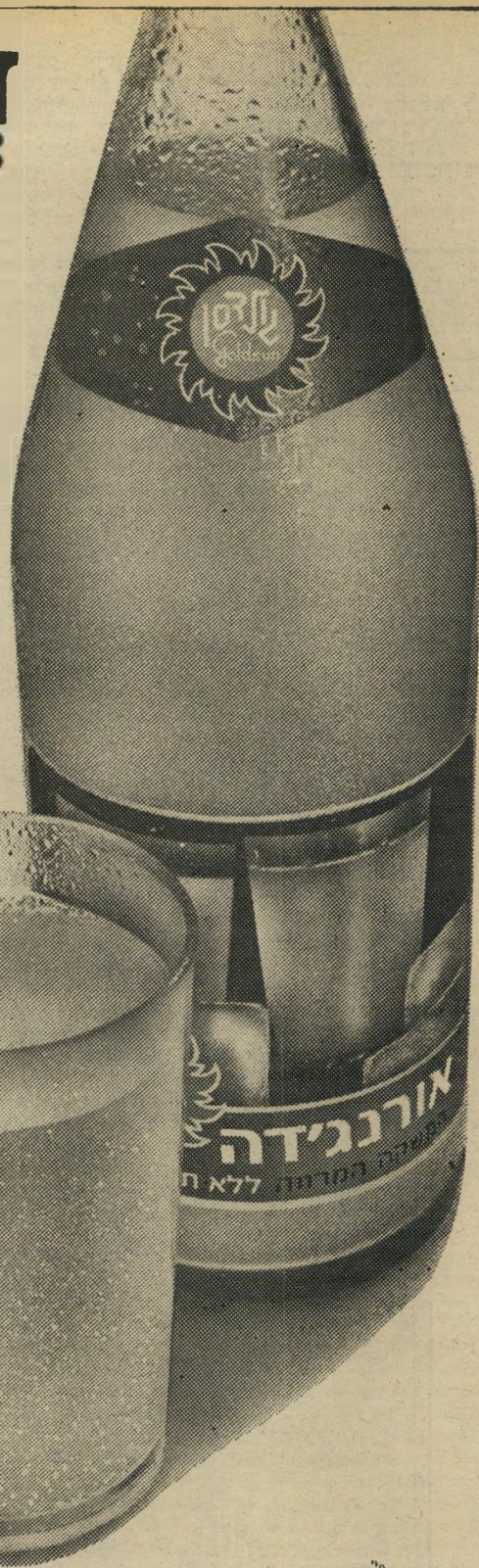
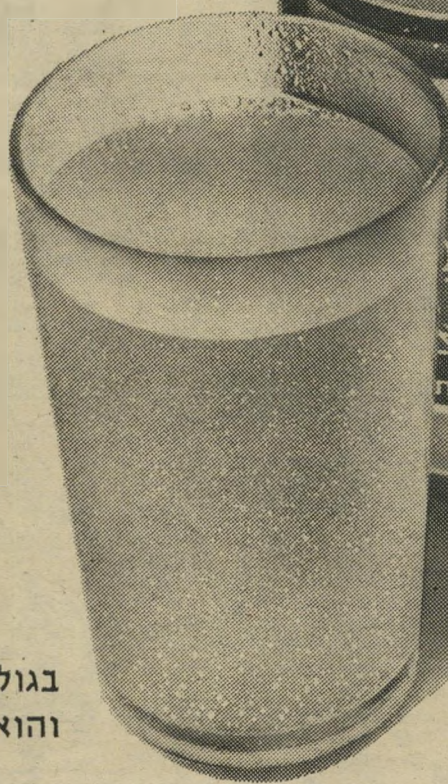
זכה בחופשה נפלאה בארץ הבוזוקי עם התוססים של גולדסון

יש לכם תוכניות לקיץ? מה דעתכם על חופשה נפלאה ביוון, ארץ הבוזוקי והסירטקי? תוכלו לזכות בחופשה חלומית ביוון, אם תשלחו אל ת.ד. 33150, ת"א, 5 תוויות של המשקאות התוססים של "גולדסון", ותשלמו את הסיסמה – ב,"גולדסון" אין צבע, והוא טעים פי.....!"

בכל חודש תוגרלה בין שולחי התוויות 2 טיסות ליוון ולאיים, כולל מסים, אירות מלא וטיולים מרתקים. כמו כן תוגרלה בכל חודש 100 מערכות של כוסות מהודרות.

הקפידו לדרוש את המשקאות התוססים של "גולדסון" – גולדסון לימון, אורנג'דה, לימונדה, קולה, הם מיוצרים על טהרת הסוכר והחומרים הטבעיים. ללא תוספת צבעי מאכל.

בגולדסון אין צבע -
והוא טעים פי שבע!

שערורייה ברבנות הרבנים עוזרים לגיס של אלמנה לסחוט ממנה כסף עבור הסכמתו לאפשר לה להתחתן שוב

האמת מאחורי
פרשת

האשה

ההטענות

הנדון הרוביץ מלכה

נולדה בשנת 1909 למשפחת ווירצברג בעיר סודניצא בגאליציה התחתנה עם מר חיים קליינברג ונולדו להם שני ילדים בת ובן. הנעל והילדים לוקחו ע"י הנאצים והושמרו, והיא ניצלה ונכרה. נכרים ונמחנה אושביץ, החיל האמריקאי לחק אותם למינסטרברג.

בשנת 1946 התחתנה עם מר ישראל פולוסקי שהיה רווק שלא התחתן מקודם, חיתן אותם רב בקסל, גרמניא וחיו ביחד 18 שנים. הם באו לארץ בשנת 1949 הוא נפטר בשנת 1964, מהתקפת לב (מרוכזה), בשנת 1965 התחתנה עם יצחק הרוביץ ברבנות בתל אביב עד שהוא נפטר ביולי 1968, ממחלת הלוקמיה, בלי זש"ק. היא הגישה תביעה לחליצה בניה"ד והיבם מסרב לחלוץ בגלל סחיטה לכמפפס.

היא לא דיברה עם שום רב על ענין בשואין חרשים ושום רב לא אמר לה איזה דבר מזה

היא רוצה להתחתן? שתשלם לי 12 אלף ל"י." הסחיטה מאשה הרוצה להתחתן מחדש, מוגר בלתי בדרך-כלל לבעלה. כל בעל בעל חוש-עסקים מפותח שנפרד מאשתו יודע, שתמורת הגט הוא יכול לסחוט ממנה בנדיבות, אם אהוב-ליבה החדש ממתין לה מעבר לפתח.

השבוע, הופעלה זכות הסחיטה הזו גם על-ידי קרובי-בית-משפחה נוספים — כמו למשל ראובן הרוביץ, ש-עיברת את שמו לגורביץ.

בחלקו של ראובן הרוביץ-גורביץ נפלה זכות גדולה: להיות גישה של הדמות המיסתורית והמפחידה, שהת-פרסמה בארץ ובעולם כהאשה הקטלנית.

הרוביץ-גורביץ, מרפא-שיניים בתל-מונד, הכיר מיד בהזדמנות-הפז שגמלה לידיו, החליט למוכרה בזול: תריסר אלפים ל"י בלבד.

הסביר השבוע הגיס חנדיב את עמדתו: "בשביל מה היא צריכה להתחתן שוב פעם? היא הרי לא תתחתן עם גבר יותר צעיר ממנה, נכון? היא תתחתן עם מישהו יותר מבוגר. אז אחרי שנה-שנתיים, היא תגמור גם אותו, ושוב פעם תרצה להתחתן. לא מספיק לה שהיו לה כבר ארבעה בעלים?"

דאגתו הנוגעת-ללב של הרוביץ-גורביץ לגורל בעליה העתידיים של האשה הקטלנית, יכולה להתחרות רק ב-תפקידו כצנזור-מטעם-עצמו לכמות הבעלים המותרים לגיטתו. משום כך, אפשר היה להבין כי 12 אלף הל"י שקצב לגיטתו, כדי לשחררה, היו באמת סכום פעוט, נוכח הקורבן שהיה עליו להקריב לשם כך.

אך ראובן הרוביץ-גורביץ לא היה מצליח לעולם לסחוט מהאלמנה הישישה — (המשך בעמוד 28)

גישה בגלל רצונו לסחוט ממנה כספים. למרות זאת, לא אילצו הרבנים את הגיס לשחרר את האלמנה. בתמונה למעלה: מלכה הרוביץ, שזכתה בתואר "האשה הקטלנית", בידיעות בולטות שהופיעו בעיתונים בארץ ובחול.

סחיטה בריש-גלי במיסמך רשמי זה אישר, כש" בוע שעבר, הרב ניסן וקסמן, מזכיר בתי-הדין הרבני ה-אזורי, כי מלכה הרוביץ אינה מקבלת את החליצה מידי

תמרורים

פרסום ד"ר עמנואל גלדסון

take your TIME

TIME - תוצרת דובק, הסיגריה המובחרת הצועדת בראש, הרחק לפני כל סיגריה אחרת

נחום • על בימת ההסרטה של הסרט קזבלו, יום-הולדתו ה-70 של השחקן הוותיק **יעקב טימן**. יליד רוסיה, סיים שם בית-ספר לאמנות התיאטרון, עלה לארץ ב-1925, היה ממייסדי תיאטרון הקומקום והמטאטא.

מונה • למנהל נבחרת הכדורגל של בריית-המועצות, במקומו של אלכסנדר פונומארב שמילא את התפקיד בשנה הראשונה והודח בגלל הישגיה העלובים של הנבחרת בזירה הבינלאומית, **ייבגני גור' ריאנסקי** ששימש עד כה כמאמן קבוצת זניט מלנינגרד.

נקנס • בבית-מישפט בפריז, במאי הקולנוע האמריקאי **אלפרד היצ'קוק** שחוייב לשלם סכום של 150 אלף פרנץ' קים למחזאי הצרפתי צ'רלס דה פיירה

אלפרד היצ'קוק
שימוש כפול ב"פרנץ"

דיפואה, כפיצוי על שימוש בשם פרנץ' לסירטו האחרון. לפיירה-דיפואה היו הזכר יות על השם, אחרי שכתב והפיק ב-1938 מחזה בשם פרנץ'.

פרשה • ממסלול הדוגמנות, הדוג' מנית הוותיקה **ז'י' זה שמרת**, שהייתה מלכת-יופי ועתה היא גרושה ואם לילד, עובדת במפעל אופנה כי אחראית על המכירת.

שמרת

פורש • מתפ' קידו כמנהל התיאטרון הלאומי הר אנגלי, לורד **רנס אוליבייה**, שמילא את התפקיד מ-1962.

נפטור • בבית-החולים רמב"ם בחיפה, בגיל 67, חבר המפקדה הארצית של ההגנה וממייסדי משרד-הביטחון, **יוסף יזרעאלי**, שהיה בין מייסדי קיבוץ אפקים. יליד רוסיה, עלה לארץ ב-1924, היה אחד המזכירים הראשונים של איחוד הקבוצות והקיבוצים, חבר הוועד-הפועל הציוני וחבר מרכז מפא"י.

נפטור • בביתו בבלור-הארבור, ג'א' מייקה, בגיל 73, מהתקף-לב, סר **נואל קוארר**, מגדולי התיאטרון הבריטי שהוגדר כ"אחד משלושת גדולי הבדרנים במאת השנים האחרונות". נולד בבריטניה, חי כ-20 שנים בג'אמייקה, שיחק, ביים, הלחין והופיע תכופות במחזות ובסרטים בארצות-הברית ובבריטניה.

נפטור • בגיל 76, האיש שבזרועותיו נפוץ יוסף טרומפלדור, **הלל לנרס**, שהיה מאחורני מגיני תל-חי ב-1921. יליד רוסיה, עלה לארץ ב-1908, שירת כקצין בצבא הטורקי. לאחר קום המדינה היה היו"ר הראשון של המועצה הארצית זורית הגליל העליון, אחר היה ממייסדי העיירה חצור וראש המועצה הראשון שלה.

נפטור • בבית-החולים אסותא בתל-אביב, בגיל 80, יו"ר הכבוד של המרכז העולמי של מזרחי והפועל המזרחי, **אריה לייב גלמן**. נולד במחוז ווהלין, נסע ב-1912 לארצות-הברית והיה סגן נשיא המזרחי ואחר נשיא המזרחי בארה"ב. בתחילת שנות ה-50 עלה לארץ וכיהן כיו"ר המרכז העולמי של המזרחי והפועל המזרחי עד 1964 ואחר היה יו"ר כבוד של המרכז העולמי. כתב בקביעות בהצופה וחבר שמונה ספרים תורגמים.

חיות החיות

המדינה זורק את חוק בדריעופר לפה הזכה, כימעת באופן אוטומי טי. ערויות המדענים היו מוכיחות שתחוק פותר את החוקה, ובוה היה נגמר העניין.

שקר זה מתנפץ עתה לנגד עינינו. אצלנו אין ערך לעדות המדענים. כי די בתרגילי-התעמלות פשוט — הרמת ידיהם של 61 חברי-כנסת עלומי-שם (בצדק) — כדי לשנות את הסעיף הקדוש ביותר בחוק-היסוד החשוב ביותר. הרמת-ידיים אחת, והופ — שלום על הבחירות השוות ועל הבחירות היחסיות.

אילו היה ארכימדס מיועץ לי גיש במיפדגית-העבודה, היה אולי מור: תן לי 61 חברי-כנסת, ואני ארים את הדמוקרטיה ממקומה. אבל ארכימדס היה מדען, והעסיק קנצ'קים בודאי לא היו נותנים לו כסף אף כמועצת פועלי עקרון.

י בחוות-החיות, שבה כל החיות שוות, אך החזירים שווים יותר — המדענים שווים פחות.

הניגוד בין החזירים והמדענים הוא מהיר. תי. המדען מתקיים על האמת. האמת היא אובייקטיבית היא מכשיר-העבודה שלו. בלעדית הוא אבוד.

אצל פוליטיקאים רבים — אי תם שג'ורג' אורוול המשיך אותם לחזיריו — המצב הוא הפוך. השי קר הוא מכשיר-עבודה.

רק על רקע זה ניתן להסביר את הי

לשיטה זו. פרופסור לקרימינולוגיה דור סיעתית.

אולם כאשר ישבנו במישכן הי כנסת עם כמה מן המאתימטיקי אים, נוכחנו לדעת שתחזיותינו הקודרות ביותר היו תמימות בי השוואה לממצאים המדעיים.

המדענים לא דיברו עימנו על מוסר וצדק. גם עתה איני יודע מהי השקפתו הפוליטית של איש מהם.

הם הגיעו על השולחן פיסות-נייר — סרטים של מחשבים, חישובים בכתב-יד, טורים ארוכים של מיספרים. נדהמנו.

המחשב חישוב — תוך כמה שניות — את התוצאות האפשריות של 10,000 מערכות-בחירות. מיספר שהדמיון מסור גל לקלטו אך בקושי.

שיטת בדריעופר גרמה בי 10,000 מערכות-בחירות אלה לי זיוף ממוצע של כימעת שזושה אחוזים — 2.3 מנדאטים שרורים למערכת, 0.8% מנדאטים גזולים לי גח"ר.

זהו רק הממוצע. באלפי מיקרים היה הזיוף גדול עוד יותר, ואף הרבה יותר. כאשר משנים במישטר דו-מיפלגתי 3% של האזרחים את דעתם, נופלת ממשלה ומתחלף השלטון. גם במישטר רבי-מיפלגתי כשלנו, שינוי 3-4 מנדאטים בכנסת יכול לשנות הכרעות גורליות על שלום ומלחמה, דת-ומדינה, קידמה-וריאקציה.

שווה פי שניים (!) יותר מקול הי ניתן לרשימה קטנה.

(בתרגיל המבוסס על המיספרים המשווים ערים של הבחירות הבאות, נמצא שבי מיקרה קיצוני יקבל המערך מנדאט תמור 11,819 קולות בממוצע, בעוד שרשימה קטנה תקבל מנדאט אחד תמורת 23,634 קולות. ההפרש: 11,815 קולות).

המאתימטיקאים הזרעונו. הם הזרעונו, קודם כל, כמדענים. הם הזרעונו גם כאזרחים.

וכך נולדה תופעה, שלא היתה עוד כי דוגמתה בתולדות המדינה — ומסופקני אם היתה כמוה בארץ אחרת כלשהי: **מרד המדענים.**

אין עוד כל חידוש בעצומה פוליטית, שעליה חתומים פרופסורים. הפרור פסור המתגורר במיגדל-השנהב האגדתי, שאינו מתעניין במתרחש בעולם והשקוע כל-כולו בתורתו המופשטת, שייך לעבר — אם בכלל היה קיים אי-פעם.

הפרופסור הוא אזרח, וכאזרח הוא מרי גיש לא פעם חובה להעניק את שמו לי עניין ציבורי המלהיב או המסעיר אותו. כמו כל ציבור אחר של אזרחים, חלוק גם ציבור זה בדיעותיו. פרופסורים חתמו על עצומות של אזרחים-תומכיהם, של ארץ-ישראל השלמה, נגד ריסוס שדות עקובה ובעד החזרת עקורי איקרי-ביר עם לבתיהם ההרוסים. אולם אותן עצומות לא דמו למודעות שהתפרסמו בשבועות האחרונים בארץ.

ביספרו "חיות החיות", המשיך נביא-האימים ג'ורג' אורוול, את הי מישטר להקליית חיות, שהחזירים השי תלטו בה.

"כל החיות שוות," מכריזים הי שליטים, "אבל החזירים שווים יותר."

הדיקטטורים הם שני חזירים — אחד לבן ואחד שחור. בסופו של דבר הם מחנפלים איש על רעהו.

מגיע פרס לאיש שגילה את הדימיון בין סיפור זה לבין הקנוניה של המערך וגח"ל לגילת המנדאטים בכנסת.

כל החיות שוות, אבל שני החי זרים שווים יותר. והשאלה היתה: דה שנותרה היא: מיהו כאן הי חזיר הלבן, ומי החזיר השחור?

אין זה מיקרה שהאיש שהעלה את המשל בהקשר זה הוא מדען מובהק. חוקר בכיר במאתימטיקה שימושית: ד"ר מיכאל שימשוני ממכון ויצמן.

עד כמה שידוע, הד"ר שימשוני בלתי-מיפלגתי. הוא לא נחלץ לעזרת סיעה זו או אחרת. אין לו שום אינטרס מוחשי בפרשה. **האינטרס שלו הוא מופשט: המנוע סירוף שד אמת מודעת.**

הוא שמע את טענותיהם של בדריעופר, שהשיטה המוצעת על-ידם תביא לחלוקה יחסית צודקת יותר של המנדטים בכנסת — כלומר, למצב שבו היחס בין הכור חות בכנסת יהיה בדיוק כייחס בין הקור לות שקיבלו הרשימות השונות בקלפי.

הוא גטל לידיו את מכשירי-העבודה וגיתח את תוצאות חמש מערכות-הבחירות האחרונות על פי השיטה המוצעת. התור צאה היתה ששיטת בדריעופר מסלפת לחלוטין את יחסי-הכוחות — לטובת שתי הסיעות הגדולות ביותר.

פירוש הדבר הוא, פשוטו כמשו: מוע: קוד הניתן למיפלגה גדולה שווה יותר מקול הניתן למיפלגה קטנה. כל הקולות שווים, אבל הי קולות הניתנים למיפלגות הגדולות שווים יותר.

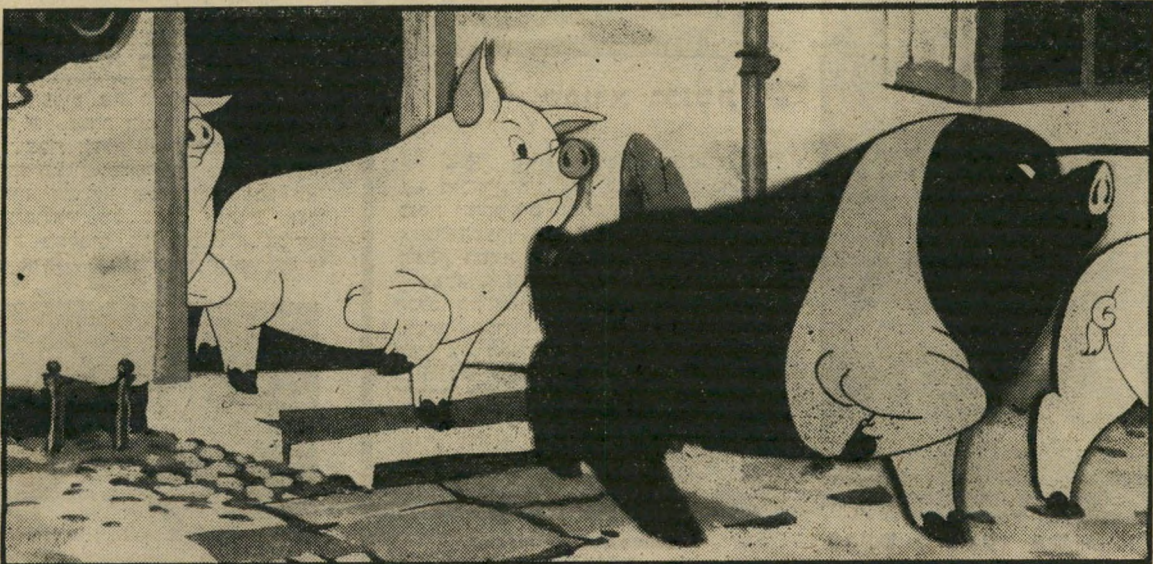
מסקנה מדעית זו העלתה בזיכרוננו, כימעת אוטומטית, את פסוקם של העריצים השמנים בחוות החיות: כל החיות שוות, אבל החזירים שווים יותר.

אותה השעה שהגיע שימשוני לי מסקנתו, והרגיש צורך נפשי להעליר תה על הנייר ולשגרה במיכתב להארץ, מעלו עמיתיו המאתימטיקאים באוניברסיטה העברית בירושלים, כדי לנתח את אותה בעייה מדעית. הם הפעילו את המחשב ברבבות תרגילי-חישוב. כדי לבדוק את כל האפשרויות בשית עופר-בדר. הם הגיעו, כמובן, לאותה המסקנה. **כי המחשב, בניגוד לפוליטיקאים, אינו יודע לשקר.**

מעשה זה חזר, כנראה, במקומות רבים בארץ. בכל מקום שם עוסקים מדענים — וגם סתם חובבים — במאתימטיקה עיונית ושימושית. במחשב אלקטרוני או בעיפרון, ניתחו את המיספרים, והגיעו לאותה תגלית: **שיטת בדר — עופר מפירה מי שתי בחינות שונות את חוקי-ההיסוד של המדינה, הקובע "הכנסת תי בחר בבחירות כלליות, ארציות, ישירות, שוות, השאיות ויחסיות."** הבחירות שתיערכנה לפי שיטת עופר-בדר, לא תהיינה עוד שוות. כי "שוות" פירושו: שכל הקולות הכשרים יהיו שווים במישקלם, יהיה הבוחר מי שיהיה, ויהיה הנבחר מי שיהיה.

הבחירות שתיערכנה על פיה לא תהיינה עוד יחסיות. כי "יחסיות" פירושו: היחס המיספרי בין קולות הבוחרים צריך לבוא לידי ביטוי מדויק ככל האפשר בייחס המיספרי בין הסיעות בכנסת.

המחשבים של האוניברסיטה הי עברית הוכיחו שבבחירות על פי שיטת בדריעופר יבזו לקרות שי הקול הניתן לרשימה גדולה יהיה

"חיות החיות" של אורוול בגירסה הקולנועית: החזיר השחור והלבן

עובדה, שהיא אולי המזעזעת ביותר בכל פרשת עופר-בדר:

כמה מן המדענים הבכירים הביעו את נכונותם להופיע בפני ועדת החוקה-חוק ומישפט של הכנסת, אשר לה נמסרה הצעת-החוק לטיפול.

הוגשה לוועדה בקשה רשמית לשמוע את חוות-דעתם של המדענים על הצד המאתימטי המיקצועי-אובייקטיבי: האם שיטת בדריעופר תביא להרכב יחסי מדויק יותר של הכנסת, כפי שטוענים בעליה, או להיפך?

כשהועלתה הבקשה בוועדה, התנגדו לה נציגי המערך וגח"ל.

הדבר הובא להצבעה — ובהרי מתידיים החליטה ועדת החי קה"ר (!) לחקור-ומישפט שי בית-החנה חרים הישראלי ש לא לשמוע מה בפי המדענים.

בכך אימצו לעצמו רוב הוועדה את סיס-מת מישטר-העריצים בסיפרו השני של אורוול, 1984: — "בערות היא כוח"

מזימת עופר-בדר מבצעת הכי כה זו מבלי לשנות את דעתו אף שי בוחר אחד — עיירי הרמת יריים עבדותיות שד כמה עשרות עסקני-מנגנון שנבחרו הכנסת עדי ירו ועדות-מינויים אלמוניות, ושי הציבור הרחב אף אינו יודע את שמותיהם זמרה-הפניהם.

מדינת ישראל, כמו בחוות-החיות של אורוול, אין חוקה. הרמת-ידיים פשוטה של כמה עשרות ח"כים, שגויסו בכוח והמצביעים כרובוטים על הסתיי גויות שהם לא קראו אותן, אפשרית בגלל עובדה פשוטה זו.

במשך 25 שנים חזרו ראשי החווה עד בוש על הטענה שיש לנו חוקייסוד, הי שווים לחוקה.

אילו היה אותו סעיף שד חוקי היסוד, הקובע שהבחירות תהיינה שוות ויחסיות, כתוב בחוקה — היה בית-המישפט העליון שד

בחתמת עשרות-עשרות פרופסורים, החל בחתן פרסי-ישראל וכלה בפרופסורים הי ידועים רק בחוגים מצומצמים ביותר של אנשי-מקצוע.

לא היתה זו עצומה, אלא חוות דעת.

החותמים לא היו אזרחים, הי נושאים במיקרה כתואר פרופסור. הם היו פרופסורים, שהרגישו בי לבם חיבה מוסרית להנחית לציבור הרחב את חוות-דעתם האובייקטיביות על עניין מדעי מובהק, שי יש לו השלכה עצומה על המישטר המדיני במדינה.

מול החזיר השווה-יותר מתייצב המדען האזרח, המאתימטיקאי בעל המצפון הי אזרחי.

כך החל צייד-החזירים המדעי.

א הייתי זקוק לגילוייהם של פרו-פסורים כדי לדעת ששיטת עופר-בדר היא מזימת-תועבה. כבר הפכתי מומחה

הממשלה הנחיתה את מכת ההתייקרויות בצורה ממוקדת, כשיטות של נגבת קטנה

אפילו בשיאם של חילוקי-דעות, אין שרי ממשלת ישראל נוהגים לכנות איש את רעהו בפומבי כשקרן. השבוע, יצר שר הביטחון חקדים מעניין כאשר הציג את עמיתו, פנחס ספיר, כשקרן. שריהאוצר עמד בראש המקלה הרעש-נית, ששטפה את כל אמצעי-התיקשורת כי טענה המזעזעת כי המחירים הזולים של סוכר וקמח גרמו לכך שמוצרים אלה הוברחו ליורדן. התפתחות, שמשמעותה ש"ישראל מסבסדת בעצם את חוסיין, משום כך, טען ספיר, הכרח הוא להעלות את המחירים, לחסל עיוות מגוחך זה. משה דיין המתין בסבלנות עד שעם ישראל קלט את סיפורו של ספיר, הטיל או, בזמנו מושלם, כדרכו, את המוקש הפרטי שלו נגד ספיר: שר הביטחון קבע כי אפילו גרם סוכר או קמח לא הוברחו ליורדן, וכי הברחות כאלה אינן אפשריות. טעם רע. היה זה שיאה של המערכה העגומה, שהפעילה ממשלת ישראל נגד אזרחיה, במיבצע ההתייקרויות המזעזעות. אולם גם ללא שריהיטחון, נחשפו השבוע שקריו וסילופיו של שר האוצר (ראה לה"ל) בצורה שהשאירה טעם רע בפה — כי נפרד מהטעם הרע שהשאירו ההתייקרויות, היה זה טעם רע הנוצר כאשר אורח רואה את ממשלתו מתנהגת בצורה זולה, כגובת בלילה.

המשק

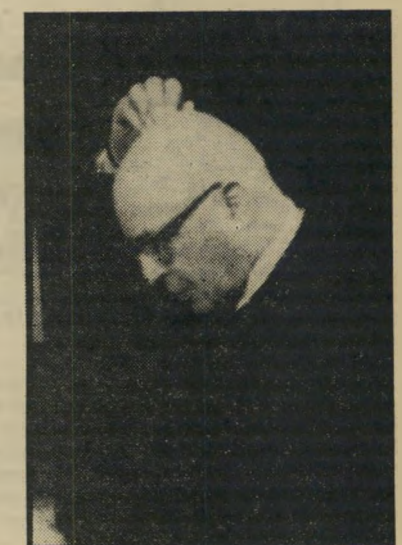
מה מסתתר מאחורי

עליית המחירים

ניתוח מדויק מוכיח כי

ההתייקרויות המיצרכים השבוע לא היתה כל סיבה כלכלית

כדי להצדיק את העלאת המחירים הי קטלנית של שורת המיצרכים החיוניים בר שבע שעה, העלה משרד האוצר, ועושי דברו בעיתונות, שורה של סיבות כבדות ומכובדות, שניראו משכנעות במבט רא" שון. עיתונאיו של ספיר, הנהגים אצלו מהומנות מחקרים מכניסות, לא הפריכו טענות אלה — למרות שניתוח מקצועי

שריהאוצר
למה השקרים?

הראה כי הסיבות מצויות מהאצבע. כגון: האוצר טען כי נאלץ להעלות את מחירי המיצרכים בארץ — כיוון שהמחיריים עלו בחו"ל.

האמת: ב-25 שנות המדינה, היו מחירי מוצרים אלו בישראל תמיד גבוהים פי שניים ושלושה ממחיריהם בחו"ל. לדוג" מה: טונה סוכר עלתה בארץ 700 עד 800 לירות, מחירה בחו"ל, כל השנים, לא עלה (המשך בעמוד 16)

אנאטומיה של "עיסקה" שלא היתה -

מה קרה באמת בלילה שבו גסס

הכלב - והוחזר לחיים על-ידי גולדה

הכלב לא

נדדה!

גסים במצח נחושה, דברי-צביעות מן ה" סוג הגלזז ביותר.

האמת היא שהרעיון לא היה זקוק לאבא. כי הוא נוצר יש מאין וריחף בחלל בכור חות עצמו, בעיקבות העובדות הפוליטיות: מפא"י כפתה על מיסלוגת העבודה את מועמדו של אפי" ריים קצ'לסקי, בצורה שהרגיזה את רובו של הציבור, ובייחוד את בני ערות המזרח.

● לאחר מכן יצאה גולדה מגדרה כדי לקבל את פני קצ'לסקי בנמל-התעופה, כאילו כבר היה נשיא המדינה.

● הצגת מועמדו הנגדית של הפרופ" סור אורבך עירערה את יחסי-הכוחות. ה" מערך לא יכול היה להיות בטוח ברוב, בלי הקולות של חלק מהסיעות הקטנות, מכיוון שהיה חשש סביר שכמה אנשי רפ"י וסתם ממורמרים מהמערך ינצלו את חש" איות ההצבעה כדי להצביע נגד קצ'לסקי.

● בשביל כל הסיעות הקטנות, לא היה הבדל עקרוני בין קצ'לסקי ואורבך, מכיוון ששניהם אנשים בעל-ירה ושוויוערך.

● בדרך מיקרה נקבעה ההצבעה הסר פית על מזימת עופר-בדר ("דער הונד") בדיוק שבוע לפני בחירת הנשיא, שאותה לא ניתן לדחות.

כך נולד בעת זכונה אחת, אצל כמה ח"כים משני צידי ה" מיתרם, הרעיון המתבקש מעצמו: מדוע לא להשתמש בכוח-ההכרעה המקובל של כל הסיעות הקטנות בבחירת הנשיא כדי לקבור את הפלב הנושך — ומדוע לא להצביע על כבודו של קצ'לסקי עדי" ידי קבורת הכלב?

בשיחות פרטיות, נמצאו אבות אחדים לרעיון. מזכירו של מנחם בגין, יחיאל קדישא, טען לבעלות. כאשר ראה את אבנרי, תמיר ויצחק גולן מל"ע משוחחים במינון, אמר לעיתונאי: "הם בטח מת" כוננים להציע למערך לקבור את הכלב תמורת הצבעה על הנשיא!" אחרים נשבי עו שהרעיון נולד במערך עצמו.

שיחות, שיחות, שיחות

אופ" פרימדי, התגלגלו הדברים כי צורה פשוטה ועניינית.

אהרון ידליון, מוכ"ל העבודה, פנה אל שמאל תמיר כדי לברר איך יצביע המרכז החופשי בעת בחירת הנשיא. תמיר קבע עימו פגישת לאותו ערב, ואחרי-הצהריים הזכיר את הדבר בישיבת הוועד הבין-סיעתי של הסיעות הקטנות. ביוכחות נצי" גי כל הסיעות הקטנות, הוזכר אז הרעיון שיש להשתמש בעמדת-כוח זו כדי לחסל את הצעת עופר-בדר. איש לא התנגד. ה" את

ברעם מתייעץ עם גולדה

בדר עלול להביא לכך שהציבור יעניש את בעליו, יגזול מהם בקלפיות את כל ה" מנדטים שהם מתכוונים להרוויח באמצ" עות התחבולה של חישוב הקולות.

משום כך לא התאבל איש, בשעות הקט"נות, כאשר היה נדמה ש"הכלב מת". ואיש לא שמח כשנסתבר שהכלב קם לתחייה. רק יוחנן בדר שמח. למחרת היום, ב" בוקר, כאשר ראה את גולדה מאיר יושבת ליד שולחן הממשלה במליאת הכנסת, ניגש אליה באופן הפגנתי, נישק נציג "ה" אופוזיציה הראשית" את ידיה בהכנעה, כמו איש-חצר את ידי המלכה. הוא גם לחץ בחמימות את ידי יעקוב-שימשון שפירא, היועץ החשאי של המלכה.

כי גולדה, בעצת שפירא, החי" זירה לכלב השוטת את נשמתו.

קבורת כלב

הרעיון שעמד להרוג את הכלב, בדיוק ברגע שהתכונן לזינוק הסופי על טר" סו, נולד כאילו מעצמו.

לאחר מכן התנהל בכלי-התקשורת ויכוח לוהט על השאלה מי הציע מה למי, מי יום ומי רק הגיב. רוב הדברים היו שקרים

גולדה ושפירא בכנסת

בשעה 24.00 פשטה השמועה כי מיסדרונות: "הכלב גוסס!" חברי כנסת ועיתונאים התלוצצו איש עם רעהו, אנשי המערך וגח"ל התבדחו בגלוי על חשבון החייה הגוועת.

בשעה 01.00 כבר ידעו אנשי-סוד: "זהו, הכלב מת!" וכמה ח"כים מרכזיים מאד הוסיפו, בבדיחות-הדעת: "גו, צריכים ל" הכין את הקבורה!"

אולם בשעה 02.00 נסתבר, ש" הכלב קם לתחייה. וזו זה בלילה, אלא ששינוי היו חדות יותר מת" מיד, והוא התחיל להשתולל כי כלב שומה.

נשיקה לגולדה

במיסדרונות הכנסת, אין צורך ל" הסביר לאיש מיהו ומהו "הכלב".

התחיל בזה ח"כ אברהם ורדיגר מפועלי אגודת ישראל. הוא התקשה לבטא את שמו של הפרופסור הבגלי ויקטור ד'הונט, שהמציא את השיטה, אשר יוחנן בדר ו" אברהם עופר הפכו למכשיר כדי לגזול את המנדטים של הסיעות הקטנות.

ורדיגר התחיל לדבר על ד'הונט, עבר לד'הונט, עד שמצא את הצורה האידי" שית הנכונה: "דער הונד" — הכלב. מאז נתקבל השם עלידי הכל. כי בכנסת אין לאיש אשליה לגבי המהות המוסרית של ההצעה. עסקני-מיסלוגת בקיאים כי" מיקצוע שלהם. הם יודעים כי הכלב הובא עלידי בעליו כדי לנשוך את אויביהם — ובעיקר את אורי אבנרי ושמואל תמיר, שהראשון שוא על גולדה והשני על בגין.

אולם כמה ח"כים חוששים ש" כלב לא ינשוך רק את קורבנותיו המיועדים — אלא גם את בעליו. תגובות הציבור על הצעת עופר-בדר הבהילה בגלוי את רוב עסקני המערך ו" גח"ל. התבדות איש מכיוו בתנועת-החרות, בשיחה פרטית: "זה מזכיר לי איש שהביא חביתה כלב-שמירה, והדבר הראשון שעשה הכלב היה לנשוך את כל הילדים של בעל-הבית." הכוונה: זעם הציבור על עופר-

נראה כי הציבור והעיתונות הבינו זאת היטב. כי דבריהם הגלויים של אבנרי ותמיר בטלוויזיה ובדיו נחבלו בהסכמה רחבה. בעוד הפוזה של שובל והאוזנר נשארה ללא כיסוי.

באותו לילה, לא הודיע המערך לסייעות הקטנות שהוא קובר את הרעיון. הדובר המוסמך רק הודיע, אחרי החלטת גולדה, ש"אין נטייה אצלנו להסכים לזה". המהלכים הבאים היו גלויים. ב-03.00 בבוקר הוזעק ח"כ אגוזי מנחם פרוש ממיטתו לשם פרש מכיוון שקולות סיעתו לא היו חשובים בהצבעה על התקציב. בהגיעו למישכן הכנסת, חטף אותו פינחס ספיר, גרר אותו לחדר נסתר מאחורי המיזנון, הפציר בו במשך שעה שלמה להפקיר את שאר הסיעות הקטנות ולהצביע בעד בקצ'לסקי פרוש ענה שסיעתו טרם החליטה — והדגיש שוב את חומרת הקנוניה של עופר-בדר.

כאשר התפוצצה הישיבה כי 04.00, היה הכוב הי מאדמאר.

הודעה המכחישה שסיעתו שלו דנה כי "עיסקה" כזאת, וזאת משום שסיעת ע"מ היא כל-כך מוסרית ונעלה, שכלל לא יעלה על דעתה דבר שפל כזה.

● **הרעיון האיוזר** מל"ע התבטא כי צורה דומה, כי גם סיעתו היא מוסרית ונשגבת מאוד.

המהות מול הסמל

היבטיו של "עיסקה", שאינה מתאימה לקדושת המעמד של הנשיא, היא, כמובן, שטות גמורה. **דפי חוקי ישראל, נשיא המדינה נבחר על-ידי מוסד פוליטי — הי כנסת ממילא נפוצה בחירות לשיקולים פוליטיים.**

המערך בחר בקצ'לסקי על רקע אינטרי-גות סיעתיות מחסוג המלוכלך ביותר. הנשיא הוא אדם סמל — אך שום סמל אינו יכול להיות חשוב יותר מן המחזות. מהות המישמר הדמוקרטי חשובה לאי-ערעור ויר-תר מן הסמל שלו. ביטול קנוניות עופר-בדר, ההורסת את יסודות הדמוקראטיה (ראה הנדון), חשוב הרבה יותר מבחירת מועמד זה או אחר לכהונה שהיא ייצוגית.

כה נוסף ריו

אדם בינתיים סבל הכלב מכה מכיוון אחר. כימעט באותו זמן שבו נולד בי מיזנון הרעיון שתואר אחר-כך כ"עיסקה", ישבו טנבי המאטימטיקאים בקומה החמישית, הסבירו לאנשי הסיעות הקטנות את מימצאיהם המדעיים בעניין בדר-עופר (ראה הנדון). הם החליטו לפנות אל גולדה ואל ראשי המערך וגח"ל, לנסות לשנעם ברגע האחרון שהקנוניה הורסת את יסודות הבחירות השוות והיחסיות. מצויידים בחוות-ידעת זו, ניגשו למחרת היום נציגי שמונה הסיעות הקטנות אל יו"ר הכנסת, ישראל ישעיהו, ביקשו דחייה של הקריאה השניה והשלישית, כדי לאפשר למדענים להסביר את מימצאיהם לי ראשי המפלגות הגדולות.

הודיע ישעיהו: הוא נוטה ל"דחייה כזאת, אלא אם כן יושבעו שהיא יכולה לחזק בכיצוע החוק, אם יתקבל. דבר כזה לא היה כלל אפשרי, מכיוון שחוק בדר-עופר נותן רק לחשוב תוצאות הכחיריות, ואינו משפיע על שום הדיוק הקודם לבחירות.

אולם כעבור יום מסר ישעיהו לנציגי הסיעות החלטה מדהימה: הוא מסרב לדחות את ההצבעה. מפני שהדחייה יכולה להתפרש כחלק מ"עיסקה". היה ברור שהוא פועל על פי פקודת סיעת המערך — ומתוך פחד מפני זעמה של גולדה. כך היה הכל מוכן להתמודדות המכרעת. המדענים נפגשו עם גולדה וראשי גח"ל, ניסו לשווא להשפיע. הסיעות הקטנות פנו שוב אל היו"ר בדרישת דחייה, הפנו בקשה דומה ליו"ר ועדת חוקה-חוק ומישפט, איש המפד"ל יוסף גולדשמידט, העומד תחת לחץ הרוב של ועדת המורכב מאנשי המערך וגח"ל. אותו רוב כבר סירב בעבר לשמוע את המדענים.

עד הרגע האחרון, עוד היו קיימות בכנסת תיקנות קלושות שהגזירה תידחה — ולוא רק כדי שלא להעכיר את האווירה. שבוע לפני המועד שנקבע לבחירת הנשיא, אולם הכדב השוטף התכוון נני עין את שנינו כסיעות הקטנות, ומפני נטף-החיר.

קצ'לסקי, להביא במקרה הטוב ביותר לבחירתו ברוב זעום ובנסיבות משפילות. והכל, כפי שאמרה היא עצמה, כדי ש"אורי אבנרי ושמואל תמיר לא יכתירו את בחירת הנשיא".

במסדרונות נמצאו, כמובן, הסברים פשוטים וציניים יותר. "גולדה מתנקמת באבנרי בגלל הנאום שנשא אחרי-הצהר רי"ם!" אמרו אחדים, שזכרו את הוועוד שעורר הנאום (ראה עמודים 38-39). "שפירא מתנקם בתמיר בגלל הדברים החריפים שאמר עליו תמיר אתמול!" הוסיפו אחרים.

הכל הפכפכי בנקודה אחת: "הזקנה יודעת לשנוא, וכשהיא שונאת, שום דבר אינו עוזר. אין הגיון. אין שכל ישר."

סכיד התקפל כאולד

ה"כים המבודחים של הסיעות הגדולות, שהתכוננו בעניין כולו כמו במחזה המתרחש לנגד עיניהם, עקבו בעיקר אחרי פינחס ספיר, והיה מה לראות, אם חשב מישוה, שספיר הוא השניט במדינה מאחורי הקדעים, "האיש החזק" שעל פיו יושק דבר, יכול היה להיווכח בנקד אחרת. בן-הידידים של גולדה, גם ספיר הוא יוד.

הכל היו בטוחים שספיר רצה בהגשמת הרעיון — קצ'לסקי במקום הכלב. הגיונו של הפוליטיקאי הממולח אמר לו שזה חשוב, בנסיבות שנוצרו, כי כישלון קצ'לסקי יהווה אסון ליוקרת המערך וגולד דה עצמה, ואפילו בחירתו ברוב עלוב יפגע קשה ביוקרת הגוש, אחרי הרוב העגום שהשיג קצ'לסקי נגד יצחק נבון. **אולם כששמרה הזקנה "רא" התקפל ספיר הגדול כמו אולד. אחרון ידיו התכופה, הכל מיהרו לברוח מכל העניין, פן יבוא עליהם ההכחות שבאו למחרת היום נבעו בחלקם מפחד פשוט זה.**

● **אחרון ידיו הכחיש שהמערך הציע משהו.** טען שהסיעות הקטנות הציעו, ואילו המערך דחה את ההצעה בשאט-נפש מוסרי. זה היה, כמובן, שקר.

● **משה ברעם הצהיר, לעומת זאת, תגיגית.** שהסיעות הקטנות לא הציעו שום הצעה, וממילא המערך לא דן בעניין.

● **פינחס ספיר** אמר שלא טיפל בעניין, וכלל אינו מוסמך לטפל בזה. הוא תקף בחריפות את העיתונות, שהעלילה עליו את העלילה.

● **זדמן שובה, איש ע"מ, פירסם**

רעיון הועלה בשיחת ידלית-תמיר. בערב עבר יצחק גולד, איש ל"ע, ליד שולחן בו ישב פנחס ספיר עם כמה מ"מקורביו. אחד מהם — לא ברור מי — השמיע כאילו בהלצה את השאלה אם הר סיעות הקטנות ישנו את עמדתן לגבי קצ'לסקי, עם הצעת עופר-בדר תידחה. גולד נתן תשובה בלתי-מחייבת.

אותה שעה כבר היה הכות מהא מפה אז פה בשמועיות עד הגשמת רעיון זה.

כעבור שעה קלה נתקל פנחס ספיר ב"אורי אבנרי במליאת הכנסת, התווכח עימו על כתבה שפורסמה על קשריו עם אילי הכספים הולנדר, בגליון האחרון של השו"ס הוה. אותה שעה נאם יוחנן בדר את אחד מעשרות נאומיו באותו לילה, שאיש לא הקשיב להם, וכך המשיכו ספיר ואבנרי להתליף דברים. ממילא התגלגלה השיחה לפרשת קצ'לסקי ועופר-בדר. אבנרי אמר את דעתו. ספיר שאל שאלות. לא סוכס על "עיסקה".

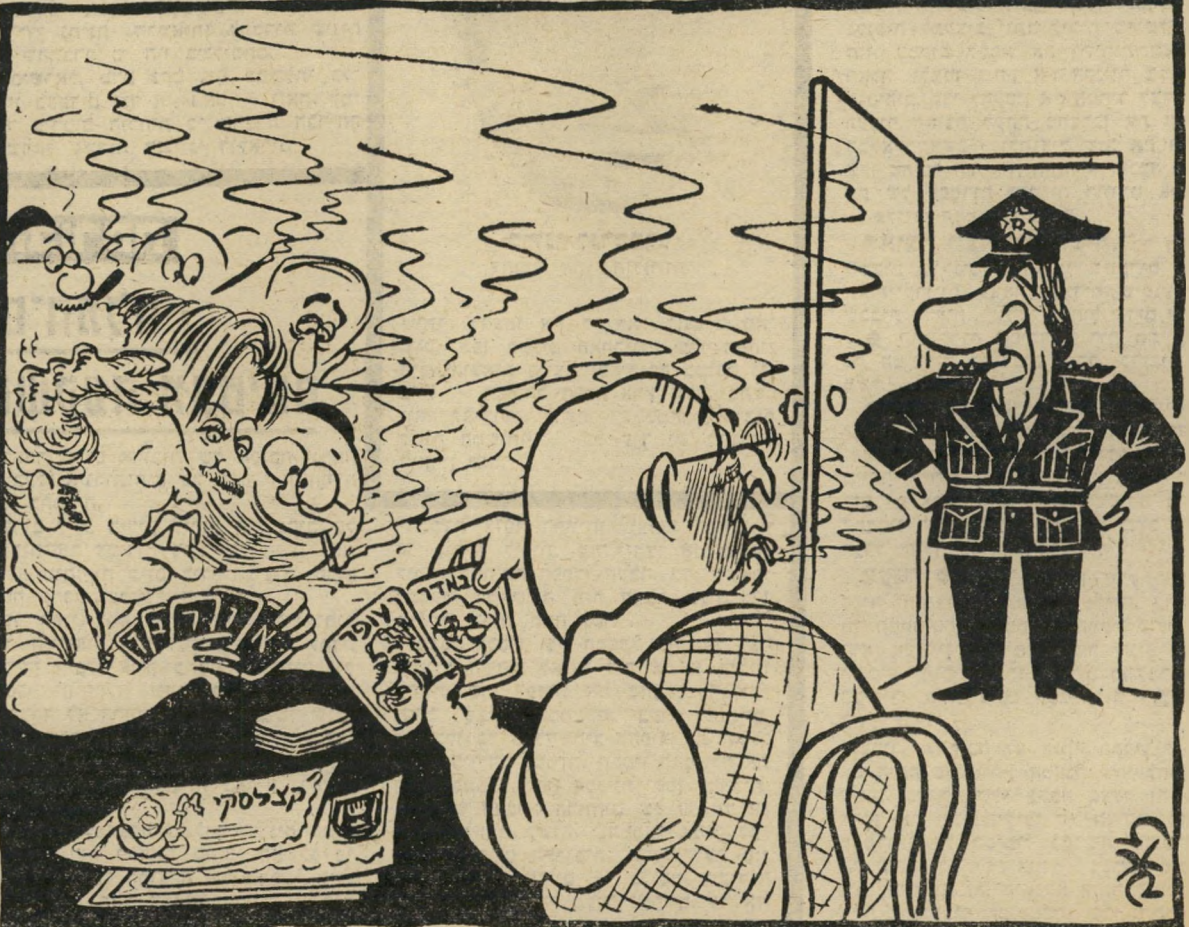
בינתיים התייעצו כל הנועעים בדבר זה עם זה ולזנו עם אדי מוני. כפי שזה קורה בפרהמאנט, התנכשה בהדרגה דיעה כללית, שהפכה חיש מהר לדיעה מוסכמת: יש לקבור את הכלב.

בשעה 02.00, אחרי שכמעט כל חברי הכנסת כבר היו בטוחים שהעניין נגמר (והעיתונאים הלכו הביתה, בהיותם בטור שהכל סוכס — דבר שמצא את ביטויו למחרת-הבוקר בכותרות ראשיות), נותר עוד עניין קטן: היה צורך להשיג את הסכמתה של גולדה מאיר.

גולדה אומרת "ניאם!"

הישיבה נמשכה כל אותו לילה. בגלל תרגיל ריק-מתוכן של יוחנן בדר. כדי להתנסק במישוה שפגע, כביכול, בכבודו, ואולי כדי לחזור לימיה-הזוהר שלו מלפני תריסר שנים, החליט לנצל את כל האפשרויות כדי למשוך את הישיר בה. שהיתה מוקדשת לאישור התקציב. במשך שעות עמד בדר על הדוכן, נאם ונאם, כשאיש אינו מקשיב, והח"כים מסתודדים במיסדרונות, מתלוצצים ומ"חכים לצילצול, שיקרא להם לאולם להציבעה. בגלל חשיבות ההצבעה על התקציב, לא יכול היה איש מהם ללכת הביתה. בקומה השניה ישבה גולדה, וחיכתה לי הצבעה. ידליו, ספיר ושפירא ישבו עימה, כדי לסכם את פרשת עופר-בדר וקצ'לסקי. **ואז באה האפתעה: גולדה אמר רה "ניאם!"**

היא היתה מוכנה לסכן את בחירת

"העיסקה" בעיני זאב ("הארץ")

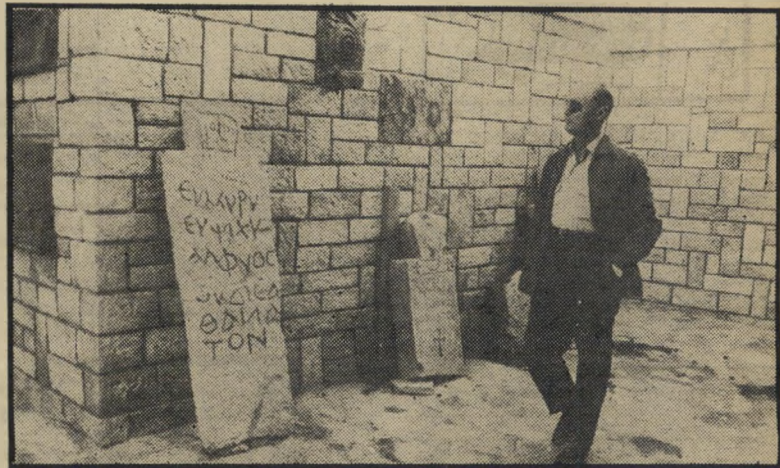
אשה דיין - שוב מעל לחוק

חשבו המשיך משה דיין לעמוד מעל ומעבר לחוקים המחייבים את שאר אזרחי המדינה.

אלא שהפעם, הוא עשה זאת בצורה חוקית: משרד האוצר נתן לו אישור לכך. המדובר בסכום - קטן, יחסית להכנסותיו של שר הביטחון - של 7,500 דולר, שדין קיבל תמורת ראיון מצולם שהעניק לסוכנות ידיעות צרפתית. בניגוד לתקנות הקובעות במדינה, הירשה שרי האוצר לדין לנהוג בכסף כך: הסכום חוייב במס הכנסה מוגבל של 33% בלבד, כנהוג לגבי סופרים ואמנים. חיתרה תופקד בבנק אוצר לחייל, ודין יוכל לנצלה, כרצונו, למטרת רכישת עתיקות בחו"ל והבאתן לארץ.

אזרח רגיל אינו יכול כמובן לחלום על תנאים כאלה. שכן אזרח רגיל חייב להמיר את הדולרים שהוא מרוויח בחו"ל בלירות ישראליות, לפי השער הרשמי - ולשלם עליהם מס הכנסה מלא.

החיתר שניתן למשה דיין יעורר בעיות תקדימיות חמורות, מאחר שבעלי השפעה שונים יתחילו עתה להפעיל לחצים על האוצר לקבלת חיתר דומה, בטענה כי מה שמותר ליופיטר, מותר גם לשור.

דין ועתיקותיו בחצר ביתו
מה שמותר ליופיטר, אסור לשור?

קנדה הקפיאה מיליונים של „אי.א.אס.“

הערך הקנדי הוסבר הצעד בחקירה המי קיפה הנערכת עתה בארה"ב על עסקי אי.א.אס.

בניירוק הוגש כתב-אישום על-ידי ועד דת ניירות-הערך האמריקנית נגד מנהלה האחרון של אי.א.אס., רוברט ואסקו, ו- אחרים. הם מואשמים כי רוקנו 225 מיליון דולר מספיק המשקעים בי.א.א.אס. על-ידי תבינת „הלוואות“ לחברות שונות - שהתברר כי היו בשליטתם. בישראל, טרם נקט גוף ממשלתי כל- שהו בצעדים נגד אי.א.אס. - וזאת, למי- רות פירסום הוכחות כי החברה הכריזה מישראל עשרות מיליוני דולרים.

ועדת ניירות-הערך הממשלתית של קנדה הקפיאה את 105 מיליוני הדולר של חברה בנקאית מבהאמה בשם בהאמה קר מונולט בנק - השייכת לקבוצת אי.א.אס. של המשקיע-לשעבר ברני קורנפלד. בהודעה הרשמית של ועדת ניירות-

צדקה תציל

מהפסדים

כאשר מעלה ההסתדרות הכללית את מיסיה בנימוקים של גרענות בקופת חולים - לא יכולים כמובן מיליוני העובדים, הנדרשים לשלם את התוספת, לדעת לאן כספם הולך. משום כך, נמנעת מהם הנחת לדעת כי הוא הולך גם למי- רות צדקה.

מתברר כי מספיק המס-האחד נכנסים 0.9% - שהם כ-2 מיליון לירות לשנה - לקרן עבודה. פעם היתה זו קרן לחסרי-עבודה. אולם מאחר שזה שנים שאין אבי-טלה בארץ, שינו את שם הקרן לקרן עבודה. כן השיגו ראשי ההסתדרות מה-אוצר אישור כי זו קרן צדקה, הפטורה ממסים, מאחר שהיא אינה פועלת לי-מטרות רווח.

קרן הצדקה משמשת למטרות מעניי-נות ביותר, דוגמאות:

● תשעה מיליון לירות נקברו בקונצרן תעושה, כאשר זה הפסיד מיליונים. קרן פשוט קנתה את הפסדי הוועד-הפועל - ומאז עליה לשלם, למשך שנים רבות, את יתרת ההפסדים בסך שבעה מיליון לירות.

● מפעל כושל של קיבוץ ברור-חייל, בשם דקו, זכה גם הוא, הקרן קנתה את כולו, על הפסדיו.

● הוצאת הספרים המפסידה עם עובד וכתה לקבל הלוואות מהקרן - מבלי ש-תצטרך להחזיר.

הקרן מנהלת רק על-ידי חברי המערך בהסתדרות. לסיעות האופוזיציה בוועד-הפועל אין שום חלק ונחלה במעשי ה-צדקה.

מיליון השינוק

כל עקרת-בית, הקונה קופסת חומר-ניקוי או חישוי, מוסיפה כמה אגורות לחשבון-הבנק של גבר בן 53. בעל שר-ער מסכיף וזקנקן מטופח, בשם ברונו לנדסברג. כי ברונו, שעלה ארצה רק ב-1952, עשה את הונו הודות ליכולתו למכור: הוא בעל רשת-השינוק מבין היעילות בארץ.

לנדסברג נולד בטשרנוביץ, רומניה, עבר בגיל צעיר ללמוד בבוקארשט. ב-1940, כאשר הרוסים כבשו חלקים מרומניה, היה ברונו בחופשה בעיר-מולדתו - וממנה את עצמו ברוסיה. כבעל דעות שמאליות („או“, הוא מדגיש) התגייס ל-צבא האדום. עבר את מלחמת העולם ה-שנייה בחייל סובייטי. משתסתימה המל-חמה חזר לבוקארשט, השתלם בלימודי טקסטיל.

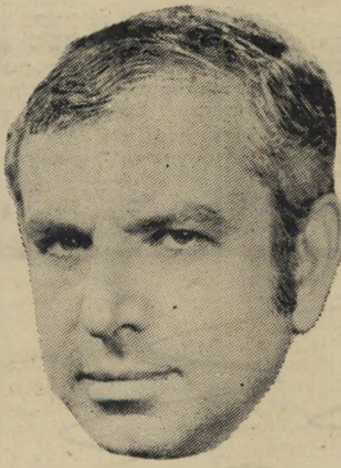
כשעלה ארצה, החל לעבוד במחלקת ה-שינוק והמכירות של מערכת הביטחון, השלים את ידיעותיו בעברית.

ב-1955 עבר לעבוד בחברת קדימה, שייצרה את מוצרי קלין, וב-1959 ייסד את חברתו, החברה הדרומית לשינוק, שקיבלה שינוק בלעדי של מוצרי קלין. באותן שנים גם חזר לספסל הלימודים, סיים לימודים גבוהים - בהיסטוריה רר-מית דווקא.

ברונו הפך את החברה הדרומית למע-צמה. המשווקת כיום מוצרים רבים במח-זור שנתי של 30 מיליון לירות. לפני כמה שנים החליט להפוך לייצרן, הקים מפעל למוצרי חישוי וניקוי, בעיקר ב-שיטת הארוסולים, היום, מפעל זה מייצא גם ליוון, כ-150 אלף דולר לשנה.

מעצמת-השינוק של ברונו לנדס-ברג מקיפה כיום 200 עובדים בשכר מלא. השינוק הוא הבייבי של ברונו, כאשר ביקר בארץ מי שהיה יועץ-השינוק של הנשיא ג'ונסון, דיק סיגל, הוא גילה את ברונו, המינו להתמחות בהרווארד, מאז, מרצה ברונו דרך קבע במכון לפיריון הע-בודה ובמרכז הישראלי לגיהול.

לברונו דעה מעניינת בנושא השוק המי-

ברונו לנדסברג

לתפוס את ההזדמנות

שותף. לדעתו אין לישראל לחשוש מה-שוק, שכן בשנים האחרונות עלו המחי-רים והוצאות הייצור באירופה במידה ני-כרת - וישראל הפכה ארץ זולה. בהש-וואה לאירופה, לדעתו יש למחר ולחכנס לשוק המשותף - כל עוד יש לישראל היתרון הזה.

בשנת 1972 הרוויחו מפעלי יס-המלח 30 מיליון לירות. מזה יקצו 18 מיליון לירות למחיקת הפסדי העבר. כך, יישארו למפעל, לראשונה מזה הרבה שנים, 12 מיליון לירות רווח נטו.

מצבו הכספי של המפעל כה טוב, עד ששילם השבוע לאוצר צ"ק של 40 מיליון לירות, כדי לפדות את מחצית איגרות-החוב שבידי הממשלה. בעוד שנתיים, כשיוכלו כל בעלי-החוב להפוך את האיג-רות שבידיהם למניות, תקטין הממשלה את חלקה במפעל, והון המניות יקטן למחצית. פירוש הדבר: הרווחים של 30 עד 40 מיליון לירות לשנה, שהמפעל אמור לצי-בור בשנתיים הקרובות, יתחלקו על פני מחצית ההון הקיים - כלומר דיבידנד גדול במיוחד. החל מעוד שנתיים, עד אז, גזולה בינתיים המניה לדולר, אם ית-ממשו התחזיות הללו, תתגלה מניית מפ-עלי יס-המלח כמשככת במיוחד.

במדינה

(המשך מעמוד 14)

על 50 דולר - 150 לירות בממוצע. האר-צו הרוויח אם כן, כל השנים, יותר מ-600 לירות לכל טונה סוכר שהוא מכר בארץ. השאלה שאיז לא שאל, השבוע: מדוע לא מכרה הממשלה כל השנים את המוצ-רים במחיריהם הבינלאומיים? מדוע לא הורידה השבוע את המחירים הגבוהים - מרווחיה בעבר? מדוע הצמידה הממשלה את המחירים בארץ למחירים בחו"ל - רק כאשר המחירים בחו"ל גבוהים יותר?

שקר גם אחר: מחיר הדלק בעולם התייקר. האמת: ראשית, בחודשים האחרונים היתה ירידה במחירי הדלק בעולם. שנית: ישראל צורכת דלק המיובא מפרס, במחיר-רים קבועים, התייקרות הדלק באירופה ו-ארה"ב באה בעיקר בגלל סגירת תעלת סואץ והארכת מסלול הובלת הדלק סביב אפריקה. אולם ישראל מובילה, עתה כמו בעבר, מפרס אלילת, ואין כל התייקרות ב-מחירי ההובלה.

הדפוסים נרפקו שוב. - רק לפני חודשים הודיע האוצר על הקטנת שיעורי מס-ההכנסה, שתגרום לו ירידה בהכנסות. מאות מיליונים אלה שהפסיד האוצר, בגלל רצונו לשחד את הבוחרים ערב הבחירות, חסרו לו עתה לרכישת מוצרי המזון. מובן שאם לא היה מוריד את שיעורי מס-ההכנסה - לא היה נאלץ להעלות את ה-מחירים כיוון שחסרים לו עתה כ-200 מיליון לירות לאיוון התקציב. דהיינו: כל ההקלות היו בלוף.

הן היו גם עיוות מוזעז: מהקלות מס-ההכנסה ייהנו בעיקר השכירים המשתכ-רים 1000 לירות לחודש ומעלה, שכן אלה המשתכרים פחות, אינם משלמים כמעט מס גם כיום.

אולם ההתייקרות החדשה תיפגע דווקא בשכבות המשתכרות פחות מ-800 לירות לחודש - במשפחות מרובות-הילדים, ה-צורכות הרבה לחם וסוכר, מי ששותה קפה עם סוכריות - לא ייפגע כמי ששותה קפה עם סוכר, בעיירות-הפיתוח לא מש-תמשים הרבה בסוכריות.

התוצאה: שכבה של 200 אלף משפחות, החיות על גבול הרעב, תיפגע מההתייקרות - ולא תיהנה מהקלות המס. זהו מדיניות ממשלתם של פנחס ספיר ויצחק בן-אהרון (ראה להלן, הסתדרות).

רווחים אסורים. כאשר מתייקרים חומרי-הגלם והמוצרים בחו"ל, מרוויח מכך האוצר.

האוצר גובה היטל בטחון בשיעור של 20% על כל יבוא. כאשר הוא משלם יותר בשביל רכישת סוכר ובשר בחו"ל - נכנסות לתקציב יותר לירות מההיטל-הבט-חון. במקום לקחת את הלירות הנוספות האלה, ולממן בהן את הקניות במחירים הגבוהים, כדי להקטין את המחיר לצרכן - העדיף האוצר לקחת מהצרכן את המחיר המלא החדש - ולהגדיל שוב את רווחיו שלו מהיטל הבטחון. היתה זו דוגמה מועז-עת של ספסרות ועשיית רווחים אסורים - על-ידי הממשלה עצמה.

האוצר יוצר אינפלציה. כך התגלו השבוע כל נימוקי האוצר כשקרים גסים, וההתייקרויות עצמן כצעדים שיפגעו ב-שכבות הדלות, ויגרמו למחול שדים חדש: ● התייקרות הסוכר תגרום התייקרות כל המוצרים הצורכים סוכר, כריכות ל-משל.

● התייקרות הדלק תגרום התייקרות כללית בכל המשק, שגלגליו מונעים בדלק. התוצאה: האוצר יגבה אולי עוד 200 מיליון לירות, כתוצאה מהעלאות המחיר-רים - אולם גרם להאצה חמורה ביותר בתהליך האינפלציוני, בעט את כדור השלג הגדל והולך למורד ההר.

טענה פנטסטית. אין ספק שפנחס ספיר יודע כי האינפלציה עלולה, בדהיר-תה המטורפת, למחטט את המשק כולו, וכי הוא מעוניין בבליתמחה. מה הניע אותו השבוע להגביר אותה. לגרום להתמרמרות בצייבור, שלא ציפה לטיל כזה לפני ה-בחירות.

ברור, שהסיבה לא היתה תקציבית. ה-אם היתה פוליטית? הטענה שהועלתה ה-שבוע, כי הממשלה נטשה בצעד זה כדי להסב את תשומת-ליבו של הציבור מהת-מרמרות על הטיפול בפרשת מועמדותו של יצחק נבון לנשיאות - נשמעה פנטס-טית. יחד עם זה, היא היתה פנטסטית יותר מהסיכולות הפנטסטית שבהתייקרויות עצמן.

שווה אורגניל זה של פיקאסו, ש' הפך לאחרונה למבוקש בקרב מבייני האמנות החדשים בישראל. הדפס האורגניל נמכר בארץ ב־2500 דולר.

10,000 דולר

רישומי פיקאסו. כהן, כיום בן 75, עשה את כספו בלשם מפעלים לבגדי גברים. אותה מכר לקונצרן של משולם ריקליס ב־20 מיליון דולר. כשהחליט להתמסר לתחביב האמנות שלו, נסע לאירופה, קנה יצירות של פיקאסו ב־1.1 מיליון דולר. זה היה לפני חמש שנים. כיום, מוערך אוסף זה ב־10 מיליון דולר.

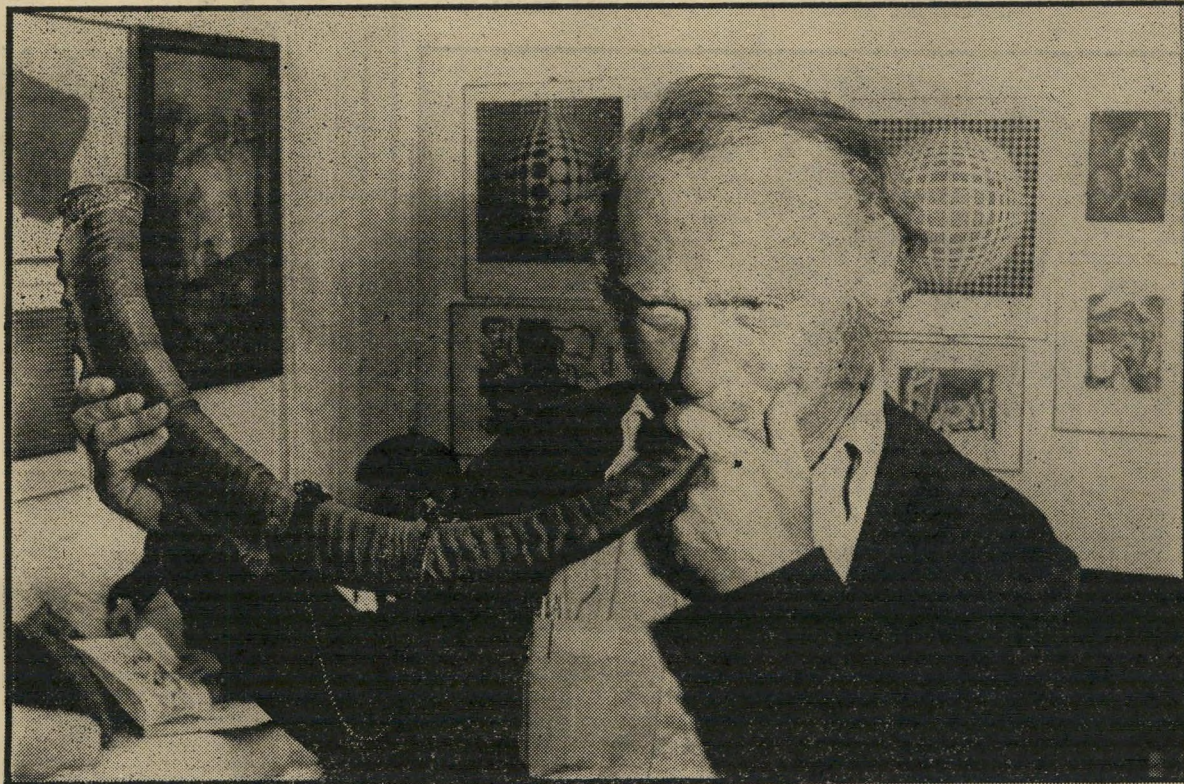
כהן הוא אחד התורמים הגדולים לישראל, בעילום־שם. מוזיאון ישראל קיבל ממנו חדר־רישומים שלם, ועוד שורה של יצירות אמנות. כן הוריש למוזיאון, בצוואתו, חלק מאוסף פיקאסו שלו. הוא תרם גם רבע מיליון דולר לתל־השומר ולעוד מוסדות. כהן מכיר את ישראל מקרוב. כאשר ראה את העלייה ברמת־החיים בארץ, החליט כי הגיעה שעתם לפיקאסו.

לסטרום דעות קסלניות ביותר על האמנות הישראלית ומחירה. הוא אינו מבין כיצד מסוגלים הישראלים לשלם 30 אלף לירות עבור שמואל בק, למשל. גם (המשך בעמוד 24)

זה לא רק סנוביזם של עשירים חדשים - זוהי גם שיטה להשקיע כסף בצורה הצמודה לדולאר, להלבין כסף שחור, לקבל תמריצי ייצוא ולאפשר הברחות קלות

פיקאסו

צמוד ל-\$

תמונות יקרות־הערך, שגם הן עומדות למכירה. התמונות שמציע סטרום נתקבלו בהתלהבות עלידי ישראלים בעלי כסף מיותר, שהחליטו כי יצירות של אמני חוץ, הניקנות תמורת מטבע זר, הינן השקעה טובה יותר מתמונות ישראליות — וסמל מעמד גבוה.

ביל סטרום מציג שופר ע' תיק, מאוסף העתיקות שהוא מציע למכירה לישראלים. על הקירות מאחוריו, בסלון הוויליה המפוארת שלו בסביון, אחדות מה

כי מסביון תצא תורה

מה עושה זוג ישראלי חדש, מהצמרת הישראלית החדשה, הניצב נוכח עשרים מטרים מרובעים של קירות ריקים? זה עתה גמרו לרהט את דירתם החדשה. רהיטים ספרדיים — אמיתיים, לא אלה המיוצרים בעזה. מטבח אמריקאי אוטומטי. שתי עזרות ישראליות אורגניל. הבעל קנה לאשתו סובאר 1900 קופא חדשה, והיא קנתה לו עניבה חדשה.

הבעיה היתה, שעד כאן היה הכל שיגרי תני, אוי, כלי־כך שיגרתי. זה בדיוק מה שישו כל חבריהם, לצמרת־הממון החדשה של ישראל.

המקום האחרון שנותר לו עדיין לאדם להתגדר בו — היו הקירות. הקירות של חבריהם היו מכוסים ב־שמואל בק, ראובן, יוחנן סימון, אפילו שאגאל. איך יוצאים מן השיגרה האורורה הזאת?

את הפיתרון לבעיה הכאובה סיפק בילי סטרום. בעזרתו, עלה הישראלי המצליח על הגל החדש, שתפס אותו ואת עשירי

ישראל האחרים: שיגעון היבוא של תמונות של ציירים זרים.

הצלחה

מיידית

איזורר כהן היה כבר פעמים רבות בארץ. אולם היה זה בביקורו לפני שנה שהחליט כי הגיעה השעה להציע לישראלים את פיקאסו ודאלי, רואו ורנואר. הוא נפגש עם ידידו מארה"ב, ביל סטרום, שהתגורר בסביון כתושב זר, שיכנעו כי ישראלים רבים הגיעו לשלב בו יש להם מספיק כסף עבור יצירות אמנות גדולות. סטרום השתכנע, פתח בביתו סניף של הגלריה המפורסמת של כהן בניו־יורק. ההצלחה היתה מיידית: תוך חצי שנה, קנו הישראלים יצירות ורות ב־50 אלף דולר. המחיר הגבוה ביותר שולם עבור הדפס של פיקאסו — 2500 דולר. סטרום לא פירסם את הגלריה שלו.

מסרב לפתוח נציגות בתל־אביב. מי שרוצה לקנות — חייב לבוא לביתו בסביון. והם באים. הנהירה אחרי אמנים הזרים החלה נותנת אותותיה גם בתל־אביב. גלריה גורדון המכובדת והידועה החלה אף היא לייבא ולמכור יצירות של אמנים זרים. סביר להניח כי גם גלריות אחרות תלכנה בעקבותיה.

כאשר הגיע ביל סטרום ארצה, לא שיער כי יהיה חלוץ מביאי האמנות הזרה ארצה. בניו־יורק היה בעל חברות אחזקה גדור, לות, אולם כל השנים נמשך לעיסוק באמנות. גם אשתו ימינה, לבית אנגלמן, בת למשפחת יורדים, אותה הכיר במחנה של התנועה הציונית, נמשכה לעיסוק באמנות. בין יתר תחביביו בארה"ב היה ביל חבר בהנהלת קרן־התרבות־אמריקה־ישראל, שם, התיידד עם חבר הנהלה אחר, איזידור כהן, הידוע כיום כבעל גלריית רייז־כהן — הגדולה בגלריות הגרפיקה (הדפסים ורישומים) בארה"ב.

לגלריה זו האוסף הגדול בעולם של

יורדת ועולה

אשתו של סטרום ימינה, בת למשפחת יורדים שהכירה את ביל סטרום בארצות־הברית, עתה איתו לארץ.

במדינה

גם חומרי הנפץ שנתגלה בתחנת האוטו בוסים בחדרה, שגרים לשורת חיפויים וי מעצרים, הוסיף למתיחות.

למרות כל הפגעים הללו, היתה ההפגנה הצלחה רצינית. להביא 3,000 מפגינים, שי יאותו להקריב שבת כדי להזדהות עם מעשה עוול שאינו נוגע להם ישירות — היה הישג נכבד.

ההפגנה אורגנה על ידי ועד בלתי מפלגתי, בו בלטו אנשי דרום רבים. הביטוי יוסף ראיה, שהודה בדבריו לממשלה על שהביאה, בהפגנה זו, ערבים ויהודים לי מפגש משותף, הביע תקווה שלכבוד שנת ה'25 למדינה תחזור בה מהממשלה מהחלטתה.

כמו אצל הנאצים. בפחות דיפלומטי יות התבטא הסופר יורם קניוק: „איקרית ובירעם הם סמל למה שהוא לא נכון, לא הגון.”

ואילו מפגין אחר, ניצול-השוואה, אמר: „זה בדיוק מה שקרה לנו בפולין, בזמן הנאצים, כשנאלצנו לעזוב את בתינו, אנחנו יודעים כמה שזה כואב — ובאנו הנה כדי להפגין סולידריות עם העקורים החדשים.”

החויצה בבקשה. כאשר התגלה כי בהפגנה התערבו גם אנשי מצפן והברית הקומוניסטית המחפכנית, הסתייגו מהם ה' ביטוי והמארגנים בפומבי, ביקשום לעזוב את השטח.

מאוחר יותר, כאשר עזבו המפגינים עצמם את השטח, לאחר שהאזינו לחנה רוט שרה את את ואני והמחלמה הבאה, נותרו במקום כמה משפחות.

הפגנות

לא הגון.

לא נכון.

דמרות המיכשולים שהערימו

השיטונות, התקבצו 3000

יהודים וערבים להפגין נגד

העוול שנעשה

לעקורי עיקרית ובירעם

שילמן פדרו, עולה חדש מארגנטינה, הגיע להפגנה מחיפה, עם אשתו, תינוק, והלול בו החנה את התינוק, למשך ההפגנה: „זה לא עניין מדיני, נאם בעברית של עולה חדש מארגנטינה, „זה עניין של מצפון — זכותו של עם לחיות במקום ש' נולד. אני חושב שאנשים שנולדו פה ויש להם משפחה ואדמה, מגיע להם לפחות מה שאני קיבלתי, בתור עולה חדש.”

המשטרה מתערבת. ועל כך, בעצם, נסב כל העניין. ועל כך, בעצם, הופיעו שם, בצומת מירמר בכביש חיפה, בשבת האחרונה, כ-3,000 יהודים וערבים. הם באו להפגנת אורחים למען עקורי-איקרית ובירעם, כשסיסמתם: „בלב פתוח לשטח סגור.”

האווירה, בשדה הירוק תחת שמי התכי, לת, היתה של פיקניק. מה שקדם להפגנה, היה רחוק מפיקניק.

הדבר הראשון שקדם להפגנה היתה ה'

12

**ספרות
טוטו**

21

מינימום פרס

ראשון השבוע

300,000 ל"י

מינימום

ס"ה הפרסים:

600,000 ל"י

עשה לך מנהג קבוע -

מלא טוטו כל שבוע!

מישפחת פדרו עם תינוקה בלון בעצרת
לא עניין מדיני —

ילדים עם שלטי בירעם
— עניין של מצפון

משטרה. ההפגנה, שנועדה להזדהות עם עקורי שני הכפרים, שאי-הצדק שבהחזרתם לבתיהם הולך והופך לכדור-שלב — נועדה להתקיים ליד קיבוץ ברקאי, בוואדי ערה.

ברגע האחרון, ביום החמישי, ביטלה ה' משטרה את רשיון ההפגנה.

רמו גם, אך יעיל. הסיבה היתה יכולה להיות משעשעת, לולא היתה מטרידה: לדברי המשטרה, לא קיבלו המפגינים רשות מבעל השטח להשתמש בו.

השטח האמור היה חורשת חרובים נטוי, שה, המשמשת בשבתות אתר פיקניקים ל' טיילים.

אולם טפשית ככל שהיה, השיג התירוצ את מטרותיו: ההפגנה נאלצה לעבור ברגע האחרון לאתר אחר, דבר שפגע במאמצי הארגון, גרם לרבים שלא להופיע.

מיטרים נוספים: בבוקר ההפגנה, הקי' מה המשטרה מחסומים בדרכים המובילות מכפרי המשולש, ערכה בדיקה קפדנית של תעודות-זהויות, התעניינה במטרת הנסיעה של כל אחד. ערבים רבים החליטו שהם מבינים את הרמו, חזרו לבתיהם. גם פלור גת ההכנה, שהיתה צריכה להגיע מאחד מכפרי המשולש הסמוכים, התעכבה בשל כך.

חומרי-נפץ. שירותי-הביטחון תרמו את חלקם, הוציאו ביום השישי כחמישים צווי ריתוק, שבוטלו רק בתום ההפגנה.

איזה
ניחוח גברי
מס.1 שלי

1. מס.

מס.1 מארצות הברית-מי אחר גלוח לגבר

Famous American After Shave For Men

באור-ורשכין

אירופה טורס
EUROPA TOURS LTD

מציעה:

טיולים

מודרכים

★ לאירופה

★ המזרח הרחוק

★ סביב העולם

שייט סתיו

באניה, דן

מה-1 עד ה-13 באוקטובר
ל: קוסדס, פיראוס, גנואה, מרסייל,
נפולי, פלרמו, הרקליון

שייט סובות

באניה, נילי

מה-7 עד ה-22 באוקטובר
ל: רודוס, פיראוס, ברצלונה,
ניצה, ליבורנו, נפולי,
קטניה, איסטנבול

חברות והרשמה בכל משרדי הנסיעות!

אירופה טורס
EUROPA TOURS LTD

הטיול
האוב ביותר

המניות, דן, נילי, נכנו ב-5/1964 סיווג בטיחות א.א.

הבישוף ראיא נואם בעצרת *
— סולידאריות

המונים בעצרת איקרית ובירעם
— עם העקורים החדשים

7. האם מקבל מר חיים הרצוג המשמש כיועץ של חברות הביטוח המעורבות את הדו"חות הנ"ל?
8. האם נכונה טענתו של מר עמית כי הדברים הכלולים בעלון הנ"ל אינם מדויקים?

רא אשיב: ענה שר הביטחון:
● לשאלות 2-1 — אלוף (מיל.) מ. עמית ביקש וקיבל, מדי פעם בעת שהופיע כפרשן צבאי בשידורי ישראל סקירות מודיעין הקשורות לנושאי הפרשנות הנ"ל.
● לשאלה 3 — כן. בכפופות למיגבלות ביטחוניות בנושאים מסוימים.
● לשאלות 4-7 — לא.
אבנרי קם לשאלה נוספת: "האם בעקבות הפרשה מתכוון כבוד השר להוציא הוראה, שאין לעשות שימוש מסחרי בדו"חות מודיעין הנמסרים מטעם כלשהו לצניני מילואים?"
תשובת דיין: "השאלה מה אני מתכוון לעשות, איננה שאלה עובדתית, ואינני מוכן להשיב עליה."
שאלה נוספת, עליה לא היה דיין מוכן להשיב, היתה שאלה מס. 8 העדינה. הוא פשוט התעלם ממנה.

הסתדרות

אלימות

בוועד הפועל

בתשובה למענות פיעת "העולם הזה" נגד ההתייקרויות
איים נציגי המימסד
בוועד הפועל להסעיף אלימות
אולם הישיבות של הוועד הפועל דמה, ביום הראשון השבוע לאולם הרצאות אונר (המשך בעמוד 23)
* מאחוריו, מימין: הסופר יורם קניוק, עסקן מפ"ם לטיף דורי, עקור בירעם עורן-הדין אניס שאקור, עקור בירעם הכומר שאקור, אורי אבנרי, אלכס מסיס, איש מקי פנחס גינוסר, פעילת שי"ח ניבה לניר, עסקנית מקי אסתר וילנסקה.

היו אלה משפחות יהודיות וערביות, ש"נשארו לפיקניק ספונסאני משותף.

ביטחון

סודות

כבקשתך

דו"חות המודיעין הסודיים של ישראל זוכים לשימושים מוזרים ביותר

השבוע אישר שר הביטחון משה דיין רשמית חשד שניקר זה זמן רב בלבבות רבים — כי דו"חות המודיעין הסודיים של צה"ל ושירותי הביטחון זוכים לשימושים פיקנטים למדי.
שבוע לפני כן, הגיש אורי אבנרי בכנסת שאלתה לשר הביטחון. אבנרי הסתמך על עדותו של אלוף (מיל.) מאיר עמית, לי שערב מסקד חיל המודיעין של צה"ל, בפני בית המשפט אמריקאי.
עמית, שהופיע שם כעדי מומחה במשפט הביטוח של חברת פאן אמריקאן, בקשר לפרשת חטיפתו והריסתו של מטוס החברה בקהיר בספטמבר 1970 — הצהיר בעדותו כי הוא ממשיך לקבל בקביעות את דו"חות המודיעין המוגשים לממשלת ישראל, ויכללם את הדו"ח השבועי המסכם.
מה מותר, מה אסור. שאל אבנרי:
1. האם מקבל מר עמית את דו"חות המודיעין ובכללם את הדו"ח השבועי המסכם?
2. אם מקבל מר עמית דו"חות כנ"ל — מה הם הנימוקים לכך?
3. האם מותר למר עמית לעשות שימוש באינספור מציה שהינו מקבל למתן עדות בבית המשפט אמריקאי?
4. האם ביקש מר עמית אישור מטעם שר הביטחון או שלטונות צה"ל בטרם תר לית להופיע בפני בית המשפט האמריקאי כעד מומחה?
5. האם גם מר, הושפט הרכבי, שהופיע באותו משפט, מקבל את הדו"חות הנ"ל?
6. האם בירר שר הביטחון אם מקבלים אלוסי המילואים הנ"ל שכר תמורת עדותם?

אלה הם החיים האמיתיים

נינה עצמה פגשה את בעלה לעתיד כארבע ביקשה ללמוד עברית. הציעו לה ללמוד בחור בין שני סטודנטים — אחד גבוה ורזה, אחד נמוך רשמני.

היא בחרה בגבוה, שהתגלה כאחד האפרים קצ'לסקי, לימים בעלה ומדען בעל-שם עולמי.

בנוסף לפרחי נורית הפורחים בגן, אפשר למצוא בביתו של המועמד לנשיאות המדינה גם נורית קטנה, המתרוצצת בין הפרחים — נכדתם בת השנתיים וחצי של הרופסור ואשתו.

לאושרים המועמד לנשיאות אפרים קצ'לסקי ונינה אשתו נינה בשעת טיול בחו"ל (מימין) ובחברת ילדיהם נורית, עירית ומאיר בן שעת טיול מיפוחי בטחנה (משמאל).

פרופסור ואשתו. זהו בתו של מאיר, בנם של אפרים ונינה קצ'לסקי — שנקראה על שם אחותו של מאיר, שניספתה באסון טראגי לפני שבע שנים, בגיל 22 — זמן קצר לפני שעמדה להינשא לאהוב-ליבה, יוסי יורעלי.

התנור הקטלני

נורית קצ'לסקי הראשונה היתה צעירה עליזה במיוחד ואהבת-חיים. היא חלמה להיות במאית, קבעה כי בשלב ראשון עליה ללמוד, לשם כך, לשחק. היא

משפחה ב

ביתה החדש של משפחת קצ'לסקי ניבנה במכון ויצמן, לשם עברה הר משפחה לפני כשלוש שנים. הבית בנוי מסביב לפאטיו, בו גדלים עצים טרופיים. בחוץ גדלים פרחי נורית, בהם מטפלת נינה, אשתו של הפרופסור.

אסון טראגי

ינה היא בתו של רופא למחלות-פנים, שניהל מעבדה בקטריולוגיה והיה ציוני נלהב. אמה היתה אישיות בפני עצמה. בוגרת אוניברסיטה — ברוסיה שלפני חמישים שנה. עם התואר בידה עלתה לארץ, קדחה בה עם יתר החלוצים.

השינוי הראשון, שיעשה במישכן הנשיא בירושלים, אם ייבחר הפרופסור אפרים קצ'לסקי לנשיא הרביעי של מדינת ישראל — יהיה מן הסתם, אף לפני הקמת מעבדה בתוכו — חפירת בריכת-שחייה בחצרו.

שכן אם ייבחר לנשיא, קשה לראות כיצד ימשיך הפרופסור במינהגו כיום לפתוח את יום עבודתו, מדי בוקר בשש, בשחייה ממושכת בבריכת רמב"ם המ-חוממת בגבעתיים.

כיום, נוהג הפרופסור, לאחר השחייה האהובה עליו, לחזור מהבריכה למשרדו במכון ויצמן, להשקיע עשר עד 15 שעות עבודה, מתובלות בעשרות ספלייקפה, ו- לחזור עם לילה לביתו הרחובות.

אשתו של המועמד לנשיאות ובת-הזקונים שלה, עירית, על הדשא בחזית ביתם הרחובות. בתמונה משמאל: בני הזוג קצ'לסקי עם בתם נורית, בחברת דוב מחופש, באתר-שעשועים בשעת ביקור בחו"ל.

בת-הזקונים

של מישפחת קצ'לסקי

צל טרגדיה

מות הבת נורית, בתם הבכורה של אפרים ונינה, היתה צעירה יפהפייה ומחוננת בת 22 כאשר מתה בתאונה טראגית, עת שכבה לישון עם תנור־גז דולק. היא עמדה לפני נישואיה, ובאה לארץ לחופשה מלימודיה בארצות הברית. העוזרת, שעברה ליד חדרה וראתה אותה ישנה, סגרה את הדלת כדי לא להפריעה. החדר שלה נותר ללא איורור מתאים, ונורית הצעירה מתה תוך כדי שנתה.

היא עשתה לעצמה אמבט חם, הדליקה את תנור הגז בחדרה, ושכבה לישון.

העוזרת, שחלפה זמן מה לאחר מכן על פני החדר, סגרה בשקט את הדלת, כדי ששנתה של נורית לא תופרע. החדר נותר ללא איורור, והגזים השרופים שנפלטו מהתנור נותרו בחדר, הותירו אותו בהדרגה ללא חמצן. נורית מתה בשנתה.

למדה משחק באוניברסיטת לוס־אנג'לס, שם זכתה במילגה.

היה זה כאשר הגיעה לחופשה לארץ, שהאסון אירע.

אמה, נינה, עברה אז ניתוח־קל בבית־חולים. לא היתה משום כך בבית. נורית, שהיתה צרודה, עמדה להיפגש למחרת ב־בוקר עם ד"ר חיים גמזו, שרצה לראיינה.

האמא נינה בחברת ילדיה: מאיר, כיום סטודנט ב־אוניברסיטה. עירית, כיום משרתת כחיילת ב־צה"ל. ונורית שנחנקה בשנתה מתנור־גז שדלק בחדרה.

המורה נינה כמורה צעירה בבית־הספר היסודי ברחובות, בתקופה שבשולחנות התלמידים היו עדיין חורים לקטחות דיו, ולראשי התלמידים כובעי טמבל.

1934: הנלה נינה קצ'לסקי בנעוריה, ככלה צעירה, בתצלום שצולם מלפני למעלה מ־39 שנה.

למחרת בבוקר, פתח אביה את דלת חדרה. כשראה שבתו ישנה עדיין, חזר וסגר את הדלת. הוא לא ידע כי נורית לא היתה כבר בין החיים.

נישואין

עם אלמנה

ה טרגדיה הנוראה הייתה קשה את בני המשפחה. ויותר מכולם, הוכתה אשתו של פרופיסור קצ'לסקי. היא מיאנה להיתגחם, נושאת עד היום את אבלה במלוא כובדו. כבאותו יום נורא, נחמתה היחידה בחיים היא נורית הש" גייה, המסופרת כדרך שהיתה מסופרת נורית הראשונה בילדותה — ודומה לה

התמונה האחרונה

של נורית קצ'לסקי צולמה בחברת אביה, אפריים, לאחר הצגת בכורה בה השתתפה.

דמיון מפתיע וגוגעלל. כאשר עמד מאיר, בנם של אפרים וניינה, להינשא, לפני כארבע שנים, היה הנושא כרוך בבעיות כבדות. מאיר בחר לו, לבחירת-ליבו, את אחת העוזרות ש' עבדו בבית המשפחה — את לידיה. מבחינתו, לא היה בבחירה זו משהו מפתיע. הקצ'לסקים, למרות מעמדם הרם, היו מאז ומתמיד אנשים חברותיים ודמוקרטיים. במלוא מובן המילה, העוזרות ש' עבדו בבית היו תמיד חלק מהמשפחה.

הכלה התימניה

לידיה, אשתו המקסימה של מאיר, בנם של פרופיסור קצ'לסקי ונורית, בעת טקס הנישואין, לצידו של מאיר. בתם

הבכורה של מאיר ולידיה, שנולדה לפני שנתיים וחצי, נקראה נורית על-שם אחותו של מאיר, מגלה דמיון מפתיע לנורית שעל שמה נקראה, הפכה לאילית הסבתא, המקדישה לה זמן רב.

בשם למד אנגלית בתמונה ובצליל וב' חייו. נינה, שהיתה שנים רבות מורה לאנגלית, הפכה את סמל הסמינר לסימון ההיכר של התערוכה — שנים לפני ש' סמינר התפרסם בארץ.

היא השקיעה עבודת נמלים בתערוכה, קישטה אותה באלפי ציורים, שירים ו' קריקטורות. את טקס הפתיחה, שנערך ביום-הזיכרון למות נורית, פתח בן-גוריון. בתם של הקצ'לסקים היה תמיד מלא אדם. אפרים ונינה הם אנשי חברה נל' בביתם. לפני כעשר שנים, נבחרה נינה כאחת מעשר הנשים האלגנטיות ביותר בארץ. בעלת טעם תרבותי מצויין, קוראת ספרים נלהבת. נינה היא בוגרת אוניברסיטאות בירושלים ובהרוארד.

בעלה, שנולד בקיבוץ ב'1916, עלה לארץ בגיל שש עם הוריו יהודה וצילה. בבואם, פתח האב חנות גלנטריה בירושלים. אפי ריים ואחיו אהרון, שהיה מבוגר ממנו בשנתיים, וניקן במהירות לצמרת שמי המדע העולמי. אהרון, שעזר שמו לק' ציר, הגיע לדרגת ראש המחלקה לפוליטיקה ב'1950. היה מדען מפורסם עת נרצח, בשנה שעברה, בהתקפת המטורפים היפנים בנמליהתעופה לוד.

אפרים משמש כיום כראש המחלקה לביופיזיקה במכון. בשנים 66—68 היה המדען הראשי של משרד הביטחון.

הרבה חמוצים,

הרבה עוגות

מי שיהיה אולי הנשיא הרביעי של מדינת-ישראל, הוא יהודי בעל הד' רתיכבוד טבעית, ויחד עם זה עממי ב' גישתו ונוהגו. קשה לראות כיצד יוכל להמשיך, אם יאלץ לשאת בנטל החובות שמטיל תפקיד הנשיאות, בעבודתו המד' עית — כמו שקשה לנבא כיצד ירגיש את עצמו ללא עבודה זו, שמילאה את כל חייו עד היום.

כיום, נוהג פרופיסור קצ'לסקי לעבוד באינטנסיביות עצומה. תוך עישון כמות גדולה של סיגריות ליום, לצד ספלי הקי' פה והתה הרבים שלו, הוא לבוש בשמ' רגול, אך בפשטות. לרוב בלי עניבה. אוהב מאכלים מתובלים כהלכה, הרבה חמוצים, הרבה עוגות, מתוקות אם אפי' שר. כשהוא מארח, הוא אוהב לכבד ולה' גיש לאורחיו במיידיו.

בתם הקטנה של הקצ'לסקים, עירית, משרתת כיום בסדיר בהיאחזות נחל פי' ראן. יש לה חבר, גם הוא חייל.

כשעלה שמו של אפרים קצ'לסקי כי מועמד לנשיאות, היה הפרופיסור באר' צות-הברית. אשתו טסה אליו מייד לשם, כדי לעמוד לצידו, כאשר יחזור ארצה לתור מחל-השדים שציפה לו כאן.

כמו שעמדה לצידו כל השנים, בטוב וברע.

כמו שתעמוד לצידו, אולי, כגברת ה' ראשונה הבאה של מדינת ישראל.

היה זה בן, שנולד בהדסה בירושלים. בימים אלה, זכו סוף סוף מאיר ולידיה קצ'לסקי לעבור לדירה בשיכון זוגות צעירים בקריית-משה בירושלים. כאשר נישא מאיר, לא יכול היה המדען העולמי בעל השם לעזור לבנו אפילו ברכישת דירה. מסתבר, שלפחות בתחום הפיננסי, יהיה אפרים קצ'לסקי, אם ייבחר לנשיא, סמל נאה לרובם המכריע של בני-עמו: תפרן גמור.

מאיר, שהתגלה כבר בילדותו כבעל ראש דומה לשל אביו, סובל, בין היתר, מצניעות מאוד לא מקובלת בישראל ה' ראווה של היום, מרגיש לא בנוח עם השם המפורסם. עד כדי כך, ששקל לא פעם לעברת את שמו.

הנצחת

הזיכרון

נינה קצ'לסקי הנציחה את זיכרה של בתה בתערוכה מקורית מקסימה.

נינה והוריה

אשתו של פרופיסור קצ'לסקי כתינוקת עם הוריה. אביה היה רופא וציני נלהב, אמה — בוגרת אוניברסיטה, ברוסיה של לפני יותר מחמישים שנה.

קציר את קצ'לסקי

אפרים קצ'לסקי (מימין) וא' קי (שמאל) משני הפספוסים, צמחו מדענים. חיו אהרון ז'ל בילדותם.

ברסיטאי. בפני מאה וחמישים חברי הוועד ניצב מזכיר ההסתדרות יצחק בן-אהרן והירצה, כמו פרופסור לתלמידיו על "הדמוקרטיה בתנועת העבודה הישראלית".

הסיבה להרצאה שלא מן המניין: הביקורת הנוקבת, שהשמיעו נציגי כל הסייעות האופוזיציוניות בהסתדרות, על הסכיון של ניהול הפוליטיקה של המערך, שחבריו בי ממשלה אחראים להתייקרות הדוהרת של מיצרי המזון הבסיסיים — ואילו חבריו בהסתדרות מעמידים פנים של מגיני ה"שכירים והשכבות המקופחות".

בעיקר. זו היא הדמוקרטיה האמריקאית. צעק בן-אהרן, בטרם העמיד להצבע את הצעות הוועדה המרכזת, המבטיחות "להתכנס בעוד שבועות אחדים ולדון וכו'" באינפלציה ותוצאותיה, "איפה שאין חילוקי דעות אין דמוקרטיה".

יצחק בן-אהרן אינו טיפש. כשצעק מה שצעק, ידע היטב כי צעקותיו אינן לעניין. בחודש ינואר השנה התכנס הוועד הפועל וקיבל החלטה, לאורך שלושה עמודי-דפוס, שהוצעה ע"י הוועדה המרכזת.

בסעיף השביעי של ההחלטה נאמר: "ההסתדרות תתבע את המשך הקצבת ה"סובסידיות ל-12 מצרכי מזון חיוניים, כדי להבטיח אי-העלאת המחירים בשנת 1973".

בריון! כאשיסט! מה שקרה אחרי קבלת ההחלטה ברוב קולות המערך, מפ"ם והליברלים העצמאיים, ידוע כבר לכל עקרת בית: "כמו גנבים בלילה פעלו שריי הממשלה", קבע אלכס מסיס, נציג סיעת העולם הזה — כוח חדש בעת הדיון הכללי שהתקיים בטרם פתח בן-אהרן בשיעורו, "השרים, חברי מפלגות ההסתדרותיות ה"עבודה ומפ"ם, ביטלו את הסובסידיות על שלושה מיצרי מזון חיוניים, ויבטלו אותן בקרוב גם ביחס לתשעת האחרים. אף אחת מהחלטות הוועד הפועל והמלצותיו לא בוצעה".

לחברי מפ"ם, שבלעדיהם אין למפלגת העבודה רוב בוועד הפועל ובהסתדרות כ"ל, לא נוח לשמוע אמיתות כאלה. "בריון! כאשיסט!" צרח ישראל הרץ, מקיבוץ עין שמר של השומר הצעיר, לעבר מסיס. בי אחד מוויכוחיו הבלתי-פוסקים של האחרון עם בן-אהרן על אופן ניהול הישיבה, ועל הפרות התקנון הבלתי-פוסקות, "אנחנו נוציא אותך בכוח מכאן".

הדיון הסוער נסתיים, כרגיל, בלא כלום. **חלק שלישי בבית המישפט.** לי שיעור בדמוקרטיה של בן-אהרן היו הפעם שני-חלקים: בתחילת הרצאתו ה"נלהבת, ניסה להוכיח כי רק במפלגת ה"עבודה ישנה דמוקרטיה אמיתית — בה ניתנת לו עצמו הרשות לדבר כאוהד-נפשו — ולשר פינחס ספיר לבצע את מדיניותו המנוגדת.

אחר, ניגש בן-אהרן לשיעור מעשי הרבה יותר: שש סיעות הסתדרותיות דרשו את כינוס מועצת ההסתדרות, כדי לדון ב"אינפלציה ותוצאותיה, יצחק בן-אהרן העלה הצעה נגדית: מועצת ההסתדרות תכנס במחצית מאי בירושלים, "לדיון ב"הערכות האירגוניות של ההסתדרות לקראת הבחירות".

המזכ"ר כעבריון. חוקת ההסתדרות קובעת כי אם 25 אחוזים מחברי מועצת ההסתדרות תובעים את כינוס המועצה — יש לכנסה. הפרופסור לדמוקרטיה בן-אהרן היה סבור אחרת: "כתוב בחוקה, אמר המזכיר — שהוא גם היושב-ראש וגם המפקד החוקי של התקציבים והחוקות, ו"שכל פירושו נדחו כבר פעם אחרי פעם בבתי-המשפט של המדינה — כי הוועד הפועל מחליט. הוועד הפועל יחליט. תקראו אותי לבירור בוועדת הביקורת המרכזית".

סיעות גח"ל והמרכז החופשי העדיפו לעזוב את אולם הדיונים. שאר הסיעות, שאינן מיוצגות בוועדה המרכזת, נשארו והחרימו את ההצבעות בסעיף זה.

אין כמעט ספק כי החלק השלישי של ה"שיעור בדמוקרטיה יתיקיים בקרוב בבית המשפט המחוזי בתל-אביב, שיתבקש ל"עמוד מקרוב על הידושים המדעיים של המכיל הצעקן.

מזכירה בוועד הפועל

החלונות כי ניסו

לכפות עליה יחסי-מין -

ובן-אהרן ציווה לפתוח

בחקירה נגד החשוד

ה צרות באות תמיד באשכולות, אם לא בצורות. גם לאחד האדם, גם ל"מורס מעם כמו יצחק בן-אהרן, מזכ"ל ההסתדרות הדינמי והספונטאני.

אולם כל הדינמיות והספונטאניות שלו לא הועילו לבן-אהרן כדי להתגבר על תדהמתו, כאשר חזר בשבוע שעבר לארץ. על הצרה הראשונה שחכתה לו — שורת ההתייקרויות שהכניס ספיך לעם ישראל מאחורי גבו, רק כדי לדפוק את המזכ"ל — כבר נודע למזכ"ל בעודו בדרך. על הצרה השנייה, נודע לו רק כשהגיע. הצרה השנייה, כפי שפורסמה לראשונה בשבוע שעבר (לשכב או לא לשכב, העולם הזה 1856) התבטאה סביב מזכירה מסוימת, שהחלונות על איש-ציבור מסויים בוועד הפועל.

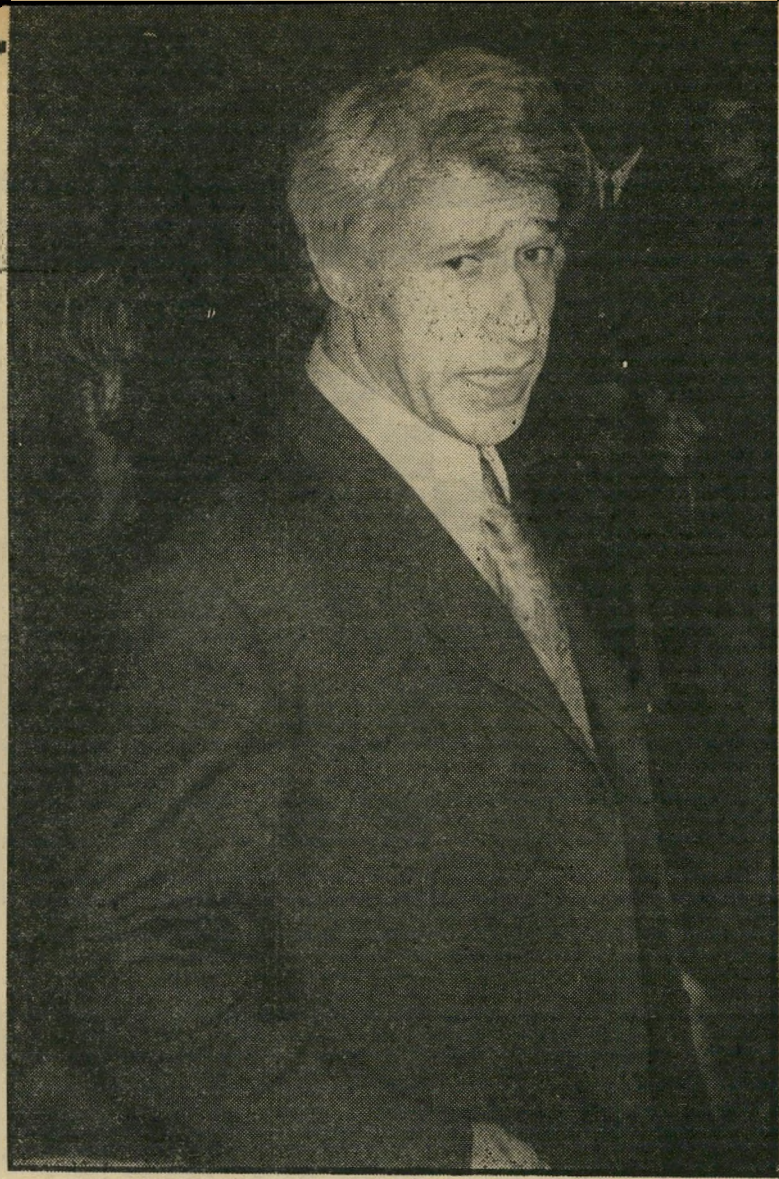
השבוע, אפשר היה כבר לגלות גם את שמו של איש-הציבור: שאל בן-שמחון.

חקירת-גילוי -

או כיסוי

ה עובדות, השבוע, היו פשוטות. גם אם לא כל כך חלקות:

● תלונת המזכירה היתה כי אחד הבר סיס של הוועד הפועל ניסה לאלץ אותה להיכנס למיטה, בהעמידו אותה בפני ה"ברירה לשכב ולהתקדם בחיים — או לפחות בוועד הפועל — או לא לשכב ולהיזרק

שמהר ושישון אצל בן-שימחון

עובדות אלה כמובן אינן מספיקות להפוך אותו לאשם. אולם הן הספיקו השבוע להפוך אותו למועמד הרצוי ביותר לתפ"ק האשם.

שאל בן-שמחון, המכונה מלך המרוקאים בארץ, התפרסם בעיקר כמארגן חגיגות הסימון, שבהן בא לידי ביטוי מיטב תרבות העתיקה והססגוניות של יהדות מרוקו בעלת המסורת הממושכת.

בעיקר — אבל לא רק: הוא התפרסם גם כאשר אירגן בזמנו את הפגישה בין גולדה למשלחת הפנתרים. הוא התפרסם גם כאשר הוחקף על-ידי בן-אהרן כי הוא מגיש קבלות על הוצאות של 2,000 ל"ל לחודש, חי ברמה שלא היתה מביישת שר בממשלה, לא רק נציג פועלים. בן-שמחון, כיום חבר הוועד הפועל המרכזי וזת של הוועד הפועל מטעם רפ"י ו" לשעבר מזכיר מועצת פועלי אשדוד, הוא פוליטיקאי משופשף ומנוסה. לפני שנתיים, הקים את ברית יוצאי מרוקו.

ההתקפה האחרונה עליו, בין שהיא מוצדקת, בין שהיא פיברוק למטרות פוליטיות, לא הפחידה אותו במיוחד השבוע.

הוא ידע שיש לו גב חזק מאוד, לא רק מצד ציבור יוצאי מרוקו בארץ, המלוכד שבעליהם חייבים לו לא מעט.

משום כך, לא הפחידה אותו גם החקירה. יהיו תוצאותיה אשר יהיו — הוא לא ראה כיצד הן יכולות לפגוע בו.

ליים ביותר. קולגיאליים עם הסקיד המוא-שם, לא עם המזכירה.

כשנשאל איש-הצמרת מנשה הולנדר, השיב: "אני מת לדעת בעצמי מי זה. אני חושב שמיכאל פקט, שהוא חבר ועד העובדים, בטח יודע מי זה".

מיכאל פקט היה לא פחות אלגנטי: "הייתי בחופשה", הסביר, כאילו זה מס"ביר, "אבל בטח צבי ארצי, יו"ר ועד ה"עובדים, יודע".

למרבית הצער, גם ה"יו"ר לא ידע, במס"תיע: "לא, באמת אינני יודע", השיב, "אבל אני מאוד סקרן. מי זה באמת?"

נישואין

עם המזכירה

ל מה זכה דווקא שאל בן-שמחון ב"כבוד הגדול?

היו לכך כמה סיבות — נוסף לטבעית מכולן, דהיינו — כי אכן מגיע לו הכבוד הזה, אולם עובדה זו לא הוכחה בינתיים כלל, וייתכן אף שלא תוכח.

הסיבות האחרות, שעשוהו למועמד פייבוריטי לתפקיד המפתח:

● בן-שמחון גילה כבר פעם בעבר עניין רב במזכירות, או לפחות במזכירה מסויים. כיום, זוהי, "היפה מכולן" — רעייתו. ● בן-שמחון הוא גבר תמיר ושרמנט, סוף-שיער וצעיר יחסית.

התחביב היקר של

הספרות ילדות ואדיסאליב

מי יכול לדעת שציפור מתה / נחה בגרני / שנים / מי יכול לדעת שציפור נכה / היא — / שיר.

(ציפור נכה, מתוך יבשת שבורה). אף אחד לא יכול היה לדעת, לולא החליטה שולמית אספל, אחת לכמה שנים, להשקיע בתחביבה את כל חסכוניה, להביאו לידי ביטוי המלא.

לרוע מזלה, גילתה שולמית (25) השחר חורית, עוד בצעירותה, כי היא משוררת. לוא היתה אוהבת שח, סידור-פרחים או שחייה, היתה מוצאת לה פורקן מלא בזול. אבל להיות משורר, כפי שגילו רבים וטובים לפניו, זה לא עתיד בישראל — ותחביב יקר מאוד.

ילדת הוואדי, שירה, כמו שפעת, פור געת במקומות המזוהים ביותר, שולמית, שגולדה להוריה ערב קום המדינה במחנה פליטים בקפריסין, חיה עד גיל 12 ב" ואדיסאליב בחיפה, היתה בחו של ספר ונכדתו של ספר — ובצמח ספרית.

אולם מספרות אפשר רק להתפרנס, לא להתבטא. מהספרות היא עשתה כסף, ואת הכסף השקיעה, בגיל 17, בהוצאת-לאור של ספר-שיריה הראשון, שעת ילדה, בי מונחים של ספר-שירה, היווה שעת ילדה הצלחה. הוא מכר מספיק עותקים כדי לכסות כמעט את הוצאות-ההדפסה.

בינתיים, התחנתה שולמית, עם צלם הקולנוע שמאל קלדרון*, המשיכה לכתוב שירים. כמו:

ממרחקים רוח נשבה אלי, / ממרחקי משורר מת, / והרוח תותבת לי / ואני קסנה ממנה.

שיריה חריפי-ביטוי, בעלי חוש מיוחד לשפה, ומוזרים ומעוררי-התהייה, כמו משוררת:

לילה אחד כשהגשם / עשה כיסופים... / חיפשה משוררת ציפורים / בשדיה, הלכה בטירופה.

או כמו אותו לילה: מישהו מצא אותי עם / הדיות, יושבת על שער / חלוד בגן מטורף.

(המשך מעמוד 17)

אמנים שהוא מוקיר ומעריך כברגנר, בוס, מוקדי-המחירים של תמונותיהם הם לדבר ריו חסרי כל-הגיון.

לדעתה, יש מבחן לגבי שוויו של ציור: כמה יקבל במכירה בסותבי, או בגלריות בניו-יורק, ביל טוען, כי שום ציור ישראלי לא יזכה לתמורה רצינית בחו"ל. לעומת זאת, את פיקאסו, רואו, מירו ור דומיהם, ניתן למכור בכל מקום בחו"ל.

סוחריאמנות סטרום

אפיק לכסף מיותר

ואילו הקונה יצירות של אמנים ישראלים, משקיע כספו בלירות ישראליות בלבד, לא יכול להפכן למטבע זר.

מדוע בכל זאת דבק הישראלי חחדש ב" תמונות של ישראלים?

הקונים החדשים — המתעשרים החדשים — היו ברובם חסרי השכלה רחבה, לא היו מוכנים להסתכן ברכישות של יצירות זרות, שאין להן פטרון בארץ. הציירים הישראליים לים מטופחים ברובם על-ידי גלריות, ה" דואגות גם לשמירת מחירי תמונותיהם. ה" תוצאה: למרות ההתעשרות המהירה, יהסס הישראלי החדש, שאינו מבין כלום באמנות, לשלם 100 אלף דולר עבור פיקאסו, ומחירי ציורי שמן או גואש או מים של אמנים בינלאומיים מתחילים רק ב-100 אלף דולר, בעוד שמחירי הישראליים הם רבבות ל" בלבד. הישראלי מעדיף שטח מרוח בשמן של צייר ישראלי — על הדפס פחות מרשים של צייר זר בעל שם עולמי. גלריות רבות פרחו הודות להונאת האר-צרי. כאשר גלריה מצהירה כי מכרה ציור לתייר, אין אפשרות לקבוע — כמה שווה הציור — והאם הסכום שהצהיר בעל ה" גלריה אכן שולם באמת. בעל הגלריה יכול להכניס את התמורה במטבע זר לבנק, מקבל במקרה זה תמריצים כיצואן. לפיכך, כדאי לו לרכוש דולרים שחורים, במחיר של 4.5 לירות הדולר, להצהיר כי קיבלם ממכירת אמנות — לקבל תמורתם כ-5 לירות לדולר מן האוצר.

אלפי ל"י

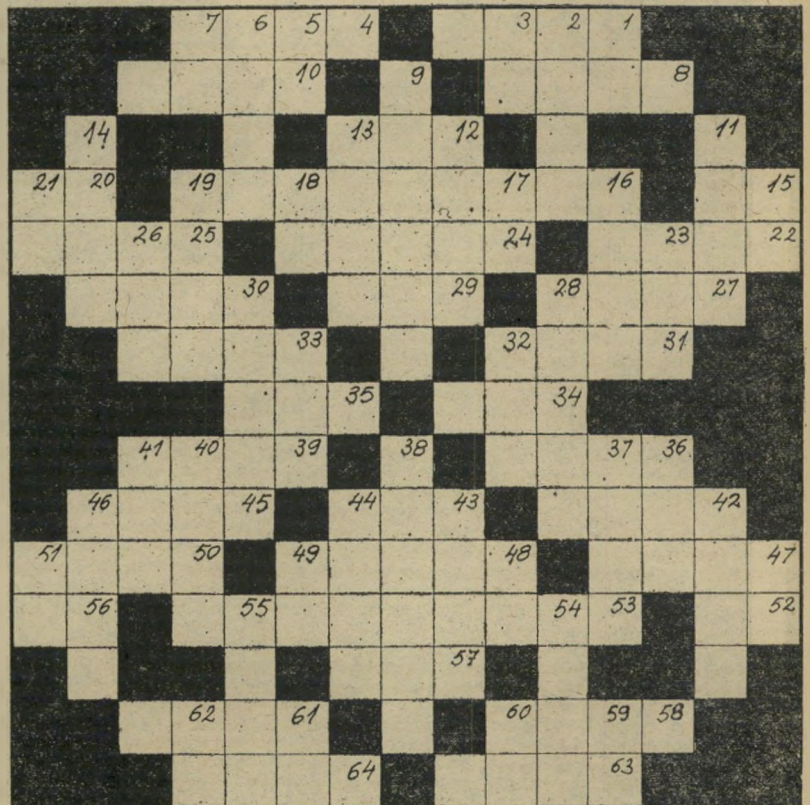
בערב

הנהייה אחרי תמונות הולידה את הגאלריות הביתיות. צייר שהציג תערוכה בבית פרטי חסך לעצמו את ה" עמלה של הגלריה, שהיא שליש ממחיר התמונה — ובעלת הבית קצרה תעסוקה ופירסום. כך נולד חוג מטפחות האמנות, שבין המפורסמות בהן אשתו של אפרים קישון בת-לאביב וחברתו של בנימין גיבלי בחיפה, לצייר, פירוש הדבר הכנסה של כמה אלפי לירות בערב אחד.

לתעשיית פורחת זו, ששילבה תענוג עם עסקים — אירוע חברתי עם עיסקות מסחריות באלפי ל"י — סנוביות עם השק עת כסף בסחורה הימורית — ניהול פליט עם אמנות — מה זה, לכל הרור חות — עם אפשרות להלבין כמה אלפי לירות שחורות, בכל תמונה, שאת מחיר קנייתה לא ניתן לקבוע אף פעם.

לתעשייה זו הביא סטרום מימד חדש: לא רק שייצר אפיק חדש בורם הסנוביות הישראלי — הוא גם איפשר לסנובים ל" הצמיד את כספם לדולר, בעזרת פיקאסו. מה שוראי לא יכול להזיק, אפילו ל" איהבי אמנות לשמה.

תשבץ העולם הזה 1857

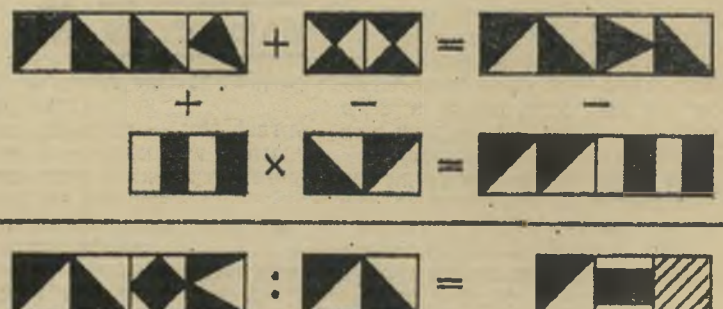

מאוזן: (1) אביו של נביא גדול; (4) מסעד; (8) משא; (10) חרגול; (12) בתודש זה; (15) ישן; (16) רבי-הגמון; (20) מרכז עצבים; (22) מתנה; (24) שני; (25) סנטימטרי; (27) שדרכו להשתמש בכוח; (29) חור; (30) מלך צור; (31) מלך ישראל; (33) מקום גדור ומוגן שקשה לכבושו; (34) אכל אכילה גסה; (35) בעלה של הנקבה; (36) עיר ב" גוש דן; (39) פורץ דרכי מוסר; (42) כלי דייגים; (43) פון; (45) מחטט; (47) סנדביץ; (48) ממנה מסחדים חתנים; (50) מושג מימי המעברות; (52) נרו יאיר (ר"ת); (53) מלך שכבש את הארץ; (56) קול גברי; (57) כינוי למעביר; (58) עץ הקשור בחג נוצרי; (61) תור; (63) יצור; (64) חומר יקר שמוצאו מהחי.

מאוזן: (1) קולמוס; (2) כלי עבודה; (3) משורר; (5) בד יקר המוכר בתנ"ך; (6) עתה; (7) קריאת זירון; (9) ממנתיג אלג'יריה במלחמת השחרור; (11) שר צבא אבשלום; (12) ויכוח, שיחה; (13) הועמד בנסיגות מרים; (14) נבראו ביום הראשון; (15) מילת בקשה; (16) בלטה; (17) כלי קיבול לנוזלים; (18) בליטה בפי החי; (19) כינוי יהודי לבעל אחוזות פולני; (21) מרגיש; (23) סוחר; (26) שם מקום מספר "בראשית"; (28) מקשיבו; (30) עיר משוחזרת; (32) חפקיד בקבוצת כדורגל; (33) עיר קדושה למוסלמים; (36) ידעו; (37) חווה בכוכבים; (38) קיבוץ בעמק יזרעאל; (40) מוזיאון צרפתי; (41) חומר המשמש לתעשיית כובעים; (42) בד; (43) שבוע; (44) פרי טרופי; (46) איזור בעיר; (47) בסיס; (48) חס וחלילה (ר"ת); (49) יחידה ביולוגית; (51) דגל; (54) היילוד הראשון; (55) סרחון; (59) חורו; (60) שנשמה באפון; (61) משורר ישראלי; (62) שם עמד בית מקדש יהודי בימי בית שני.

חשבץ 1857

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפרה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, כפל וחילוק, יש למצוא איזו סיפרה מציין כל סמל של ריבוע.

משוררת אספל

ציפור מתה בגרן

בימים אלה, לאחר שהשלימה את לידת בתה הבכורה, מאיה, אספל שוב את חס" כונותיה, כמה משיריה שגולדו בשנה ה" אחרונה, ופירסמה אותם בספר חדש, יבשת שבורה.

(*) שבימים אלה השלים, יחד עם ניסים דייג, את סירטם המשותף אור מן החסר.

בשתי קופסות יריבה חלודות נמצא מטמון השווה חצי מיליון לירות - הקיר נפרץ - תוכן הכספת נגנב - והכל מחפשים צוואה שנעלמה באופן מסתורי

תיירים, ועוד. סכום רגיל: חמשת אלפים לירות במזומנים. עברו ימים עד שנתגלתה התעלומה הראשונה: בכיסו של המנוח לא נמצאה אף אגורה, והכספת היתה ריקה מכל כסף. לא היתה זאת התעלומה היחידה. כמה ימים לפני מותו הוציא גורמן מן הבנק שלו שתי המחאות בנקאיות, על 90 אלף לירות, ושילם עבורן בכסף מזומן. ההמחאות היו דרושות לו כדי לשלם את יתרת הסכום שהיה חייב עבור דירה שרכש בי רחוב בן-יהודה 242, אותה הועיד לידירתו מנהלת-המלון.

אולם גורמן לא שילם את הסכום. שתי המחאות לא נפרדו — וגם לא נמצאו. אולם התעלומה החשובה נגעה לצוואה. אדם כמו גורמן, סוחר ממולה, אינו נפרץ ללא צוואה. הוא דיבר עליה תכופות. באוזני אנשים רבים. לידירתו המנהלת הבטיח שהוא משאיר לה חלק גדול מרכושו, מכיוון שטיפלה בו במשך 11 השנים, בהן עבדה במלון. פעמים אחדות הכריז שהשאיר לאשתו בצוואה חמש לירות. בי

למראית עין, לא היה אדם אמיד. בדרך כלל היה לבוש בבגדים ישנים. המלון, בי רחוב בן-יהודה 75, אמנם היה פעם אחת משלושת מלונות-הפאר של תל-אביב הרקטנה (יחד עם קסה"ד), במקום בו עומד כיום מלון דן, וריץ, במקום בו עומדת כיום השגרירות הצרפתית). אולם כיום זהו מלון בעל שני כוכבים, שנראה קטן וקצת ישן לעומת מלונות-הפאר הגדולים בשפת-הים. קשה היה להאמין כי גורמן, בעל ה"מלון, אדם עשיר. וקשה היה להיבא שעם מותו יפתח מחולשידים סביב ירושתו.

הצוואה נעלמה

ה גופה נמצאה עליידי סקירה-לילה, חיים לייבוויץ, שנשאר עובד ביום בגלל מחלתה של המנהלת. הוא הודיע מייד לרופא, שקבע את המוות. מול מיטתה, על הספה, היו מונחים מכניסיו של הנפטר. בכיסיו החזיק תמיד חביר

"בריסטול" לשעבר מלון פאר של תל-אביב הקטנה, כיום מלון קטן בבן-יהודה, הכניס כנראה הכנסות ניכרות לבעליו.

לא נעלמה הצוואה?

גיים — עורכי-הדין יהודה פודוורצקי ו-שמואל רכטמן. אלה נקטו באמצעים הרקובלים. הם סגרו את חדרו של המנוח, בו נמצאה הכספת, שהיתה ריקה מכסף. אך שנמצאו בה כמה תכשיטים. האורה הבא היה קצין-המיטרה סירקיס, שהעביר למנהלת המלון הודעה סודית: למיטרה נודע שעומדים לפרוץ את חדרו של המנוח ואת הכספת. הוא ביקש לחוציא ממנה כל דבר חשוב. המנהלת צילצלה למנהלי העיזבון, שבאו למחרת היום לבדוק את המצב. כשנכנסו לחדר, נדהמו: בקיר החדר היה פרוץ חור גדול. הפורצים נכנסו לחדר הסמוך — מס' (המשך בעמוד 28)

לה של כסף ואת מפתחות הכספת. הנמצאת גם היא באותו חדר. בכספת היה גורמן נוהג להשאיר סכום ניכר של כסף — את הקופסה של היום, וסכום להוצאות המלון, להחלפת כסף ל-

בעל המטמון כפי שצויר

צויר לפני מותו. מעטים ניחשו שיעקוב גורמן הגוי צבר בסתר אוצר אגדתי.

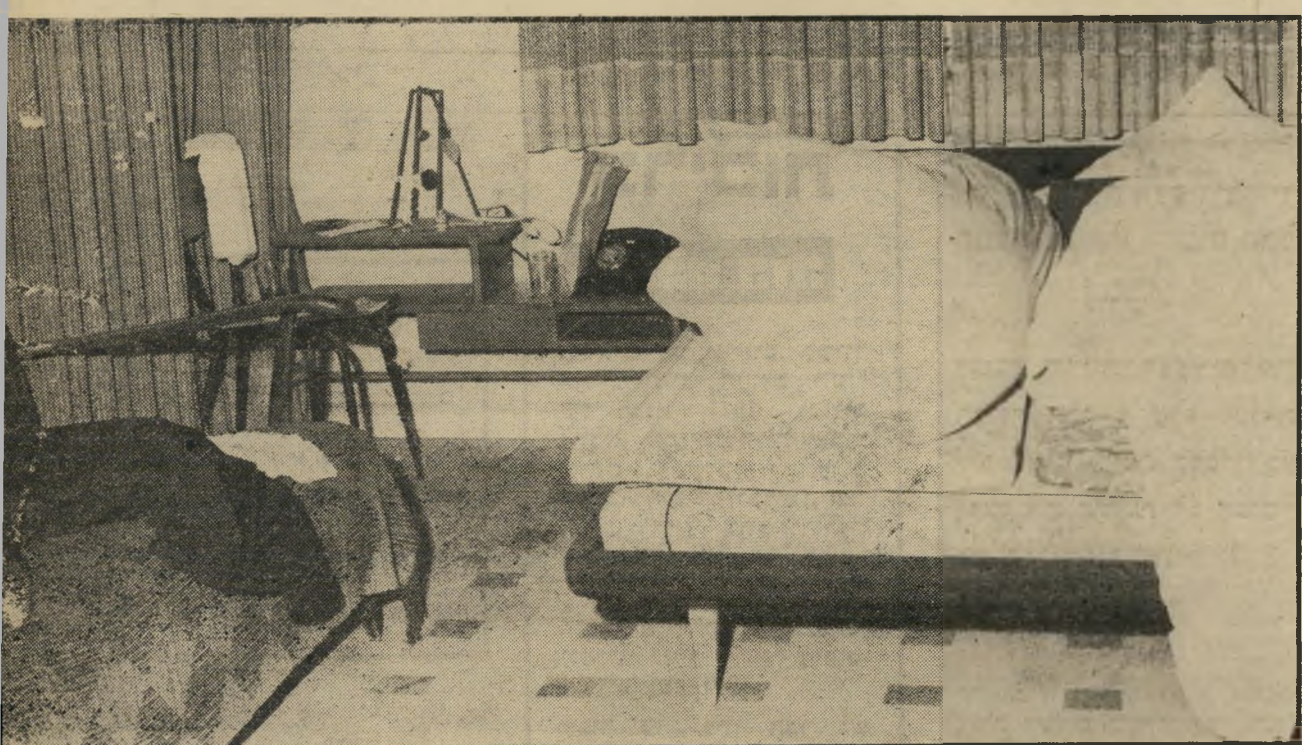
ד לתות סניף בנק דיסקונט, ברחוב בן-יהודה, נסגרו הפקידים נטשו את מקומותיהם, כדי להסתכל בערימת הנייר שכיסתה את הדלפק. לא היו אלה ניירות סתם. לעיני הנוכחים הנדהמים, נתגלה מחזה בלתי-רגיל גם בינק: מתוך שתי קופסות-יריבה ענקיות ו-חלודות, נשפכו צורות-צורות של שטי רות-כסף ירוקים — שטרות בני דולר אחד, חמישה, עשרה וחמישים, והמחאות נוסעים. אחרי שעות של ספירה, נמנה הסכום הכולל, בסביבות חצי מיליון לירות. קופסות-היריבה עומדות במרכזו של תעלומה, שריחקה את כל הנוגעים בה: תעלומת האוצר הגנוז של יעקוב גורמן.

גופה

בחדר מס' 2

י עקוב גורמן, בעל מלון בריסטול בי תל-אביב, גבר שמנמן בן 61, חש בלע כאשר התעורר בוקר אחד, לפני חודשיים. הוא צילצל אל מנהלת המלון, רחל אייכנר-דורון, שגם היא שכנה בביתה, חולה. זה היה הצילצול האחרון שלו. בצהריים בא הרופא לבדוק אותו. קבע שיש לגורמן שפעת. בשעה 4 אחרי-צהריים, כשהביאו לו תרופות, מצאו אותו מת במיטתו, בחדר מס' 2, חדרו הקבוע.

מה שקרה מאותו רגע — שריו כולו בתעלומה המעסיקה את המישהפה, את המיטרה, ושתעסיק גם את בית-המישפט. כי גורמן היה אדם עירירי. מאשתו נפרד עוד לפני 14 שנה. ילדים לא היו לו. הקשר היחיד שנותר לו היה עם מנהלת-המלון, שהיתה גם לידירתו.

הוציא ממוכס את מפתחות הכספת, כדי להוציא ממנה אלף לירות ודולארים, שתי המחאות בנקאיות על 90 אלף לירות — מכתיו מכניסים אלה נעלם סכום כסף רב לחדר-העזרה ולמלון.

במדינה

משפט

בעיה כספית

אשת טיים "אדיר"

מגזר בבית המישפט את

רמת חייה של משפחת טיים

למרים כספית לא הפריעה במיוחד ה' עובדה כי בעלה מנהל רומנים עם נשים אחרות. מה שהטריד אותה יותר, היתה קמצנותו כלפיה. כשהגיעה הקמצנות עד נפש, פנתה מרים לבית המשפט, הגישה נגד בעלה, קברניט אל-על מתחיהו כספית. תביעת מזונות על 3,200 ל"י לחודש.

רצח, אלימות. סיפרה מרים על נוהגיו המשפחתיים של בעלה: "הוא מגביל את הקניות שלי ושל בני במכולת. הוא איים עלי ברצח, באלימות, ובשבירת שיניים. הוא גם גרש את המבקרים מהבית. הוא לא מרשה לי להשתמש במכונית. אפילו כשהוא בחו"ל, הוא לוקח את המפתחות." מרים הסבירה כי ביטלה תביעה קודמת נגד בעלה, לאחר שזה הסכים לקבל טיפול פסיכולוגי. משלא עמד בהבטחתו, חזרה עתה ותבעה אותו.

סכומים רציניים. למה דווקא על 3,200 ל"י? פירטה האשה את הוצאותיה החודשיות: אלף ל"י חשבון מכולת, בשר ודגים — 300, פירות וירקות — 300, אחוזה קת הבית — 250, מספרה וסיגריות — 100, אחזקה מכונית — 150, ביגוד והנעלה — 500, תרבות ובידור — 300, עוזרת — 300, ס"ה — 3,200.

לדברי האשה, משחכר בעלה באל-על 3,500 ל"י לחודש, מלבד דמי-כלכלה ב-מטבע זר, ומלבד 700 ל"י תמורת עבודתו כמדריך במועדון טיים.

מספיק. בדברי הגנתו, טען הבעל, טייס חיל-האוויר לשעבר, כי אשתו מקבלת ממנו אלף ל"י לחודש — סכום שבנוסף למשכורתה מרשות השידור חייב להספיק. אשר לטענתה של אשתו, בדבר מפתחות המכונית שהוא נוטל עימו לחו"ל, הסביר: "היא זקוקה בצמחה לטיפול פסיכולוגי, לכן אינני רוצה שתנהג."

משטרה

לא להגדים, אדוני השומר

השופט נאדין לקצין

את התנהגותה של המשטרה

למיקו תפקידה

כשהגיע יוסף והאבה, הידוע בראש-פינה בכינויו מוסמוס, לחל-אביב, יצא יחד עם ידידו נתן זהבי, המפיק בפועל של הסרט לאן נעלם ז'אק ווקס, העומד להיות מוצג בפסטיבל קאן — לשוטט קצת בסימטאותיו של כרם התימנים, הוא לא תיאר לעצמו שהטילו יסתיים דווקא באבו-כביר.

דווקא באותו יום בשעה שש וחצי החלי-טו אנשי המדור המרכזי להציב, דווקא ב- אותה סימטה שבה שוטטו השניים, את אחד המארבים השיגרתיים שלהם. מה גרם לאורבים לשים עין דווקא על שני אזרחים מכובדים כמו מוסמוס וידידו, לא ידוע. ה' עובדה היא שהם שמו — ומצאו ברשותם אצבע, קטנה אומנם, של חשיש.

דרישה מוגזמת. בשלב ראשון, עוד לפני שהתחילו לדבר, הושיבו אנשי המדור את השניים ל-48 שעות מעצר. בתום ה-48, הופיעו בפני שופט המעצרים אליהו וינונגרד, דרש בא-כוח המשטרה, להפתעת הכל, הארכת המעצר בעשרה ימים נוספים, וזה, למרות שבחקירה הנגדית, שנוהלה עלידי הסניגור, עו"ד חיים מישגב, הודה התובע, שהחקירה הסתיימה, ושאינן ככוונת המשטרה לנסות לאתר, דווקא באמצעות השניים, את מקורות הסם. למה בכל זאת התקשתה המשטרה להיפרד מהצמד? "אנחנו רוצים להביא אותם לדין תוך תקופת מעצרים," הסביר התובע.

דחייה. בהתחשב בעובדה, שצעד מעין זה מקובל רק במקרה של עבירות חמורות או של עבריינים חסרי-בית — שני דברים שלא תפסו לגבי אף אחד משני העצורים. לא היה עורר-הדין צריך לטרות הרבה כדי לזכות בדחיית בקשת התובע. השניים שוחררו מיד, בערבות של 700 ל"י. השופט לא הסתפק בכך, טרח להזכיר למשטרה פרק קצר בהילכות חוק ומשפט: "אין זה המקרה להביא עבריינים לדין תוך כדי תקופת מעצרים," קבע.

قوة

١٢

عضو

افضل من قوة الفرد الـ

واحد تلو الواحد ينضمون الى المجموع الكبير.
للعامل المنظم في المستدروت
مليون ومائتا الف شريك.
في النضال من أجل المحافظة على
مستوى المعيشة وتحسينها.
من أجل تقدمك والاهتمام ببناء عائلتك
ومستقبلهم - انضم الى المستدروت.

انضم الى "المستدروت"

بيش لينال - كرس

כריכות

העולם הזה

אירגון הזוגות הצעירים ליד
תנועת העוה"ז — כוח חדש

מודיע:

הפגנת הזוגות הצעירים מול
הכנסת, נדחתה עקב העלאת
חוק באדר-עופר, במטרה לא
לפצל את תשומת לב הציבור
בין שתי בעיות שונות.

על המועד החדש תבוא הודעה.
זוגות צעירים שעדיין לא נרשמו
יפנו למספר 230856-03.

קוראים המעוניינים למרוך
את גליונות "העולם הזה"
של שנת 1971, יכולים
להביא את הגליונות שבר-
שותם למערכת "העולם
הזה", רחוב קרליבך 12, תל-
אביב, החל מיום ראשון
ה-25.3.71, בין 10 בכוכר
לשתיים בצהריים.

הקוראים יקבלו במקום,
תמורת 22 ל"י, שני כרכים,
א' ו-ב' של 1971.
עבור כל גליון חפר יש
לשלם 2.50 ל"י.

בעיות ולבטים בחיי המין

מאת

הד"ר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים

להשיג בחנויות הספרים הגדולות

משפחה שכזאת

כמו פאשה, לצידו ידידותו, עדנה לב, ובמושב חקדמי, מאחורי חהגה, חנהגת הפרטית שלו.

רפי דווקא נראה לי מרוצה מאוד מה- סידור. אחרי הכל, לנסוע בכבישי תל-אביב בלי להיאלץ לנהוג — אלה הם מותרות שלא כל אחד יכול להרשות לעצמו.

מי שמרוצה פחות מהסידור הפיקנט, היא עדנה. נראה לי שהזמרת מעקמת את אפה מכל העניין. כאילו היא חוש-דת במשהו, או מה.

לוא היא היתה שואלת אותי, היא לא היתה מתרגשת כל-כך. כי יחסית ל- כל האחיות של רפי, נהגת אחת זה לא כל-כך נורא.

האחיות של רפי הפכו כבר למוסד בציבור הרלבנטי — כמו בנות-הדודה של איש-ציבור נודע אחר.

רק לפני כמה חודשים אירח רפי את אשת-החברה **מיקי בן-יקי**, שחגיגה לביקור מניו-יורק, מקום מושבה. רפי שיכן אותה בוילה שלו באפקה, מילא אותה בארוחות סיניות, הסיע אותה — אז עוד לא היתה לו נהגת — לכל מקום, ומוכירתו — הקודמת, לא עירית — סידרה לה את כל ענייניה. הוא גם העמיס אותה אישית, על ה-

הוא עשה זאת שוב. **רפי שאולי**, המיסעדרן ונער-השעשועים בעל הרעיונות, שלאחרונה היה עסוק קצת בבני-נס שלו, הצליח בימים אלה לנצח את כל מתחריו, במירוץ על המקום הראשון בעולם האנשים היפים. הרעיון המבריק החדש שלו, המעורר

רפי שאולי

את קנאתם של כל אלה שלא חשבו על זה לפניו: הוא שכן לעצמו נהגת פרטית.

שמה **עירית איכנר**, או בעברית **עירית אלון**, והיא בת 21, יפהפייה בלונדית, בעלת עיניים ירוקות. מדי בוקר, היא מתייצבת לעבודתה, בערך בשעה 11, מסיעה את רפי, במכוניתה, לכל מקום שהוא צריך. כשהוא לא צריך לנסוע, היא יושבת במשרדו, ממלאה את החצי השני של תפקידה — כמוכירתו. בסוף היום, כי אשר רפי לא נזקק יותר לשירותיה — הוא משחרר אותה הביתה.

כך, תוכלו לראות בימים אלה את רפי במושב האחורי של מכוניתו, יושב

— ועירית אלון

מוסס, שהחזיר אותה לניו-יורק. ולכל מי שהתעניין בקשר ביניהם, ובדאגתו הרבה למיקי, הסביר רפי: „זאת אחותי, לא?”

רק נעלמה מיקי מאחורי קו האופק התכול, ובדואר חוזר הגיעה ארצה רע-ייתרה-החיה-בנפרד-ממנו, **מנדי רייס-דיוויס-שאולי**, החייה עם ידידה בספרד.

מנדי קיבלה את כל טיפול האח"ם שקיבלה קודמתה, כשרפי מסביר באותה התלהבות-נעורים: „אני מטפל בה כי אילו היתה אחותי.”

אחות נוספת היתה **אסתי זבקו** — ידידתו לשעבר של רפי, שבגללה עזב אותה אשתו. אסתי, חנמצאת כיום בארצות-הברית, לאחר שרפי נפרד ממנה, הגיעה לארץ לדגמן בשבוע-האופנה, ורפי נטל אותה תחת כנפו, העניק לה גם כן את טיפול האחיות המסורתי. ועכשיו, כנראה, מתחילה אצל האח הרחמן תקופת הנהגות.

ביקוריה העצובים של דליה לביא

נוספות. כל פעם, למספר ימים, או אפילו פחות.

הסיבה היא **אמה של דליה**, שנפלה למישכב. דליה, שאיננה יכולה לחשוף תחריר מהתחייבויות ההופעה שלה בי-גרמניה ובאירופה, מנצלת כל הזדמנויות כדי לקפוץ לראות את אמה. לפעמים — אפילו לשעות ספורות.

גם בנה של דליה, **ראובן**, נמצא ל-אחרונה בארץ, הוא גר בבית סבתו, ונתון בדיה הנאמנות של מטפלת מוס-מכת. ראובן הוא אולי הבחור-צ'יק בעל אוסף הצעצועים הגדול ביותר בישראל, בהתחשב בכמויות-הענק שאמו מביאה לו מדי ביקור.

דליה עמדה כבר בשלבים די מתקדמים של תוכניות-נישואים עם ידידה הי-חוש, **מיליונר אמריקאי**, כאשר התגלה עניין זה של מחלת אמה, שעוכב הכל.

דליה לביא

בזמן האחרון, ביקרה דליה לביא בארץ הרבה יותר ממה שאתם חושבים. מלבד מעט הפעמים שנודע לכם על כך, היתה כאן דליה עוד פעמים רבות

אחרי שסיפורתי לכם בשבוע שעבר על המכות שעפו בקול-ישראל, (העולם הזה 1856) אני מבקשת עתה לספר לכם גם על ההתפתחויות שבאו אחר כך. המכות, כדור לכל, עפו מכיוונו של

אילן, כאשר זה היה במילואים. מובן שעובדי המדיום נחלקו מיד לשני מחנות. אחד הצדיק את נותן המכות, שני הרשיע אותו.

בין המרשיעים היו גם כמה אנשי רשות בכירים, שפתחו ביוזמה להעמיד את גור לדין מישמעתי, על חוסר הגמישות שלו לגבי סיפורים במדיום.

בין היוזמים היה גם **עמוס גורן**, ל-שעבר כתב קול-ישראל בגרמניה.

אולם כאשר ניגשו גורן וחבריו לברר את ההליכים הנדרשים, כדי להעמיד את גור לדין — התברר להם שהבחור לא רק חסר, אלא גם מחוסר.

הסיבה: התגלה שגור כלל איננו עובד קבוע של רשות-הסידור — למרות שהוא עובד שם כבר שנתיים.

חקירה קצרה גילתה למה: הסתבר כי גור הוא חסר אפילו תעודת-בגרות — בעוד שתנאי תפקידו מחייבים השכלה אקדמית, לא רק בגרות.

אולם במהלך חקירתם, נתקלו בעובדה, שנראתה להם רלבנטית, משום מה: הם גילו כי דודו של אילן — הוא לא אחר מאשר **אלימלך רם**, שאמנם כיום נמצא

העיתונאי שהיכה - לדין?

בארצות-הברית, בשליחת הסוכנות היהודית, אולם בזמנו היה מנהל מחלקת ענייני היום ברשות-הסידור.

עתה, אני מחכה בעניין לראות מה הם יעשו עם כל הגילויים שלהם — ומה יעשה להם אילן גור.

אילן גור, כתב קול-ישראל לענייני-דת, ובעלה של הקריינית **גליה נתיב** — ל-כיוונו של עמיתו לעבודה **משה נגבי**.

הסיבה: פירסומיו של נגבי — אמנם לא בקול-ישראל, אלא רק בין עובדיו — כי הוא חיזר, אם זו המילה, אחרי אשתו של

חיים וליאורה סלוצקי ויעקב אורי

אצל בני-אדם נורמליים, חתונה היא חתונה. אבל לא אצל אמרגנים. אצל אמרגנים, אפילו חתונה היא הפקה המופע, שנערך ביום שני חשבו בני האורנים, כלל ארבע מערכות. המיקו את החגיגה, ואת הגיבורים, **יעקב אורי**, האמרגן שהביא ארצה את המופע חופשה על הקרה, ואשתו **טובה**, מצד אחד. וקלרה וירחמי-אל סלוצקי מצד שני.

הבמאי היה הרב **ידידיה פרנקל**, שלפני קהל צופים של כאלף איש הביא בברית הנישואים את **ליאורה אורי וחיים סלוצקי**.

בין האורחים, שהגיעו בעקבות ה-

חתונה בארבע

מערכות

חזמנה שכתב דן **אלמגור**, היה ראש עיריית רמת-גן **ישראל פלד**, ציבורי האמרגנים, בעלי אולמות, ושאר כל אנשי עסקי השעשועים. שלא לדבר גם על כמה מאות קרובים וידידים.

הבעל הטרי הוא בעצמו אמרגן טרי, העושה את צעדיו הראשונים בשדה-מוקשים זה. יש להניח שהוא לא יכעס כל כך אם חותנו, האמרגן חוותיק, יא-מץ אותו תחת חסותו.

לולא זכה בשיתוף-פעולה מצד הרבנים. כיצד נולדה כל הפרשה — ומה מסתתר מאחוריה?

האשה הקטלנית עצמה סירבה השבוע לדבר. בדירתה היפה, המקושטת בטובי טעם, שבצפון תל-אביב, ניאותה מלכה הורוביץ לספר רק על ההיסטוריה האי-שית של. על הפרשה עצמה, הכריזה בתקיפות האשה אדומת-השיער, שתוארה בעיתונים כבת 72, מצהירה כי היא בת 64. ונראית כבת חמישים: "זה עניין פרטי שלי".

איפה הסנקציות?

אדם פחות פרטית היתה שאלת צורת טיפולו של משרד הדתות בבקשת נישואיה של מלכה.

לפי חוקי הדת, השולטים במדינה ב-

מלכה הורוביץ בחתונתה האחרונה
חתונה מס' 3

ענייני אישות, חייבת אשה, שבעלה נפטר ללא ילדים, לקבל חליצה מאחיו. כאשר נפטר בעלה האחרון של מלכה, יצחק הורוביץ, פנתה מלכה אל אחיו, מרפא-השיניים מתל-מונד, לתת לה חליצה. הגיס הסכים — במחיר מסויים. האלמנה סירבה לשלם — והוא סירב לשחררה. קיימות סנקציות חמורות ביותר נגד סרבן-חליצה כזה. סנקציות המאפשרות להפעיל עליו לחצים חמורים ביותר, עד שייכנע וישחרר את האשה. אך במקרהו של הורוביץ-גורביץ, לא הופעלו הסנקציות. למרות הכרזתו בריש-גלי כי יאות לשחרר את גיסתו רק תמורת דמי-הסחיטה.

אחת חיה,

שלושה מתים

כ, נותרה מלכה — כביכול אור-חית חוששית במדינת-ישראל בשנת 1973 — שיפחה משועבדת לאדם זר. בידי היה הכוח להחליט על גורלה — אם תינשא ותבלה את שארית שנותיה בחברת השותף שבו בחרה, או תיאלץ להישאר בודדה, ללא נפש חיה לצידה, למשך כל הימים והלילות של שנות זיקנתה. היה זה גורל אכזרי עבור כל אדם. למלכה הורוביץ, היה זה מישנה התי-אכזרות.

בעלה הראשון של מלכה, חיים קלייני-ברג, ניספה, יחד עם שני ילדיהם, בידי הנאצים. מלכה עצמה נשלחה לאושוויץ, הצליחה להישאר בחיים. אחרי המלחמה, התחתנה בשנייה, עם ישראל פולוסצקי, והזוג עלה ארצה ב-1949. לאחר 18 שנות נישואין משותפים, נפטר פולוסצקי מהתקף-לב.

שנה לאחר מותו, התחתנה מלכה בש-לישית, עם יצחק הורוביץ, סועל-בניין שעבר לאחר מכן לעבוד כסדרן בבריכת-גורדון בתל-אביב.

שלוש שנים לאחר נישואיהם, נפטר הורוביץ מרטן-הדם. מה שניקה עתה את מלכה הורוביץ בתואר האשה הקטלנית.

הסבר

מוזר

ה שבוע, כאשר החל ריח עכור נודף מהפרשה — וביחוד מהתואר

המזועזע שהודבק לאלמנה זקנה, שאיבדה שלושה בעלים — מיהר משרד הדתות להתרחק מכל העניין:

"כל הסיפור לא היה ולא נברא." הגיב הרב דרוק, דובר משרד הדתות. "אני חושב שאחיו של בעלה המנוח של מלכה הורוביץ הפיץ את הסיפור." קשה היה לראות את ההגיון בטענה זו.

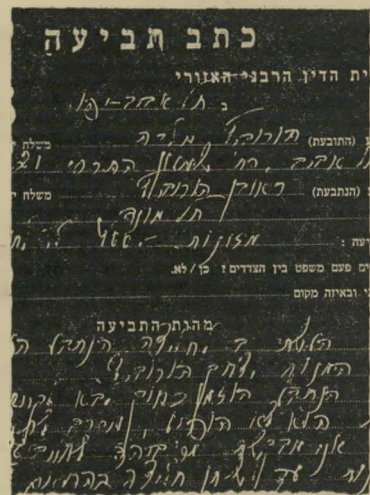
מי מסתתר מאחורי הפירסום מעורר-הסלידה? מה היתה מטרתו?

מה עניין היה למרפא-השיניים מתל-מונד להפיץ סיפור כזה? אדרבא, הוא לא הסתיר אף לרגע כי הוא מעוניין בכסף תמורת נתינת החליצה. אם גיסתו היא קטלנית ואסורה בחיתון — הוא רק יפסיד מכך. לעומת זאת, הרי בכל זאת נולד הסיפור ונברא ממקור כלשהו. עד השבוע, לא נתגלה כל הוכחה כי אכן קיימת במשרד הדתות רשימה סודית של נשים קטלניות. אולם היעדר הוכחה זו לא הפיג את החשד דות הכבדים בציבור — למרות הכחשת המשרד. איש לא שכח כי, בשיאה של סערת האת והאחות, "הממזרים", הכחיש משרד הדתות או כי קיימת אצלו רשימה של ממזרים אסורי-חיתון.

כך, צץ החשד, כי היה זה משרד הדתות

דובר עקיבא דרוק
מי מעכב —

קטע מתביעת החליצה

— חתונה מס' 74

שממנו דלף סיפור האשה הקטלנית, כשר-המטרה — לבטל את השפעת הגילוי בדבר אפס המעש מצד המשרד, נוכח גסיון ה-סחיטה של הגיס.

לא רק הרבנים הכחישו השבוע. גם הגיס כיסה את מעשיו באיטלטה צדקנית. הסביר השבוע הורוביץ-גורביץ: "ה-12 אלף ל"י שאני דורש ממנה — זה בעצם מהכסף של אחי, יצחק המנוח. זה רק רבע מהסכום שהיא לקחה בתור פיצויים על חשבוננו של אחי. אני לא צריך את

הכסף הזה בשביל עצמי. אני רוצה להעביר את זה לגיסה אחרת שלי, שזקוקה לכסף."

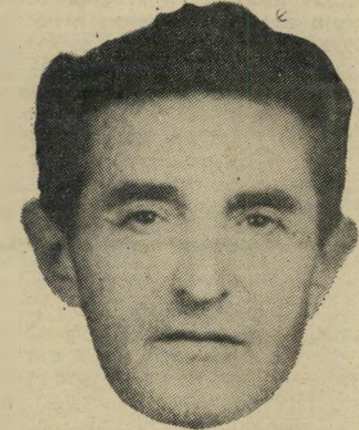
בגילוי-לבו הרגיל, הסביר הייבס-הסרבן את דעתו על גיסתו-יבמתו: "אחי בכה לא מעט על הטעות שעשה כשהתחתן איתה. היא אכלה לו את הכבד. היא היתה מספרת לו תמיד כמה שהיתה מאושרת עם בעלה הקודם. ישראל פולוסצקי, כמה שהוא היה בעל טוב, וגם בעל רכוש. אני בכלל לא מאמין שהיא ילידת 1909. היא צריכה להיות בת 70."

סלידה

וזעם

מ בחינה ציבורית, היתה ברבה רבה בנסיון הסחיטה של הגיס מתל-מונד.

החליצה היא אחד המינהגים מעוררי-הסלידה והזעם הגרועים ביותר שהולבשו

יצחק הורוביץ
ז"ל מס' 3

על אזרחי-ישראל על-ידי הכפייה הדתית. הטקס, המאלץ גיס לירוק בפני גיסתו שהתאלמנה, כדי שזו תוכל להינשא מחדש — יכול להשתנות בכיעור ואכזריותו רק למעשי הסילוף המעוותים ביותר של פול-חני מקריבי קורבנות-אדם.

הטקס לא היה כזה בימים עברו. שבטי ישראל, עם התגבשותם לעם, היו עובדי-אדמה, והצורך להעמיד יורש לאדם ש-נפטר ללא צאצאים היה גם בעל משי-מעות מעשיות רציניות. שהיו קשורות בדיני ירושה ובעיות חלוקת הקרקע של הנפטר. כך צמח החוק שחייב אח לשאת את אשתו של אחיו שנפטר ללא ילדים — גם כדי להעמיד לו זרע, גם כדי לדאוג לאלמנה. חוק הייבום תפס גם במקרה שהיבם היה כבר נשוי.

טקס החליצה המשפיל, נגד אשה ש-סירבה להינשא לגיסה, נועד במקורו, ל-עודד אלמנות להינשא לגיס, ולא לשאת עיניהן לאהוב-ליבן החדש, אם היה כזה. בעת המודרנית התהפכו כמובן היוצ-רות. וטקס החליצה הפך לעיקר, נועד לשחרר את האשה מהצורך להינשא לגיס.

מכשיר

התעללות

ב תשובה לזעם הציבורי על המשך כפייתו של הטקס המשפיל על אור-חיות חופשיות, טענו אברירי הכפייה הדי-תית כי החליצה הפכה לטקס מסורתי פורמלי בלבד, כי היריקה המשפילה מבו-צעת כיום כלפי הריצפה, לא על פרצופה של האלמנה, וכי אין לחליצה שום משי-מעות מעשיות.

פרשת האשה הקטלנית, והאמת שהת-גלתה מאחוריה, בנסיון הסחיטה של ראובן הורוביץ-גורביץ, מוכיחה שזו טענת-כזב. היא מוכיחה שמינהג קדום, שנועד בימי קדם לדאוג לגורלה של אלמנה חסרת-ילדים — עוות וסולף בידי אברירי-הדת המודרניים, הפך בידיהם למכשיר להת-עללות באלמנה כזו.

מבחינה זו, היה נסיון-הסחיטה של ה-גיס מתל-מונד מאיר-עיניים. ולזכותו ל-פחות ייאמר כי גילה יושר-לב. כאשר הכ-ריו על מטרתו בגילוי-לב:

"אני לא רוצה לרקוד בחתונה שלה — אבל אינני מתנגד שתחתן. אבל — שתשלם קודם. בלי 12 אלף ל"י — אין חליצה."

(*) רק מאוחר יותר הוכרז על חרם דרבי גרשום, שאסר נישואי ביגמיה.

4 — פרצו את הקיר שבינו ובין החדר מס' 2, אך לא נגעו בכספת.

נראה שהם חיפשו מטמון בחלל ריק ש-בין התיקרה ובין חדר-האמבטיה. המיטרה באה, רשמה עדות, ובוה נס-תיימה החקירה.

מה חיפשו הפורצים? קשה להאמין שהם חיפשו את הצוואה. הם חיפשו משהו אחר: את המטמון האגד-תי שהכל חשבו שגורמן הסתיר בחדרו. כי לא היה זה סוד, בקרב מקורביו, כי גורמן אגד כסף, ואינו סומך על בנקים. ככל שעברו הימים, והמטמון לא נמצא, כן גברו החיפושים הקדחתניים. מנהלי-העיוזון ערכו כמה חיפושים, אך לשווא. ביום החמישי, לפני שבועיים, הגיעו שוב למלון, כדי לערוך חיפוש מדוקדק. שוב הפכו את חדרו של המנוח, ללא תוצאות. כשעלה על דעת מישהו שראה פעם את גורמן מפשפש מתחת לכלי-המיטה במחסן קטן ליד חדר-הקבלה של המלון.

בחוסר אמונה ניגשו עורכי-הדין גם ל-שם, פישפשו מתחת לכלי-המיטה. הם כימעט התייאשו, כאשר מצאו משהו: שתי קופסות-ריבנה ישנות. כשפתחו אותן, ראו את הניירות הירוקים, מיהרו לבנק כדי למנותם.

זה היה המטמון — שהפך את ירושתו של גורמן לעניין של מיליונים. מי יירש ירושה זו?

מי פרץ?

ה נז תלוי בשאלה אחת: האם תימצא הצוואה?

ברגע זה, אין לה זכר. ברור שהיא ישנה, שני מבקשי-הירושה — האח החורג ובת-האח — הצהירו בבית-המישפט שיש מקום לחשוב שהצוואה ישנה, גם המנהלת, הבטוחה שהצוואה מנחילה לה חלק ניכר מן הירושה, יודעת שישנה.

קרוב לוודאי שהצוואה היתה בכספת — ונלקחה על-ידי האלמוני שרוקן אותה. מי זה היה? מי לקח את אלפי הלירות ו-הדולארים במזומנים, את שתי ההמחאות הבנקאיות — ואת הצוואה? אם ערך גורמן את הצוואה אצל עורך-דין — מוכרח להיות לעורך-דין זה העתק.

חור בסיר
דוד חור זה פרצו האלמונים לחדר מס' 2 במלון בריסטול, חיפשו את המטמון, אחרי שתוכן הכספת, באותו חדר, נעלם.

אם ערך את הצוואה לבדו, מוכרחים להיות עדים.

ברגע זה מקווים כמה אנשים שהצוואה תימצא — ושהתוכן לא יכזיב אותם. דמות אחרת שהתעוררה אחרי מותו של גורמן, ושיכמעט נשכחה במשך 14 שנה, היא אשתו, פלורה. האשה, ילידת קולומ-ביה, נפטרה מבעלה ולא קיימה עוד שום קשרים עימו.

אולם ברגע שנודע לה שגורמן מת, ו-שלא נמצאה עדיין צוואתו, היא מינחה עורכי-דין משלה לטפל בעניין.

דבר אחד בטוח: אוצרו הגנוז של גורמן עוד יעסיק את בית-המשפט זמן רב. ה-שבוע הגיעה אליו העתירה הראשונה: עורכי-הדין צבי לידסקי, בשם מנהלת ה-מלון, ביקש מבית-המישפט לקבוע שהדי-רה, שקנה לה המנוח, למרות שלא הספיק להיכנס לתוכו ושמתחתיה היו בי-דיה, שייכת לה.

בוגרי תיכון
ההוראה קוראת לכם
הכשירו עצמכם במקצוע משתלם

החלה ההרשמה

לשנת הלימודים תשל"ד
במוסדות להכשרת מורים וגננות

בדבר פרטים והרשמה, פנה אל אחד מבתי המדרש הקרובים
למקום מגוריך בתחום ההוראה המעניין אותך.
רשימת בתי המדרש למורים וגננות, אפשר לקבל ע"י פניה
בכתב למשרד החינוך והתרבות. המחלקה להכשרת מורים,
רח' יפו 19 ירושלים.

במדינה

דרכי אדם

אתה חי - תשלם

בגלל שניצל בנם ונותר בחיים,

צפוי ז'אק קלדרון לחיזורק לכלא

ז'אק קלדרון איננו פושע, ומעולם לא היה פושע. הוא נכה קשה, שפישעו היחיד היה שנותר בחיים.

על פשע זה, הוא עומד לשלם, בימים הקרובים, בישיבה בבית סוהר.

קלדרון, שעלה ארצה ממצריים אחרי

מבצע סיני, היה פועל-בניין חרוץ, שה-

נכה קלדרון

ההכנסה הצטמקה לרבע

הביא הביתה כל חודש 1,600 ל"י, פירנס את מישפחתו בכבוד. הוא לקח הלוואה ב-

בנק, רכש דירה, ריהט אותה יפה.

עיוור ומרופק. בוקר אחד התמוטט

הבניין עליו עבד ז'אק באזור. הרופאים

הצליחו להציל את ז'אק. עיוור בעינו הי-

אחת. שבור ומרוסק בכל גופו - אך חי.

המוטד לביטוח לאומי קבע לו נכות

זמנית של 60 אחוז, שולח לו צ'ק חודשי

של 433 ל"י. הכנסתה של מישפחת קלדרון

הצטמקה לרבע, במכה אחת.

תביעות מישפחיות. את בעלי הי-

חוב, כל זה לא עניין. ההלוואות עבור הדי-

רה, הטלוויזיה, הריהוט, דרשו את פרעונן.

הסבריו של קלדרון לא עזרו. הדרישות

הפכו לתביעות מישפחיות, ואלה - לשור-

רת צווי-מעצר על אייתשלום חובות.

בימים אלה, יושב קלדרון בביתו, בי-

קריית-שלום בתל-אביב וממתין: "אני

מחכה שיבואו לקחת אותי לבית-סוהר",

הוא אומר במרידות. "כמו כל פושע."

מנגנון

הרס"ר יענו, איפה הסדר?

מה חשוב יותר: האזרח הבא

טאבו, או הנזירות ואישורים

שעדיין מאז?

ישנם אנשים שגולדים עם נשמה של רס"ר. כל עוד יודעים הללו להבחין בי- כישרון המבורך שהוענק להם, מתגייסים לצבא ומוצאים את מקומם הטבעי - גיי- חא. הצרות מתחילות עם הרס"רים, שי- נותרים מחוץ למיסגרת הקסרקטין.

אבישי גורן (49) הוא מנהל טאבו

תל-אביב-יפו. אגף זה חולש על רמת-

גן, בתים, חולון, ראשון-לציון ורחובות.

עם קום המדינה שירת כרס"ל בצה"ל,

ובשנת 1951 החל לעבוד במשרד המשפ-

טים באגף רישום המקרקעין, כפקיד זוטרי.

השנים והוותק עשו את שלהם - גורן

התקדם עקב בצד אגודל עד אשר בשנת

1960 הגיע אל הנחלה. טאבו תל-אביב התי-

פצל לשלוש לשכות שונות, והמנהל היוצא,

שמשון סגל, פרש לגימלאות. גורן נתמנה

לתפקיד רשם טאבו תל-אביב-יפו.

מבין של נייר. על אף הזמן הרב

שעבר מאז פרישתו מהצבא, לא שכח המי-

נהל הצעיר את עברו המפואר. הוא הצי-

ליח להסוך את הלישכה שקיבל לידיו, לי-

(המשך בעמוד 32)

Caresse

הבשם המלא

לבנות הנעורים, ולנשים הצעירות

גרפיקה א. א. שורץ

מתמזג עם אישיותך לניחוח
האופיני רק לך...

מרענן את גופך ומבשם אותך
לאורך זמן

עושה אותך לנחשקת ונותן לך
הרגשה נפלאה במשך כל שעות
היום והערב...

מוצר איכות של Boldoot N. V.
ספקי הבשם
לבית המלכה ההולנדי.

בגדלים שונים: 7.95 ל"י 11.95 ל"י 16.90 ל"י
באריזה מיוחדת לנשיאה בארנקך עם Roller 6.90 ל"י

caresse
caresse
caresse
caresse

פרושו בצרפתית - ליטוף.

הנציג בישראל: אלפא חברה לקוסמטיקה בע"מ.

כנס ארצי של אזרחים ישראליים שחופש תנועתם מוגבל או מרותקים על-ידי התקנות לשעת חירום - 1945

הננו אזרחים ישראליים, אשר מזה שנים מוגבל חופש תנועתנו בארצנו. הגבלה זו של חופש תנועתנו, על צורותיה השונות, היא שרירותית ונוגדת את הזכות האזרחית האלמנטרית של כל אזרח במדינתו.

צווי ריתוק / או / צווי הגבלת תנועה מוטלים עלינו על-פי תקנות ההגנה לשעת חירום - 1945, המנדטוריות, העומדות בסתירה ובניגוד למגילת העצמאות של מדינת ישראל ולאמנה הבינלאומית של זכויות האדם והאזרח.

אנו מקיימים בזה כנס ארצי, כדי לדון בצוותא בדרכים להסרת עוולת זו. בכנס ישתתפו אישי ציבור ישראליים. כל אחד מאתנו יפנה לשלטונות הבטחון לקבלת רשיון תנועה כדי להשתתף בכנס זה. שרי הבטחון, המשטרה והמשפטים יוזמנו להשתתף בכנס זה.

הכנס יתקיים ביום ה' 5.4.1973, בשעה 8 בערב,
באולם "בני-ברית", רח' קפלן 10, תל-אביב.

85 חתימות

כתובת להתקשרות: ד"ר אמיל תומא, עבאם 45, חיפה, טלפון 04-532636

ג'ורג' ברנרד שאו אמר פעם שהוא כתב את חזרה למתושלח כדי להיות בשלום עם אלוהי היהודים, ואת ז'אן ד'ארק כדי ל"השלים עם הנוצרים. כך הבטיח לעצמו יחסי ציבור טובים בעולם הבא. טים רייס ואנדריו לוי וובר הם אולי פחות שנונים משאו, אבל, למרות גילם הצעיר, דואגים כבר גם הם ליחסי ציבור שלהם בעולם הבא: אחרי ישר כוכב עליון, מועילת לאחרונה בהצלחה גדולה בלונדון הצגתם יוסף וכתונת הפסים הצבעונית שלו, הצגה זו היא גילגול פופ לאגדת יוסף ואחיו, כאשר כל בני יעקב, פוטיפר, פרעה ושאר דמויות ספר בראשית מזמרים, במשך ארבעים דקות, פארודיות על כל סיגנונות הפזמונים של 50 השנים האחרונות.

ההפתעה, הפעם: אורחי ישראל לא ימתינו חודשים לראות את ההצגה. במה"ר הברק, יוצג המחזמר בטלוויזיה הישראלית כמישדר מיוחד לחג הפסח. המחזמר, שנכתב על ידי הצמד כתרנגיל לפני חמש שנים והופיע תחילה בתקליט (בריק כמו ישר כוכב עליון) סובל ממגרעת אחת חמורה — אורכו. הוא מספיק בקושי

פרעה

מלך היאור כאלביס פרסלי

למערכה אחת בתיאטרון. לכן, הוא הודבק בלונדון כמערכה שנייה לסידרה של מחזות מיסתורין דתיים מימי הביניים, והניגוד ש"בין עולם הפופ להטפות האמונה במאה ה-14

אם לגבי הבמה אורכו של יוסף וכתונת

אחרי

ז'אן מורו,

בריז'יט בארדו,

אני ז'רארדו

וליה מינלי —

לפתע החליטה גילה

אלמגור להסתכן

בקאריירה חדשה לגמרי:

בתור זמרת קאבארט

בהופעת יחיד

הבה נא, גילה!

בתיאטרון אני נותנת לקהל כמעט הכל, אבל משאירה תמיד קצת בשבילי. בקול נוע צריך לשחק קטן-קטן, אחרת זה מזויף. ואילו כאן, צריך לתת הכל. אני עומדת בשעת חזרה, וחושבת על האדם שישב בכסא העומד עכשיו ריק, מולי. שאצטרך ללחוש לתוך אוזנו, ולהביט לו ישר בפנים, לפנות אליו. ואילו בלבד, ואני חושבת: מה יהיה אם הוא יסב ממני את מבטו, או יפנה את ראשו הצידה. מה אעשה אז? ואז תופש אותי צדי צרפתי, הבמאי שלי, וצועק: גילה, למכור, את צריכה למכור! וישנם ימים שאני קמה בבוקר מכוסה בויצה קרה, ואומרת לעצמי: לכל הרוחות, בשביל מה אני צריכה את זה? אבל אחרי הצהריים, כשאני לומדת בעליפה עוד שיר של גרשווין או של שרל טרנה, של ארתה קיט או מרלן דיטריך, עוד אחד מאותם שירים שתמיד אהבתי ותמיד חלמתי לשיר בקול — אני יודעת שלזה חיכיתי שנים. ואני מוכנה ללכת בעינים עצומות ל"קראת הרגע בו אתייצב לבדי, בשמלה שחורה, עם מיקרופון ביד, ואשתדל לתת גילה חדשה בפזמון הישן-נושן: קוראים לי בובה לולה ביתי הוא מועדון ולי יש פיאנולה בבית בסלון".

"אני זוכרת שיוחנן זראי, שיהיה לי בריא. היה מפציר בי: 'בואי גילה, נעבוד ביחד, אני מבטיח לך שאת תשירי'. אבל לא העזתי, וגם היום אינני מעיזה, ואין לי כל כוונה להתחרות בזמרות מיקצועיות. 'מה שאני מתכוונת לעשות זה להגיש את עצמי בשירה, כמו שעושות שחקניות אחרות, כמו ז'אן מורו או אני ז'רארדו, כמו כל הזמרות של שנות ה-30, שהאלמנט הדומיננטי שלהן היה אישיותן ונוכחותן המסוגגת — ולא הקול המלוטש'". וכך, ההליטה גילה אחרי התאונה, ש"האתגר הבא שלה יהיה תוכנית קאבארט, בשם מועדון הזמר של לילה הקטנה — שורה של פזמונים משנות ה-20 והלאה. מוגשים באווירה אינטימית, בלי גיטונג טקס, בלי תפאורה ובלי מילות קשר."

מרגע שהחליטה, התחילה המלחמה הגדולה. היום, כמה שבועות לפני ה"חשיפה בפני הקהל, נעושה המלחמה ב"מלוא עוצמתה: "אני נמצאת בטרומה מתמדת", מספרת גילה, כשהיא מנסה ל"גרש עוד מעצור מתוך הבריקדה העצומה של פחדים שהיא בעצמה ערמה לפניה: "בלילות אני מתעוררת כשאני ממשיכה בתרגיליהיגוי שהתחלתי בחלומי. כי לי התחיל פתאום לשיר, זו מהפיכה גדולה."

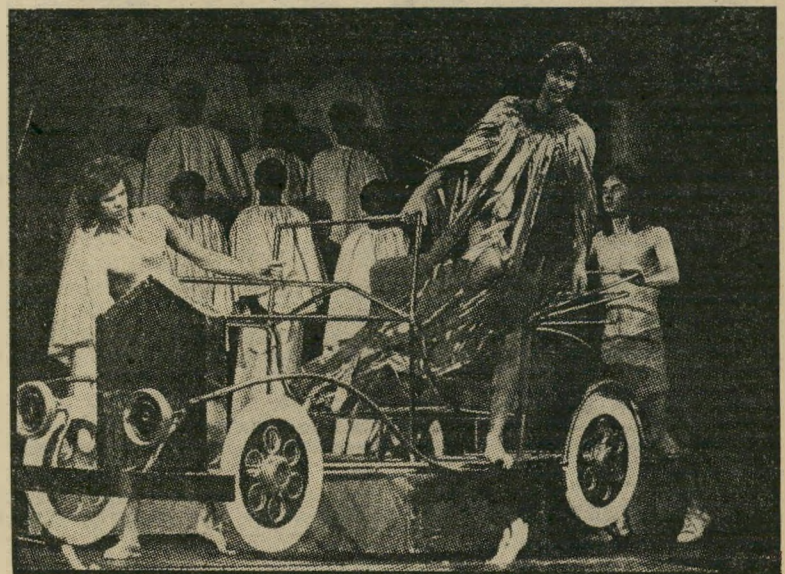
אחת השעות הקדורות ביותר של גילה אלמגור נקבעה בזכרונה לפני פחות משנה. כשהיא כמעט מחוסרת-הכרה, לאחר שנפצעה קשה בתאונת-דרכים ב"מכוניתה החדשה, סנטרה קרוע ושפתה חתוכה לעומקה, התחננה אל האיש בחלוק הלבן בחדר-המיון: "אני שחקנית, דוק! טור, זה כלליהעבודה שלי". הרופא ה"קשיש ענה ביובש: "אז נגיד שאיבדת את כלליהעבודה שלך". אילו היתה מצליחה לשכוח את הרגע הנורא הזה, ייתכן וגילה היתה מופיעה היום בעוד מחזה או סרט חדש. אבל אותו פסק-דין קודר של הרופא ב"חדר-המיון — שלא התגשם (מיד לאחר ש"התאוששה, עשתה גילה את הבית מרחוב שלוש, שהצגת הבכורה שלו התקיימה ה"שבוע) — הדליק ניצוץ חבוז אצל השחקן-נית בעלת עיני השקר, הקול העשן ו"המביטא הצבר-צורד כלשהו: לשיר.

לא, הכיחלילה, להיות זמרת. מחייך כ"ה ילדה של מוסדות", כפי ש"נוהגת גילה לכתוב בגילוי-לב את ילדותה: "תמיד התקנאתי בזמרות טובות, כמה זה נפלא. חשבתי, כשאפשר להתבטא בשירה, הייתי מאזינה לחווה אלברשטיין או ל"ג'ון באיז או לאילינא, ומקנאה.

הפסים הצבעוניים שלו מהווה בעיה, לגבי הטלוויזיה זה מתאים בול. 40 דקות הוא האורך האידיאלי לתוכנית בידור משעשעת: הפזמונים קולחים בקלות, והבגדים הנוצצים והמבריקים עושים רושם עצום, בעיקר בצבעים, אבל גם בשחור-לבן זו בדוא משעשעת להפליא.

יוסף הוא שחקן צעיר ונאה בשם גארי בונד, בעל מיבנה-גוף שרירי וחיוך מקסים, שאינו נראה כלל חסרי-אונים, כפי שניסו פעם לצייר אותו. פרעה, אותו מגלם גורדון וואלר (מחצית מצמד, שהיה פעם מפורסם, בשם פיטר וגורדון) לבוש בחליפה לבנה ונוצצת, הדוקה לגוף, מופיע מתחת לגלימה צהורה כהעק מדויק של אלביס פרסלי — וגם מזמר בקול משומן ובהיגוי מטוש-טש, ממש כמו המלך.

הוא מדבר אל יוסף ב"בניב אמריקאי, מע"ניק לו רולס-רויס כפרס ("מה שיכול אדם להסיק מ"14 פרות", הוא מתפעל). 11 ה"אחים מופיעים בתחילה כעבדים, אחר כי אנשי פרעה, ולבסוף שוב כאחים. אחד מהם, פול ברוק, נראה כמו חבית עם ידיים ורגליים. למרות זאת הוא הוא מקפץ ומרקד בקלילות מפתיעה, מעורר רעמי צחוק כאשר הוא בא לבקש עזרה מיוסף, עבורו ועבור משפחתו, הגוועת ברעב — זאת, כשנסטריי הרבים מתנדנדים בשלווה.

יוסף במצריים על גבי הפרס "רולס-רויס" במחיר 14 פרות

יוסף בכלא הפעם ומר צעיר

במדינה

שילם תמורה מלאה בעד הרכוש שקנה. אחד מתרצויו המקובלים של גורן הוא, שמשרדו הינו העמוס שבכולם. הדבר אינו נכון. בשנת 1972 נפתחו בטאבו תל-אביב-דרום 15,000 תיקים ובהם טיפלו כ-25 פקידים. באותה שנה נפתחו בטאבו פתח תקוה 8,000 תיקים ומספר הפקידים שי-טיפלו בהם היה שמונה בלבד.

עומס נקבע לפי מספר מבקרים לי-פקיד. מספר הפקידים במשרדו של גורן כפול כמעט ממספרם במשרדו של מאיר רוזן.

חיפשים בארונות. הסיבות האמרי-תיות לסחבת ולפיגורים הן אחרות לי-גמרי. כל תיק טאבו צריך לעבור במחלקת החשבונות, לקבל אישורים שונים באג-פיו שונים של הלישכה. בעוד שבטאבו פתח-תקוה מרוכזות כל הסמכויות בידי הרשם והקופאי, שאף עורך את החש-בונות בו במקום, מפוצלות סמכויות אלה, בטאבו תל-אביב-דרום. בין ארבעה פקי-דים שונים. בתום כל אחד משלבי הטיפול מועבר התיק לאישורו של גורן.

כתוצאה מכך נמצאים התיקים בחמישה ארונות שונים, תחת להמצא בארון אחד כדוגמת טאבו פתח-תקוה, וניתן לראות בקביעות את פקידי הלישכה עוברים מ-ארון לארון, ומחפשים תיק, שעקבותיו אבדו שלושה או ארבעה חודשים קודם-לכן.

בעלי מרפקים. מאחר שכל המגעים בין הציבור לפקידים נעשה באמצעות גר-רן בלבד, ניתן למצוא תורים ארוכים ציבאים מידי יום על דלתו של המנהל. שאינו עוסק בדבר פרט לקבלת תלונות על טעות שנפלה בחשבון, או בבקשות לקדם את תורם של "תיקים דחופים" אשר בהם גמר העיסקה חיוני לקונה או-למוכר.

דרך מעוקלת זו, יצרה מעמד עילית של עורכי-דין בעלי מרפקים, שמצליחים-לחדור לתוך ים התיקים הנעמרים על-שולחנם של פקידי הלישכה ולדלות מ-תוכו את התיק הנכון. הם גם זוכים לי-הכרתו של גורן בדבר דחיפת התיק, המועבר לראש התור.

הציבור, שאין לו הקשרים הדרושים, נאלץ להמתין בסבלנות חודשים על גבי חודשים עד לגמר עיסקה הנמשכת יום-אחד בטאבו פתח-תקוה ושלושה ימים בי-טאבו תל-אביב-העיר.

היחסים המתוחים השוררים בין קורן-לנועד העובדים שלו והתחלופה המהירה

(המשך מעמוד 30)

מגירש מיסדרים צבאי, בו ניסה להשליט סדר בעזרת מיכלול טכסים מסורבלים ומיותרים.

בקרב החוג המצומצם של שמונה מנה-לי הטאבו בישראל, הולך שמו לפניו כי-גאון ההמצאה הביורוקראטית.

מרבית הטפסים הנמצאים כיום בשי-מוש במשרדי הטאבו בכל רחבי הארץ הפכו תהליך פשוט של רישום דירה או-מגרש למבוך, שרק מעטים מבין עורכי-הדין יודעים לצאת מסיתוליו. כל הטפי-סים פרי דמיונו היוצר של אבישי גורן.

אולם, בעוד דב קריגמן, מנהל טאבו-תל-אביב-העיר, החולש על תל-אביב-רבתי, גבעתיים ורמת-השרון, מאיר רוזן-מנהל טאבו פתח-תקוה, החולש על פתח-תקוה, רעננה, בני-ברק, הוד-השרון ו-כפר-סבא, ומנהלי הטאבו האחרים הצי-ליחו לגבור על הר הנגידה שעומד בי-דרך לעיילות, התעלה גורן על עמיתיו אף-במישור זה.

שבוועים או שלושה יש להמתין אצלו-לתמצית רישום ממשרד ספרי האחוזה, בעוד שתהליך דומה נמשך בטאבו פתח-

מנהל הטאבו אבישי גורן
— אישורים ותעודות —

תורים ארוכים בטאבו תל-אביב-דרום
— לצד אדישות וסחבת —

של הפקידים בלישכתו, אף הם תורמים-לא מעט לאדישות ולסחבת במקום.

פשע

מלכודת ללא מוצא

עברייני צעיר רוצה לחזור למוטב, טוען שהמשטרה מפריעה לו

"תנו לי רק עוד הזדמנות אחת!" מת-חנן משה והבה, "שלא ירדפו אחרי, שלא-יטרידו אותי יום ולילה. אני עוד לא-פושע מועד; אני רק בהתחלת הדרך. הי-

תקוה עשר דקות. התור לגמירת עס-קאות בטאבו של האקס-רס"ל, נמשך בי-מוצע חדשים שלושה, בעוד שבטאבו-תל-אביב-העיר הוא נמשך יום או יומיים.

אמת מול תרץ. הפיגור ברישום תי-עיסקות הגמורות בספרי האחוזה מגיע לי-5,000 תיקים בטאבו תל-אביב-דרום, בעוד-שבטאבו פתח-תקוה נרשמת כל עיסקה-בו ביום. פיגור זה הוא בחזקת פירצה-הקוראת לגנב, שכן בעל דירה או מגרש-יכול למכור את רכושו מספר פעמים, בטרם יופיע רישום המכר הראשון בי-ספרי האחוזה. כך יכולים בעלי חוב של-המוכר להטיל עיקול על רכוש שכבר-נמכר מוזמן, ולפגוע בדרך זו בקונה שי-

השבוה כל תוכניותיו תתגשמה. אנשים-שוב יתנו בך אמון מלא. אמצע השבוע

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

שבוע שקט יחסית, שיאפשר לך לנוח מבחינה רגשית ולאגור כוח לקראת את-גרים גדולים שיוצבו לפניך בעתיד הקרוב

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

יוזמה בשלב הנוכחי, הרבה בטיולים.

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

האזניים
23 בספטמבר - 22 באוקטובר

השיטה החדשה

2

הפרס כפליים

מינימום פרס ראשון

150,000

ומצטבר עד

500,000*

בהגרלה מועלים בגורל 6 מספרים מתוך 39 ועוד מספר נוסף מיועד לקביעת הפרס השני.

סכום הפרס הכולל הוא 50 מההכנסה ברוטו של אותו שבוע כשמחיר כל טבלא הוא 50 אגורות.

מינימום השתתפות בטור אחד — שתי טבלאות.

ניתן להשתתף בהגרלת הלוטו גם ע"י טפסים שיטתיים בחצי דמי השתתפות. טפסים שיטתיים אלה כשיזכו ישולם מחצית הסכום המגיע למספק וסוג הזכיות.

* הזליה בפרס הראשון לכל טופס אינה יכולה לעלות על מכסימום של 250,000 ל"ל.

לוטו זו השיטה

לשנת הניסוח הממשלתי

הזליה

צילו אותי; המיטרה דוחפת אותי לזרועות הפשע. משם אני לא אחזור אף פעם.

הוא בן 23, חושב חולון ויליד הארץ. אחד מתשעה הבנים של עובד דואר דיפלומאטי, שנפטר לפני שמונה שנים. כשנפטר אביו היה שלמה בן 15 בלבד. כבר אז הספיק לצבור אוסף לא מבוטל של עבירות על החוק. גניבות, התפרצויות והונאות.

בגיל 12 נתפס בבריכת גורדון התל-אביבית, כשהוא מנסה לגנוב ארנק של אשה. למיטרה הסביר כי מישוה גנב ממנו את תיק האוכל שהביא מן הבית, וארנק האשה היווה את נקמתו על כך. אפילו השוטרים לא בלעו הסבר זה.

גניבה של 20 לירות מנהג אוטובוס דן, הביאה את והבה תחת פיקוחו של קצין מיבחן. ממנו נשלח למושב אודים — מוסד לנוער עברייני ליד נתניה.

מזל כיש. בגיל 17 וחצי, זה עתה חזר אל העיר הגדולה ולחופש, נתפס והבה

עברייני משה והבה
זעקה לפיתרון

שנית לאחר שגנב מכונת בשכונת-החקי ווה.

„גנבתי את האוטו רק בשביל התענוג.” מקל הצעיר בחומרת העבירה, „רק בש” ביל להשוויץ לפני החברה. לא רציתי לגנוב מתוך הרכב כלום.” גם הפעם לא התרשמו שומרי החוק מן ההסבר.

משה והבה נשלח לתל-מונד לתקופה של שלושה חודשים. בכלא, למד, השכיל ו” הרחיב את שיטתו התעניינותו. כששב הי” ביתו איגד קבוצה ממרעיו ויחד פרצו לחנות מכולת. אך המזל הביש המשיך לרדוף את העברייני הצעיר.

אחד מחבריו שימש כמודיע מיטרת. לא הספיקו לחדור אל הקופה, והמקום הוקף בשוטרים וניידות. שוב מעצר וכלא. „למה לא תפסו אותי לפני שהגעתי ל” מכולת, שואל משה, „למה לא ניסו למ” נוע את ההתפרצות במקום לתפוס אותי על חם?”

14 כדורים ליום, בחודש שעבר עצ” רה אותו המיטרה שוב. „הם טוענים ש” גנבתי ממכונות באזור חולון. שהרמתי טיפים ומכשירי רדיו יחד עם עוד כמה חברה ומכרנו את המכשירים.” לדברי והבה, ביקשו חוקרי המיטרה מבית-המשפט לחייב את החשוד להתייב כל תקופה קבועה בתחנת המיטרה, כדי לעמוד לרשות החוקרים. לטענתו של משה כל העניין אינו אלא נקמה פשוטה. „הם בכוונה לא נותנים לי מנוחה. לא עשיתי כלום אבל הם לא יכולים לשכוח לי את העבר. הרדיפה הזאת אחרי משה געת לי את העצבים. אף אחד לא רוצה לקבל אותי לעבודה כל זמן שאני צריך ללכת ולהתייב במיטרה. אני לפני התי” מוטטות עצבים!”

עצבו של הצעיר נמתחו כבר בגיל צעיר מאד. „בגיל 15 לקחתי כבר חשיש. מגיל 18 עברתי לפרודורמול. אני בולע 12 עד 14 כדורים ליום. כל הזמן אני מסומם. ככה אני בורח מהשוטרים ומכל מה שעובר עלי. הם רוצים שאני אהיה מל” שין שלהם, במיטרה. בחיים לא! אני יק רוצה לחזור למוטב, שלא יפריעו לי לחיות. לא רוצה שוטרים מסביבי כל היום. „למה הם לא יכולים לתת לי עוד הז”

מנות אחת?”

TTT
SCHAU-LORENZ

הסוכן הבלתי-
כנור בע"מ

ת"א כרך 4 טל. 621984

מקלט
הטלוויזיה
הטוב
בעולם!

אין הבדל, אם זה
סטרא, פונו או טלוויזיה
של TTT שאוב-לורנץ
כי התוצרת של TTT היא
הטובה בעולם!

לשכתיים רכות וטעימות יותר

MAGIC LIP

שומרת ומגינה
על השכתיים
הרכות שלך

משתת שכתים
מונעת
התיבשות
והתבקעות

Laya

נוער העולם הזה — כוח חדש

שאל את אורי אבנרי

ביום ה', 12.4, בשעה 19.30
בערב אנו עורכים ערב שאלות
ותשובות על כל הנושאים.

ח"כ אורי אבנרי
יענה לשואלים.

בוא למיפגש והצג את שאלו-
תיך. המיפגש ייערך באולם
"בני ברית" (רח' קפלן 10
תל-אביב).

להתראות

רחם עליהם

גורי חתולים וכלבים

- אל תשליכם
- אל תתנהג כמו עם עצצוע
- תתנהג כמו עם בעלי חיים
- תביאו אותם
- לאגודת
- צער בעלי חיים
- יפו, שלמה 30, ת"א,
- טלפון: 827621
- אוטובוסים 18, 41.

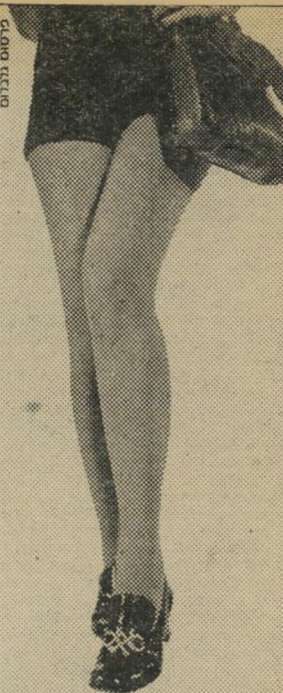
Pablo Picasso

החל מ: 500 ל"י

לקביעת ראיון, בכל שעה נא להתקשר לטל. 752760 ת"א
פתוח בכל יום בין השעות 4⁰⁰-7⁰⁰ אחה"צ
ביל סטרום, רח' הר דפנה 35 סביון

גלריה
רייס בהג'ניזוק
מהגלריות
הגדולות
בעולם

אורגניזם בניתו

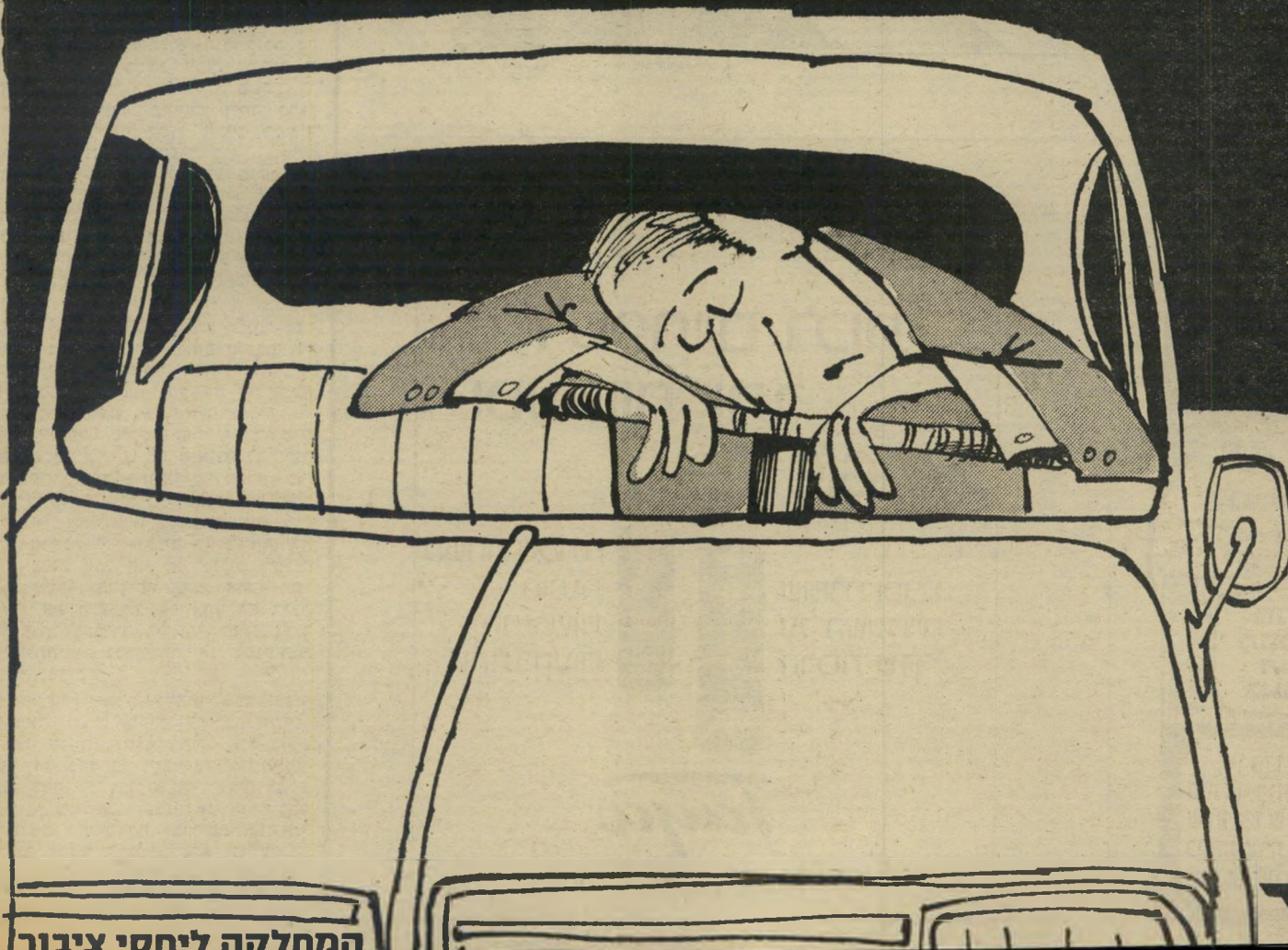
גרבוניס

Merçi

את הרי יודעת
ש/הוסי
מתאים לך
מתאים לך מאד!

גמישוניס
ארכוניס • אקסטרוניס

השאר לנו את הנהיגה סע באגד

המחלקה ליחסי ציבור

לפני שנים, כאשר שאלו את במאי הקולנוע המנוח אנתוני (אל־סיד) מאן איך הוא מסביר שאחד השחקנים החביבים עליו ביותר, רוברט ראין, לא תגיע אף פעם למעמד של כוכב בינלאומי, השיב: "עניני קטנות ושקועות מדי, ול-אנשים כמוהו אין סיכוי בעולם הסרטים". למרות זאת, הופיע ראין בתפקידים ראשיים בשניים מסרטי הטובים ביותר של מאן, חלקת אלהים הקטנה ואנשים במלחמה. ועל אף הגבוהה השחורה של מאן, המשיך ראין לשחק עוד ועוד. היום, כשהוא על סף יום־הולדתו ה־60, הוא כבר כמעט כוכב בינלאומי.

"העצה הטובה ביותר שקיבלתי בחיי" אמר ראין, "היתה ממפיק של תוכנית רדיו, שפגשתי כאשר חיפשתי עבורה לפי ני למעלה 30 שנה.

"שמו היה רייאן, כשמי, למרות שלא היינו קרובים־משפחה. הוא התבונן בי ב־ספקנות ואמר לי: 'זה עסק קשה מאוד וצריך להקדיש לו הרבה שנים. ואל תש-כח, אסור להתחמק אף הזדמנות אחת לש-חק. לא חשוב כמה משלמים, לא חשוב מה התפקיד. העיקר — לא להפסיק לש-חק'."

זה בערך מה שעשה בקריירה הארוכה שלו. אמנם הוא החל בה מאוחר למדי, בגיל 28, לאחר שנים של גודודים ומק-צועות שונים ומשונים. באוניברסיטה היה אלוף באיגרוף במשקל כבד במשך ארבע שנים רצופות ושחקן־כדורגל מצטיין. כאשר החליט סוף סוף להיות שחקן, רכש את יסודות המקצוע בצורה יסודית, ב־אולפן של מאקס ריינהארדט.

מאן, הלך בעקבות עצתו של אותו מפיק תוכניות־רדיו. הוא שיחק בכל מקום בו איפשרו לו לעלות על קרשי־הבמה. כאשר לא מצא להקה או תיאטרון שישכור אותו, היה מעלה בעצמו הצגות, בכת־קפה ובמסעדות.

באותה צורה נכנס גם לקולנוע. מאז 1940 הוא הופיע בעשרות סרטים, לעיתים מלודרמות בלשיות מן הסוג העלוב ביותר, היתר סרטים צנועים כמעט קלא-סיים, כמו השומד של רוברט ויין, על השתיית בעולם האיגרוף, או באשה על החוף של ז'אן רנאר.

הוליווד מצאה בגבר החסון וגבה־הקומה דמות אידיאלית לתפקידים קשוחים וגמ-ריצים, בעיקר של נבלים העומדים בדרכם של יפהים כחול־עיניים.

בעת ובעונה אחת, לא זנה את התיאטרון ולמרות שהיה קשה לו להופיע זמן ממושך באותה הצגה, הוא השיג כמה הצלחות יוקרה וביקורות נלהבות כבמסע ארוך לתוך היליה של ארציל או ב־

שחקן ראין
פעם נבל, תמיד נבל

הספינה התהפכה

הרפתקה בפוסאידון (תל-

ביב, תל־אביב, ארצות־הברית) — הנוסחה מוכרת ומשומשת היטב: קבוצה קטנה של אנשים מבודדת בתנאי־לחץ, ובתוך מאבק להצלת חייה עוברת הרפתקאות שונות. זה עבד כבר עשרות פעמים ומדוחות מסחריים מסתבר שזה ממשיך לעבוד: הרפתקה בפוסאידון צועד בשבועות האחרונים בראש הצלחות הקופה באמריקה.

הפעם מדובר בקבוצת אנשים המנסים לפלס דרכם אל קרקעית אניית־טיול שהתהפכה בלב־ים. הדמויות המרכזיות את הקבוצה שונות וסגנונות כדרוש: יש ביניהם מטיף דתי בדימוס (ג'ון הקמו), בלש ואשתו, יצאנית לשע־בר (ארגנסט בורניין) וסטלה סטיבנס), זוג יהודי מבוגר ה־נוסע לבקר את נכדם החדש בישראל (שלי וינטרס וג'ק אלברטסון), הרווק הביישן (רד באטונס) וכל היתר.

למען האמת, אין הצדקה לבוא בטענות לסרט זה. הוא אינו מתיימר להיות יותר מאשר הרפתקה. בכך, הוא מצליח בחלט. הבמאי רונאלד נייס, המשיך בכל סרטיו להראות סימנים של מי שהיה פעם על־סמפת, מנצל היטב את התפאורות והתוכנות באוניה השקועה במהופך, ואת חדליקות הפורצות בכל מינה.

הוא גם שומר על רמת־מתח סבירה, כאשר מצד אחד רודפים מ־י־הים, הפורצים פנימה לתוך האוניה, אחרי קבו־עת הניצולים, ומצד שני מכרסמת בהם אי־הידיעה כיצד להיחלץ מן המלכודת.

הלב הכואב במורצדס

אהבה היא רק מילה (מוג-

יבי, תל־אביב, גרמניה) — מי ש־יילך לראות סרט זה משום שהוא זוכר כי מחבר הסיפור, אריך מאריו סימל, כתב פעם ספר־ריגול גסטרונומי משעשע — עשוי לזכות באכזבת חייו. אהבה היא רק מילה אינו סיפור־ריגול, אין בו שום סממן גסטרונומי, וודאי שאינו משעשע.

אם זה בכלל משהו, הרי זה מעין סיפור אהבה נוסח גרמניה. בחור בן 21, השונא את אביו המולטי־מיליונר, ואוהב את אמו המאושפזת בבית־מרעוץ לחולי־עצבים (כ־קוראים לבתי־המשוגעים של בעלי־האמצעים), מצטרף לפנימיה בעיר־שדה גרמנית, כדי לנסות בפעם המי יודע כמה להגיע אל תעודת־הגברות.

במקום זאת, הוא מגיע אל אשת־הבנקאי המקומי, מבו־גרת ממנו בעשר שנים אבל עדיין במלוא פריחתה. כדי שזה ייראה רומנטי יותר, מורחים את עדשת ה־מצלמה בוולין, ומקבלים צילומי טבע פסדו־פיוטיים (אלווירה מאדיגן שיעה את כולם, ל־1), כדי שזה ייראה מודרני, משתמשים בעדשות בעלות זווית רחבה מאוד, ומקבלים פרספקטיבה מעוותת היוצרת אפקטים בלתי־טבעיים. וכדי לחסוך כסף, מוחזקת המצלמה מרבית הזמן בידי חלם, ומקבלים תנועות מקוטעות, מבלבלות ומוזג־מות, שלא לצורך.

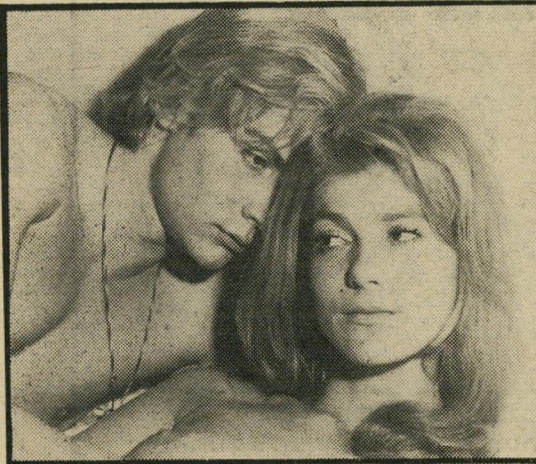
מה שנוגע לאנשים עצמם: כולם, החל מזוג הנאהבים וכלה באם המטורפת, הם טיפוסים שדופים, מן הסוג ה־

הקמן, סטיבנס ובורניין: הרפתקה מימית

יש אם כן להניח שאיש לא יתלונן יתר על חמידה על הדמויות השטוחות, על הרגעים המלודרמטיים המוגזמים, על משחק־ראווה שלא לצורך מצד מרבית המשתתפים, או על דרך הבחירה חשריותית של אלה שצריכים בסופו של דבר להגיע לסוף חדרך.

אולי לא סרט מופת, אבל בחלט סרט־קופה.

פליישמן ווינטר: וולין לסובלים

מכונה באנגלית „מגועילים בעושרם“, מתגלגלים במלונות־פאר ובמכוניות מרצדס, וסובלים.

אוי, כמה שחם סובלים. כל כאב העולם על פני חיינריך פליישמן וג'ודי וינטר, (בתפקידים הראשיים). מבחינה מסו־יִימת, אפשר להבין לרוחם. הם היו חייבים להיות עם סיפור זה במשך כל שבועות ההסרטה — וזה לא יכול היה להיות, בשום מים ואופן, תענוג.

טית בגרמניה דאו. הופעה מבדיקה של ליוה מינלי וג'ואל גריי (שניהם קיבלו אוסקרים).

ירושלים

*** פרגוזי (עדן, אנגליה) — היצי קוק במלוא־כושרו. מותח את צופיו ומסיט את סיפור המעשה בחונק מטורף של נשים בלונדון. כאוות נפשו. שער בבימיו קולי נוע וחוויה מבודרת בעת ובעונה אחת. כדאי לראות.

*** מה נשמע דיק (ירושלים, ארצות־הברית) — מיטר בוגדאנוביץ מע־תיק את כל התעלולים הקומיים של הסרט האמריקאי הקלאסי בסיפור מצחיק על מר־סיקולוג מסור ונערה שובבה מאוד. עפ־ברכה סטרייסנד ורייאן אוניל.

חיפה

*** פליני — רומא (פאר, אי־טליה) — עיר הנצח. כפי שחיא נראית בדמויו הסורה של פדריקו פליני, המ־שחור בדרכו המיוחדת, את העיר, כפי שנראתה בעיניו לפני שלושים שנה וה־יום. חוויה חזותית בלתי־רגילה.

„מזה שהוא מביים פחות.“ ראין שיחק ושיחק ושיחק — והגיע.

תדרין

תל־אביב

*** מיני ומוסקוביץ (תכלת, ארצות־הברית) — אהבה מוזרה בין פק־דה במוזיאון לשומר מגרשי הניה, עם מבטים ביקורתיים אל כל אורח החיים המקובל היום באמריקה. בימיו אינטימי רגיש של ג'ון קאסאבאס, ומשחק מעולה של סימור קאסל וג'ינה רולנדס.

*** הצגת הקולנוע האחרון (פריז, ארצות־הברית) — סיפור נוס־טאלגי של עיירה אמריקאית קטנה מאיר בקת. כפי שנראתה. בשחור לבן. בתחילת שנות החמישים. כאשר אמריקה היתה קצת יותר תמימה. כנה ורגועה מאשר בימים אלה. כדאי לראות.

*** קברט (פאר, ארצות־הברית) — סרט בעל שמונה אוסקרים המשחזר את אווירת ברלין ערב עליית הנאצים לשלטון, ומצליח בעיקר בקטעי הקברט המשקפים את האווירה האנושית והפולי־

מה חדש בעולם התחתון?

-ביטנת פרוטה בלבני גברים.

טוני דוצבעי

קיד-פרוטה

טוני מודפס

טוני בוי לילדים

רֹטֶקס מביאה לעולם הגברים חידוש מהפכני שילוב של ביטנה מכותנת-פרוטה בתחתוני הסטרץ'-שילוב של יופי ואיכות.

ביטנת הפרוטה האורירית והסופגת שאינה מגרה את העור, מוסיפה מימד של בריאות והגיינה לתחתונים החדשים

תחתוני הסטרץ' המודפסים בשלל צבעים מיוצרים מסיב מעולה, ומעוצבים בגזרה ספורטיבית צעירה עם חגורת "Lycra" אלסטית, מיוצרת בלעדית ע"י "רֹטֶקס".

תחתוני הסטרץ' עם הביטנה מכותנת-פרוטה יעניקו לך, הגבר, הרגשה של בריאות, גמישות ורכות

רֹטֶקס תמיד קרוב אליך

Rotex Helanca®

חטי הלנקה מיוצרים בלעדית בישראל על ידי מפעלי הברלון בע"מ ברשותה של חברת הברליין, שוויצריה.

אחרת בעולם. זאת, לפי דבריהם של בעלי המפעל.

לפי התוכנית, יסיעו אוטובוסים את התיירים מן המלונות שלהם לאולם-המכירה, שם תחייכנה לקראתם מיטב הדוגמניות של תל-אביב.

אולם-המכירה עשוי בתיכנון מקורי ביותר: קיר שלם שלו הוא מזכרת כית, ודרכו ניתן לראות את המפעל עצמו, וכיצד מעצבים בו את היהלומים. הר ניצב מול הקיר, מרגיש עצמו כמו מול אקווריום.

חיולה דעתו על המקום, יהלומן: „בי קרתי בהרבה אולמ-מכירה בעולם, אבל טרם ראיתי עיצוב כה יפה ומושך-לקנייה. זה עומד בכמה דרגות מעבר לכל מה שאני מכיר ויודע.”

גם יונה חצור, מי שהיה המפקח על היהלומים, וכיום נציג סינדיקט היהלומים הלונדוני, הביע דעתו כי הרעיון של הצעת היהלומים ותכשיטים ישר לצרכן, הוא מהפכני.

את היפהפיות שסקרו את היהלומים, חייכו אל היהלומנים, ונאלצו להסתפק, בלתי-ברירה, רק בקאוויאר ושמפניה —

תכשיט זה שווה

2,000,000 דולאר

קשה היה לרעת מי נצץ שם יותר: תכשיטי-יהלומים מסנוורי-העיניים, שבראשם לטאת יהלומים ששווייה שני מיליון דולאר — או היפהפיות הוזהרות, שהסתנוורו ברצון.

היהלומים שכבו להם, מפונקים בין כריות משי וקטיפה, מאחורי קירות זכר

היפהפיות התחרו

ביהלומים ביופיין -

זהיהלומנים נהנו

משני העולמות

כית חסונים. היפהפיות הסתובבו להן, מפור נקות במיטב האופנה, בין היהלומים והיהלומנים.

אפשר היה לראות שם את ארגסט יפת, מנכ"ל בנק לאומי, ולידו מנהלי הבנקים דיסקונט ואיגוד יהודה בוקסר ומרטין מאייר. לידם הסתובב שלמה יובל, מנכ"ל אגודת יצרני היהלומים. היה שם גם ה-

ארויו פריטי ורוברט ארויו היו בין המוזמנים לפתיחה ה- חגיגית, התקבלו בחמימות על-ידי הכל.

המעצבת דבורה נמיר, בעלת גלריה ב"פז וקרן בתו של ראש עיריית ת"א לשעבר מרדכי נמיר, עיצבה את מיקום התכשיטים באולם.

יהלומים אוהבים

חתיכות

יהלומן עלי גורנטשיין, המפורסם יותר בגלל מקרי השוד הרבים שפקדו את מפעל היהלומים שלו בתקופה האחרונה.

היו שם שמפניה וויסקי שזרמו כמו מחביות, סרטנים וקוויאר וכל סוגי הדלי-קאטס.

כולם היו שם לרגל חנוכת מפעל חדש, בשם תכשיטי קרן-אור, בצמוד למפעל-תאום בשם יהלומי קרן-אור, שיחידיו היו רעיון חדש.

יהלומי קרן-אור" ייצר השנה בי 7.5 מיליון דולר, והוא המפעל הידוע ביותר בעולם בזכות מיכנהו וחיי דושינו. כל משלחת מבקרים הבאה מ-

לא עניינו כל כך ההערות המקצועיות שהושמעו.

מלכת המים איריס דוידסקו, הציירת רוני הר-גיל והמעצבת דבורה נמיר שעיצבה את מיקום התכשיטים, שהיוו את אפס קצהו של מיבחר החתיכות שהסתובבו בשטח, היו מוכנות להסתפק בפחות זרקורי רים, וביותר מעשים.

כמו למשל אבן קטנה על צווארון.

חול, מתחילה את סיורה בתעשיית היהלומים קרן-אור. בעלי החברה, דויד ארגנפלד וראובן רוטמן, הגיעו למסקנה כי כדאי להם להציע יהלומים ישר לצרכן, במקום למוכרם לקניינים, המוכרים ללקוחות.

השקיעו איפוא השניים מיליון לירות בהקמת מפעל-תכשיטים ואולם-מכירה צמודים, אשר יאפשרו מכירת יהלומים ותכשיטים במחצית ממחירם בכל נקודה

היפהפיות אוסף היהלומים משך אליו אוסף יפה פיות, כמעצבת-התערוכות גילה שקין (למעלה), איריס דוידסקו (מימין) והציירת רוני הר-גיל (משמאל).

הישיבה ביניים

מאת אורי אבנרי

29 - 26 במרץ 1973

הכלב של

בדר ועופר

פעם בשנה דנה הכנסת על עצמה — כאשר היא מתוכננת על הסתייגויות לתקציב שלה עצמה. השנה עמד הוויכוח כולו בצל הקנונייה של בדר-עופר, שבעליה התכוננו להביאה לאישור סופי.

פתחתי את דברי בתיאור מראה האולם באותו רגע: **אורי אבנרי** : סעם בשנה דנה הכנסת על עצמה, וראו-נא איך היא נראית בשעה כזו: עשרה או חמישה עשר חברי-כנסת מוצאים עניין בדיון על ענייני הכנסת. אף לאחד מהחבריה-ממשלה אין בזה עניין. אפילו יושב ראש הכנסת עצמו אינו סבור שהוא צריך לשבת על הכס הרם הזה, כאשר אנו מדברים פעם בשנה על פעולת הכנסת.

לפני דיבר ח"כ יוחנן בדר. הוא התלונן על מצב הכנסת, על ההעדרות הכרונית של חבריה, ומייד בתום נאומו יצא מן האולם.

אורי אבנרי : ... דיבר כאן חברי-הכנסת יוחנן בדר. כימעת פרצתי בכבי מר לשמע קינותיו: מה קרה לפרלמנט הישראלי, איך ירד הפרדי

אנקוריון זר

מנט מימיה-הזהר של הכנסת הראשונה I הי מליאה ריקה, חברי הכנסת אינם באים, יוקרת הכנסת יורדת, אין איש בכנסת מקשיב לדיברי רעהו, אין דרישה.

חברי-הכנסת בדר יושב עכשיו כאן ומקשיב לנו... בוודאי כולכם רואים אותו. הוא יושב במקומו הריק ומקשיב לנו. זהו דרישה, כפי שהוא מציע... הוא יושב כאן יחד עם כל השרים היושבים כאן...

מנחם יריד : יש לו ישיבה.

אורי אבנרי : לכולם יש ישיבות. הם מקב' לים משכורת כדי לשבת כאן, בישיבה הזאת, ואין ישיבה יותר חשובה מן הישיבה הזאת, ביי' חוד פעם בשנה כאשר הכנסת מדברת על עצמה, על המוטה, על תפקידה, על נוהליה.

הסרגיה האישית של חברי-הכנסת יוחנן בדר מער ררת רחמים. אדם שהקדיש שנים רבות מחייו לבניית הפרלמנטים הישראלי, שתרם לו תרומה שמעטים תרמו לו כמוהו. והנה הוא בא להרוס את הכנסת כמו ידיו. בהלצה הישן את קנוניית בדר-עופר לכנופיית בדר-מיינהוף...

אורי אנקוריון : אני מבקש מחד לחזור מן ההשוואה הזאת.

היו"ר מרדכי זר : אני יודע שלא נעים לשמוע זאת.

אורי אנקוריון : אדוני היושב-ראש, אתה יודע מה זה בדר-מיינהוף?

היו"ר מרדכי זר : אני יודע בדיוק מה זה.

אורי אבנרי : חברי-הכנסת אנקוריון חושב לאחרונה שהוא הצנזור של הבית הזה, ועדת הכנסת היא ועדת צנזורה, הוא יקבע לא רק מי יישב כאן, אלא גם מה יאמר כאן.

אדוני היו"ר, בהלצה, כמישחק מילים, הישן את בדר-עופר לבדר-מיינהוף. אך הלצה זו מעוררת למחשבה.

מה זו שיטת בדר-מיינהוף? שיטת בדר-מיינהוף היתה קנונייה חוק-פרלמנטרית, פנייה זה שביקשה לבטל את הפרלמנטריות כגרמי ניה וזהקים שם מישטר אחר. ומה זו שיטת בדר-עופר? זוהי התנקשות בפרלמנטריות הישראלי, התנקשות מבפנים, מתוך הפרלמנט, והיא גרועה מהתנקשות הבאה מחוץ לפרלמנט.

לא היתה זאת הסערה האחרונה באותו נאום, שבו ניתחתי שוב את האופי הנתעב של הקנונייה, הפעם על סמך חוות-הדעת של המדענים, שישבו באותו רגע בחדר אחר בבניין, והסבירו את מימצאיהם המדהימים: **אורי אבנרי** : נמצא כאן מדען חשוב, מרופ אברי הם הלפרין. הוא הביא דוגמה פשוטה: מיסלגה אחת מק' בלת על פי המודד בדיוק עשרה מנדטים, ולא נותר לה עודף. שש מיסלגות אחרות מקבלות כל אחת מנדט וחצי. מה קורה? כל שיש צחאי המנדטים — שלושה מנדטים שלמים — נלקחים מכל המיפלטות האחרות, ומועברים למיפלטת הגדולה האחת, המקבלת שלושה עשר מנדטים במקום עשרה.

זה תהגיון של ד'הונט, לא ד'הונט האמיתי — שאת שיטתו אפשר ליישם בצורות שונות. שמענו מפרופ' שמואל קניאל שאפשר ליישם את שיטת ד'הונט גם בצורה צודקת.

שמואל תמיר : סורקים קורא לו דער הונד.

אורי אבנרי : אפשר לקרוא לו גם דער הונד.

אורי אנקוריון : אדוני היושב-ראש, אני שוב מוחה נגד הביטוי הזה.

היו"ר מרדכי זר : אני מבקש מיושב-ראש ועדת-הכנסת, חברי-הכנסת אנקוריון, לא להגיש פרוטסט לכל מישפט של חברי-הכנסת אבנרי. אני אינני צנזור על מה שאומרים חברי-הכנסת. ענייני ביטחון אני אחקק, אם יאמר כאן דבר שיהיה נוגד את האינטרסים של המדינה מבחינה ביטחונית, אחקק לפי התקנון.

אנקוריון : הם אומרים "כלב" בגרמנית.

היו"ר מרדכי זר : אינני מבין גרמנית. אל תשתמש במילה "כלב".

אורי אבנרי : זו גם אידיש.

אדוני היושב-ראש, ההתרגשות של יושב-ראש ועדת-הכנסת מובנת לי בהחלט. לא נעים לו לשמוע האמת בפרשה הזאת. האמת אינה נעימה.

היו"ר מרדכי זר : אני מבקש לא להשת' מש במילה הזאת מעל במת הכנסת. תסכים שזה לא יופיע בפרוטוקול.

אורי אבנרי : אני חושב שיותר שחשק ב' שמו של פרופ' בלג'י. נדמה לי שזה מותר גם מבחינה פרלמנטרית. על אחת כמה וכמה כאשר אנחנו מצטטים את חברי-הכנסת סורקים.

קומדיה של אופוזיציה

ליל-השיטורים לאישור תקציב המדינה, גרם על ידי תעלוליו של יוחנן בדר. הוא התעקש לנמק כל הס' תייגות שלו באריכות, אף שחזר על עצמו בלי הרף, ואיש לא הקשיב לדבריו. לא היתה לתרגיל זה שום מטרה שהיא. יתכן שהיה זה נסיון לחזור לימי נעוריו. למחרת הבוקר הניחו על שולחן-הכנסת לקריאה סופית, את הצעת-החוק של בדר-עופר לנזילת המנד' טים. אותה שעה דנה הכנסת בהצעת גח"ל להביע אי-אמון בממשלה בגלל ההתייקריות.

באותו רגע לא נכח אף אחד מאנשי גח"ל באולם. ח"כי גח"ל פשוט חיכו לתום דברי הנאום שלהם, שהגיש את ההצעה — ואז הסתלקו כולם למיזנון.

אורי אבנרי : איאפשר שלא להביע אי-אמון לי ממשלה. אבל כאשר הצעת אי-האמון מובאת על-ידי גח"ל, יש להוסיף הבעת אי-אמון לגח"ל לאי-האמון בממשלה. בכלל, גברתי היושב-ראש, מה פרצופה של סיעה המביאה הצעת אי-אמון לממשלה, ואינה טורחת להשאיר אף נציג אחד מאין 26 נציגיה, כדי להקשיב לדיווח? כל סיעת גח"ל ממלאה ברגע זה את תוכנה במיזנון הכנ' סת. 26 נציגי גח"ל נעדרים בעת הדיון על הצעת סיעת גח"ל! ואם סיעת גח"ל, בעזרת קנוניית באדר-עופר, תגדול עוד מנדט אחד, יישבו להבא 27 חברי גח"ל במיזנון, במקום 26.

אך הקומדיה הקטנה הזאת היא רק ביטוי לקומדיה גדולה יותר של סיעת גח"ל. לילה שלם היינו עדים להצגה של קומדיה מבדחת, מגוחכת, פאתטית. סיעה שמוזמן אינה אלא לגלגל המישו של מפא"י בכית ובכמדינה. מאחזות עיני הציבור ומציגה הצגה של אופוזיציה.

ההצגה של היום היא המשך ההצגה ההיא. לא רק בצורתה אלא גם בתוכנה. כי אין שום הבדל בין המדיניות לכלכלית של גח"ל למדיניות ספיר.

בשעה 1 בבוקר, אור ליום ה', היתה צמרת המערך מאוחדת בדעה שיש לקבור את הצעת עופר-בדר ל-גזילת עופר-הקולות, כדי שהסיעות הקטנות יתנו אות קולותיהן לפרופסור אפריים קצ'לסקי. בשעה 3 בבוקר השתנה המצב מן הקצה אל הקצה. גולדה מאיר נתנה פקודה: "לא!" — וראשי מיפלטתה קיבלו את ה-פקודה בהכנעה.

מדוע עשתה זאת גולדה?

היא עצמה הסבירה לעיתונאים: "אורי אבנרי ושמאל תמיר לא יכתיבו לנו מי יהיה נשיא המדינה!" אולם אנשי-החצר שלה הסבירו שהיתה זאת נקמה שלה בי אישית, על הנאום שנאמתי כמה שעות לפני כן. זהו כמובן תירוץ — אך הוא מצביע על הרושם ש-עשו הדברים על עבדיה של גולדה.

איני זוכר נאומים רבים שלנו שגרמו להתרגשות כה רבה במליאת הכנסת, כמו נאום זה (שהעיתונות עברה עליו בשתיקה). גולדה מאיר הקשיבה לו בפנים קמוצות מבלי לזוז, אך לפתע העיפה מבט זועם בסיעתה שיש-בה כמוכת הלם. באותו רגע התפוצצה הסיעה בה-מולת-צעקות, כשכל אחד מאנשיה משתדל להתחרות ברעהו בהגנה על גולדה מאיר, לנגד עיניה.

אמרתיו את הדברים להנמקת ההסתייגויות של סיי-עתנו לתקציב משרד ראשי-הממשלה, שהוכנו על-ידי אמנון זיכרונני. עוד לפני שפתחתי את הפה, הזהיר אותי היו"ר המפ"מי של הישיבה, בצורה שאין לה תקדים בתולדות הכנסת — ובמשך כל הנאום החזיק היו"ר בפטיש, והתקשה לחלליט אם להלום בו או לא.

הנה הדברים:

היו"ר ראובן ארזי : אני מוסר את רשות הדין בור לחברי-הכנסת אורי אבנרי. אני חייב להפנות את תשומת-לב חברי-הכנסת, כי לפי חוק התקציב, סדר ה-דיון בתקציב השנתי, קריאה שנייה מוקדשת להנמקת ההסתייגויות.

אני לא רוצה להפסיק אף נואם, כאשר הוא לא מנמק את ההסתייגויות שלו ומדבר על דברים שהם נוגעים לסקירה של שר זה, או במקרה זה ראשי-הממשלה. אבל אני בקל זאת רואה לחברה להפנות את תשומת-לב חב' רי-הכנסת, אשר באים להביא את ההסתייגויותיהם, שית-ייחסו לפחות להסתייגויותיהם, כדי שהכנסת תדע ממה הם מסתייגים.

אורי אבנרי : אדוני היושב-ראש, כאשר חברי-כנסת מציע להפחית באופן סמלי לירה אחת מ-תקציב-של משרד ממשלתי, הרי בא הדבר להביע את ההסתייגות מהמדיניות של השר, ואפילו מהשר עצמו. בכל שבע שנות כונותי בבית הזה, לא שמעתי אף הערה אחת דומה לזו שברגע השמיע כבוד היושב-ראש. אולי זה גובע מהדברים שאני מתכוון לומר עליהם עכשיו.

היו"ר ראובן ארזי : אתה באמת תנמק את ההסתייגותך, כי יש לך הסתייגות להפחית לירה. אבל לאחרים לא היתה הצעה כזאת להפחית לירה אחת.

אורי אבנרי : אדוני היושב-ראש, גברתי ראשי-הממשלה, חברי-כנסת נכבדים, ההסתייגויות אינן מבט' אות רק הסתייגות מפעולות משרד ראשי-הממשלה. מעל ומעבר לזה, הן מבטאות את הסתייגותי גותי מראשי-הממשלה עצמה.

מלכה, נסיך וזיר

אני מסתייג מן המישטר שהיא מייצגת. אני מסתייג מגישה האישית לענייני חוץ ופנים. אני מסתייג מן ההיטלה השילטונית שהיא הנהיגה במדינה.

אני סבור ששנות כהונתה של הגברת גולדה מאיר עד כה היו הרות-אסון, אסון שממדי יתגלו רק בשנים הבאות. אני רואה בהרדה גוברת שהיא מתכוננת לקבל את השילטון במשך תקופת-כהונה נוספת, על פי התנ' אים שהיא תכתוב למיפלטת ולמדינה.

שילטונה של הגברת גולדה מאיר התחיל כמזנון-ארכי קונספטיביות. אולם הקונספטיביות פוצה הולכת ומתרחקת מתוכנה, ואילו המור נארכיה הופכת יותר ויותר אבסולוטית.

כבר דיברנו לא פעם על שילטון ויקטוריאני. אולם המלכה ויקטוריה לא הגיעה, אף בגילה המופלג, לעמדת' כוח כמו זו של המלכה הזאת. המצב מזכיר יותר את ימיה של אליזבת הראשונה או יקטרינה הגדולה.

כיום קיים במדינה מצב של שילטון יחידים: **בראש עומדת המלכה, ועל פיה יישק דבר בכך ענייני החוץ והביטחון, וזה המלכה האחי רונה ככל ענייני השילטון הפנימי.**

לירה נספר, החלוצה של השמחים הי מוחזקים ועני מערכת-הביטחון האדירה.

ובל ענייני הכלכלה והמשק של הממלכה מפוזרים בירי הוויזר הכליכוכ, העושה כהם כבתוך שלו.

ככל שעוברים הימים, כן גובר השילטון האיש. סיג' גונה האיש של הגברת מאיר הופך לסיגנון המדינה כולה. תכונותיה האישיות הופכות לעובדות מדיניות. דיעותיה הקדומות היו לאידיאולוגיה בממלכתית.

אזירה של חצר-מלכות השתברה בצמרת המדינה וה-מיפלטת. שרים הפכו לאנשי-חצר. הכרעות מדיניות הסי-טוריות באות כתוצאה של אינטריגות. אומרי-היהן ממל' אים את המסדרונות, ואין המלכה שומעת עוד אלא את אשר היא רוצה לשמוע.

כל זה לא היה כליכך נורא, אילו נחונה הי גברת מאיר באופן, בתכונות ובכישורים הדר' שים כדי לנהל את המדינה בתקופה זו. אולם לפי מיטב הכרתי, אישיותה החזקה והמרשי-

האם גרם נאום זה לווטו של גולדה?

מה של הגברת גולדה מאיר מצטיינת כימט בכל התכונות ההפוכות. ארי אונקוריון: זה מתאים לפיליטון, ולא לנאום בכנסת.

ראשית המאה ה-20

אני רואה בדמינו את האישיות הדרושה היום כראש הממשלה שלנו. מהן תכונותיה? מהן קווים-אופייניים? דרושה אישיות המתקדמת עם הזמן, היות דעת להבחין מהו העיקר ומהו הטפל בכל תקופה ותקופה.

המצאות המשתנה מחייבת ללא הרף הערכות חדשות. נטישת תפיסות מיושנות והרגלי-מחשבה שאבד עליהם הכלה, גיבוש פתרונות חדשים לבעיות חדשות. איננו חיים עוד בראשית המאה ה-20, והתשובות של ראשית המאה, לאתגרים של ראשית המאה, שייכים להיסטוריה. אנו מתקרבים לסוף המאה, ועניינו בשואות אל שער המאה ה-21. אתגרים חדשים קוראים לנו, ואנו נקראים לגבש תשובות חדשות.

מהו העיקר בתקופה זו?

לא עוד — עוד עז ועוד דוגם, עוד חומה-יגדל, עוד היאחזות, עוד קילומטר פה וקילומטר שם. העיקר הוא השגת שלום — לא רק שלום רישמי שעל גבי נייר, אלא גם שלום של חיים, שלום היוצר ריקמה חדשה של מציאות יומיומית, שלום שיהפוך את המדינה מגטו חמור ומתפשט למדינה נורמלית, יוצרת, מתפתחת, שגבולותיה פתוחים ושיטחונה נובע מחיסול רגשות האיבה.

יעד זה אינו ניתן להשגה באמצעים מביניים. הוא מחייב היערכות נפשית. הוא מחייב, בצד ההחלטה הנחושה להגן על ביטחוננו, נכונות נפשית להבין את המניעים והרגשות של האויב הנוכחי.

המטרה אינה להדביר את האויב. זה קל, וזה אינו נדוש את הפרי המיוחל. ניצחוננו המוחץ, המזהיר, האגדי

ויקטוריה ובעלה ביום הכלולות

להעריך את התכונות והכישורים של האדם המנהיג את מדינות הממשלה.

אין היא מבינה אלא את הנעשה בלבה שלה. אין לה אמת, אלא אמת של עצמה. אין היא מכירה בצדק, אלא בצדק המגיע לה.

היו"ר ראובן ארזי: אני רק ביקשתי את תשומת-הלב לגבי כבוד אחד מחברי הבית. אורי אבנרי: לא אמרתי מילה הפוגעת בכבוד ראש-הממשלה.

אדוני היושב-ראש, האזכיר את הפרשה המזעזעת של אקירית ובירעם? האצטט את הכרזותיה של ראש-הממשלה?

אותו סיגנון ואותה גישה, המצוינים את מלכותה של הגברת מאיר במערכות חוץ, בולטים כה גם במערכות פנים.

סיגנון שחצני

מיפעל התחיה שלנו הביא לארץ אוכלוסייה מארצות רבות. היא מאוחדת בתודעה היסטורית, בשרידים של דת ופולקלור. היא מפוצלת בהרגלי-חיים, בסיגנונות תרבות, ברמות מחייה ובכישורים טכנולוגיים. מלאכת הגיבוש הלאומי רחוקה מהשגשג. תהא היא אך החלה. מבשולים עצומים בדרכה. גם כאן — אין זה תהליך מכני. אין זה עניין של כסף בלבד. כשם שהורים עשירים אינם יכולים לקנות את אהבת ילדיהם בממון.

בתקופה זו צריכה לעמוד בראש המדינה אישיות שאוניה כרויות לרחשי-הלב של עדות, אשר בליבן מכרסם רגש עמוק של תיסכול וקיפוח. אישיות המסוגלת לאחות קרעים, לגשר על פני תהומות, לסתום פער רים נפשיים וחברתיים. כל אותן התכונות הדרושות למנהיג לאומי כדי לעשות שלום מחוץ, דרושות למנהיג כדי להשלים שלום-בית.

אולם במלכותה של הגברת גולדה מאיר נעדרות תכונות אלה. גם מכירת שולט סיגנון שחצני, סיגנון של התנשאות כיתתית; סיגנון של חוסר-התשובות. הדרך בה נבחר מועמד מיועדת לכהונה נשיא-המדינה, תוך דירסת רגשותיהם של רבים וטובים כרגל גאוה, אופיינית לשיטתה כולה.

המדיניות הכלכלית והסוציאלית אינה אלא תוצאה של קהות-חושם מתייגרת זו. הכלכלה היא בידי החוזה, והוא עושה בה כבתור שלו. אולם מדיניות זו היוצרת פער סוציאלי הולך ומתרחב בין עשיר לעני, בין המעמד העליון החדש לבין שיבת האביונים התורשתיים — מדיניות זו לא יכלה להתנהל לולא היתה המלכה עצמה אדישה למה שמתרחש בתחתית חברתנו.

הלכה בעשר ודם

בן-אחרון מדבר על מדיניות מכוונת להרחבת הפער ולהשלטת מעמד של עתירי הון וזכויות-יתר. אפשר להתווכח על השאלה אם זה ישיגה כוונה מודעת. אבל מביינת התוצאה, אין זה חשוב. המציאות שהוא מצביע עליה — הולכת ונוצרת. וכמישטר המונארכי הקיים, האחריות העליונה רובצת בניכולה על המלכה.

זה פאטחי לראות אתכם!

מכל הבחינות האלה, הגברת גולדה מאיר היא האישיות הפחות מתאימה לעמוד בראש ממשלתנו הלאומי בשעה זו. היא דמות חזקה, מעניינת ואף מרתקת — אך אסונות רבים, רבים מדי, נגרמו בהיסטוריה הישראלית והעולמית על ידי דמויות חזקות ומעניינות.

אולם עם כל ההסתייגות שלי מאישיותה — אני רואה את הבעיה כבעיה אישית. בניגוד למלכה ויקטוריה, לא זכתה הגברת גולדה מאיר בשלטונה בירושה מלידה. היא מולכת מפני שהיא מתאימה למפלגתה, ולמישטר הפסיכופוליטי שהעלה אותה לגדולה, המתחנן בפניה כיום להמשיך בשלטונה. מן המישטר הזה, אדוני היו"ר, אני מסתייג. אדוני היושב-ראש, מכל הבחינות האלה הגברת גולדה מאיר היא, לדעתנו, האישיות הפחות מתאימה לעמוד בראש ממשלתנו הלאומי בשעה זו.

המודה כללית בפספסי המערך. שושנה ארבל-אמנון: מה עומד על סדר-היום?

זאב הרינג: אתה כותב הטומאה הגדולה מדי בשבוע!

מרדכי ביבי: יש גם יחסי-נימוס מינימליים!

זאב הרינג: אתה אביר הטומאה. זו בושה! צבי גרשוני: הוא נותן כאן ציונים. מי אתה שתיתן כאן ציונים?

אורי אבנרי: רבותי, זה פאתחי לראות אתכם כאן משתדלים למצוא חן בעיני המלכה. תראה את עצמכם בראי לרגע אחד. זה פאתחי!

אולם עם כל ההסתייגות שלי מאישיותה של הגברת מאיר, אני רואה את הבעיה כבעיה אישית. בניגוד למלכה ויקטוריה, לא זכתה הגברת מאיר בשלטונה בירושה מלידה. היא מולכת מפני שהיא מתאימה למישטר הפסיכופוליטי שהעלה אותה לגדולה, והמתחנן כיום להמשיך בשלטונה.

אדוני היו"ר, מן המישטר הזה אני מסתייג.

המלכה ויקטוריה בזיקנתה

עם שלושה מלכים: בנה אדוארד ה', נכדה ג'ורג' החמישי ונינה ג'ורג' ה-6.

ת, ביוני 1967, מוכית. המטרה היא להפוך את האויב לשכן, ואת השכן לידיד.

„אתה משפיל“

עובדה היסטורית היא שמיפעל התחיה הלאומית שלנו היה מלווה בקרע עמוק בינינו ובין העם הפלסטיני, בינינו ובין העולם הערבי כולו. קרע זה — לא צד אחד בלבד אשם בו. לא צד אחד צורך לבדו, ולא צד אחד בלבד עשה בו את כל העוולות.

זוהי טרגדיה היסטורית, שבה עמד לא פעם צדק מול צדק, בבוא צד אחד לתקן את העוול המיפלטני שנעשה לו, הוא עשה לא מעט עוול לצד השני.

לאתות קרע היסטורי כזה, דרפא פצע כה עמוק כגוף ובנפש המרחב, — לשם כך דרושים שארירות, לב רגיש ומוח פתוח, ואוזן כרויה להחשיב את הזולת, של היריב, כה של הי איויב.

דרושה אישיות המסוגלת לעשות את המיחווה הנדיבה המקרבת לבבות, להשמיע את הדיבור המרפא פצעי תיסכול והשפלה, לבצע מדיניות המגשרת על פני תהומות. בקיצור: דרושה דמות גדולה — גדולה כתבנה, גדולה בהתאפקות, גדולה במדינאות, כדי לבצע מיפעל גדול של השלמה.

דמותה של הגברת גולדה מאיר מצטיינת בכל התכונות ההפוכות. היא אמנית הסאטיר, זה הצורך, הנשפך כחומצה על רגשות הזולת. היא אלוות, הרטוריקה הפולמוסית, המשפילה והמקוממת.

היו"ר ראובן ארזי: חברי-הכנסת אבנרי, אני מצטער מאוד, אתה לא לוקח בחשבון שקיים סעיף בתקנון שאומר שחברי-כנסת חייב שלא לפגוע לא בכבוד הכנסת ולא בכבוד אחד מחבריה. אתה לא מקפיד בסעיף הזה, ואני מבקש ממך שתיתן תשומת-לב לכך.

אורי אבנרי: ... באזוני זר ואיויב נשמעים דבריה כשפת השחצנות הבלתי-נסבלת, היחורה וההתנשאות. זאב הרינג: אתה משפיל!

סערה בפספסי המערך, קריאות-זעם מכל הצדדים.

אורי אבנרי: אדוני היושב-ראש, נדמה לי שזו בדיוק התוצאה של המצב אשר תארתי בראשית דברי. לא אמרתי אף מילה אחת שאיננה פרלמנטרית. מותר לי ואני חייב כחבר-הכנסת,

העולם הזה

החקירה המסעירה את צמרת הוועד הפועל:

מזכירה התלוננה נגד
שאול בן-שימחון:

"פיטוריו
או
יחסי-מין"

